

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2011 WSPÓLNEGO KOMITETU UE-SZWAJCARIA

z dnia 18 stycznia 2011 r.

dotycząca uznania za autentyczną w językach bułgarskim i rumuńskim Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób wraz z aktem końcowym i protokołem w sprawie przystąpienia z 2004 r.

(2011/159/UE)

WSPÓLNY KOMITET,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Protokół do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem Republiki Bułgarii i Rumunii w charakterze Umawiających się Stron, w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej z dnia 27 maja 2008 r. ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota i jej państwa członkowskie zawarły Umowę z Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób ⁽²⁾ (zwaną dalej „Umową”), która weszła w życie z dniem 1 czerwca 2002 r.
- (2) Poprzez protokół do Umowy podpisany w dniu 27 maja 2008 r. Bułgaria i Rumunia stały się Stronami Umowy w następstwie przystąpienia do Unii Europejskiej.
- (3) Artykuł 9 ust. 2 tego protokołu stanowi, że Wspólny Komitet ustanowiony w Umowie uwierzytelnia teksty Umowy w języku bułgarskim i rumuńskim.
- (4) Należy oczekiwać sporządzenia skonsolidowanej wersji załączników II i III do Umowy, zanim zostaną one uwierzytelnione w tych językach,

Artykuł 1

1. Wersja Umowy w języku bułgarskim i rumuńskim wraz z aktem końcowym do niej ⁽³⁾, a także protokół w związku z udziałem w charakterze Umawiających się Stron Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej z dnia 26 października 2004 r. („protokół w sprawie rozszerzenia z 2004 r.”), dołączone do niniejszej decyzji, są na równi autentyczne.

2. Bułgarską i rumuńską wersję językową załączników II i III do Umowy ustanawia Wspólny Komitet w drodze osobnej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 czerwca 2009 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2011 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Gianluca GRIPPA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 53.

⁽²⁾ Umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 64.

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора

КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ,

от една страна, и

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИРЛАНДИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

от друга страна,

наричани по-долу „договарящите страни“,

УБЕДЕНИ, че свободното движение на хора между териториите на договарящите страни е ключов фактор за хармоничното развитие на техните отношения,

РЕШЕНИ да постигнат свободното движение на хора въз основа на правилата, прилагани в Европейската общност,

РЕШИХА ДА СКЛЮЧАТ НАСТОЯЩОТО СПОРАЗУМЕНИЕ:

I. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**Член 1****Цел**

Целта на настоящото споразумение, в полза на гражданите на държавите-членки на Европейската общност и на Швейцария, е:

- а) да предостави право на влизане, пребиваване, достъп до работа като заети лица, на установяване на основата на самостоятелна заетост и право на престой на територията на договарящите страни;
- б) да улесни предоставянето на услуги на територията на договарящите страни, и по-специално да либерализира предоставянето на краткосрочни услуги;
- в) да предостави право на влизане и право на пребиваване на територията на договарящите страни на лица, които не упражняват икономическа дейност в приемащата държава;
- г) да предостави същите условия на живот, заетост и труд като тези, предоставени на местните граждани.

Член 2**Недискриминация**

Спрямо граждани на договаряща страна, които пребивават на законно основание на територията на друга договаряща страна, при прилагане на разпоредбите на приложения I, II и III към настоящото споразумение и в съответствие с тези разпоредби не се допуска дискриминация, основана на тяхното гражданство.

Член 3**Право на влизане**

Правото на влизане на граждани на договаряща страна на територията на друга договаряща страна се гарантира в съответствие с разпоредбите, залегнали в приложение I.

Член 4**Право на пребиваване и на достъп до икономическа дейност**

Гарантира се правото на пребиваване и на достъп до икономическа дейност, освен ако не е предвидено друго в член 10, и в съответствие с разпоредбите на приложение I.

Член 5**Лица, които предлагат услуги**

1. Без да се засягат други специфични споразумения между договарящите страни, особено по отношение на предоставянето на услуги (включително и Споразумението по някои аспекти на държавните поръчки, доколкото то обхваща предоставянето на услуги), лицата, които предлагат услуги, включително и предприятия съгласно разпоредбите на приложение I, имат право да предоставят услуга на територията на другата договаряща страна за срок, непревишаващ 90 дни ефективна трудова заетост за една календарна година.

2. Лицата, които предоставят услуги, се ползват с право на влизане и на пребиваване на територията на другата договаряща страна:

- а) когато имат право да предоставят услуга съгласно параграф 1 или по силата на разпоредбите на споразумение, посочено в параграф 1;
- б) или, ако определените в буква а) условия не са изпълнени, когато са получили разрешение да предоставят услуга от компетентните органи на съответната договаряща страна.

3. Граждани на държава-членка на Европейската общност или на Швейцария, които влизат на територията на договаряща страна единствено за да получат услуги, се ползват с право на влизане и на пребиваване.

4. Правата, посочени в настоящия член, са гарантирани в съответствие с разпоредбите, предвидени в приложения I, II и III. Не се допуска позоваване на количествените ограничения по член 10 по отношение на лицата, посочени в настоящия член.

Член 6**Право на пребиваване на лица, които не упражняват икономическа дейност**

Гарантира се правото на пребиваване на територията на договаряща страна на лица, които не упражняват икономическа дейност съгласно разпоредбите на приложение I, отнасящи се до икономически неактивните лица.

Член 7**Други права**

Договарящите страни предоставят, в съответствие с приложение I, следните права, свързани със свободното движение на хора:

- а) право на третиране на равни начала с местните граждани по отношение на достъпа до и упражняването на икономическа дейност и условията на живот, заетост и труд;

- б) право на професионална и географска мобилност, която позволява на гражданите на договарящите страни да се придвижват свободно в пределите на територията на приемащата държава и да упражняват избраната от тях професия;
- в) право на престой на територията на договаряща страна след приключването на икономическа дейност;
- г) право на пребиваване на членове на семейството, независимо от тяхната националност;
- д) право на членове на семейството да упражняват икономическа дейност, независимо от тяхната националност;
- е) право на придобиване на недвижима собственост, доколкото това е свързано с упражняване на правата, предоставени по силата на настоящото споразумение;
- ж) по време на преходния период, след приключване на икономическа дейност или на период на пребиваване на територията на договаряща страна, право на завръщане в нея с цел упражняване на икономическа дейност и правото разрешение за временно пребиваване да се преобразува в разрешение за постоянно пребиваване.

Член 8

Координация на системите за социална сигурност

В съответствие с приложение II договарящите страни предвиждат мерки за координация на системите за социална сигурност, по-специално с цел:

- а) осигуряване на равно третиране;
- б) определяне на приложимото законодателство;
- в) сумиране, за целите на придобиване и запазване на правото на обезщетения и на тяхното изчисляване, на всички осигурителни периоди, които се вземат предвид от националното законодателство на съответните държави;
- г) изплащане на обезщетения на лица, пребиваващи на територията на договарящите страни;
- д) насърчаване на административната взаимопомощ и сътрудничество между органите и институциите.

Член 9

Дипломи, удостоверения и други доказателства за професионална квалификация

С цел улесняване на гражданите на държавите-членки на Европейската общност и на Швейцария при получаване на достъп до дейности като заети и самостоятелно заети лица и при упражняването на тези дейности и предоставянето на услуги, договарящите страни предприемат необходимите мерки съгласно приложение III с оглед взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други доказателства за професионална квалификация и съгласуването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на договарящите страни относно достъпа

до и упражняването на дейности като заети и самостоятелно заети лица и предоставянето на услуги.

II. ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 10

Преходни разпоредби и развитие на споразумението

1. В продължение на пет години след влизането в сила на споразумението Швейцария може да поддържа количествени ограничения по отношение на достъпа до икономическа дейност за следните две категории пребиваване: пребиваване за срок, по-дълъг от четири месеца и по-кратък от една година, и пребиваване за срок, равен на или превишаващ една година. Не се допускат никакви ограничения на пребиваване за срок, по-малък от четири месеца.

От началото на шестата година ще бъдат премахнати всички количествени ограничения, приложими за граждани на държавите-членки на Европейската общност.

2. За максимален срок от две години договарящите страни могат да запазят контрола върху приоритета на работници, интегрирани в редовния пазар на труда, и заплащането и условията на труд, приложими по отношение на граждани на другата договаряща страна, включително за лицата, предоставящи услуги, посочени в член 5. Преди края на първата година съвместният комитет разглежда въпроса дали тези ограничения да бъдат запазени. Той може да съкрати максималния срок от две години. Контролът върху приоритета на работниците, интегрирани в редовния пазар на труда, не се прилага за доставчиците на услуги, либерализирани със специално споразумение между договарящите страни относно предоставянето на услуги (включително споразумението по някои аспекти на държавните поръчки, доколкото то обхваща предоставянето на услуги).

3. С влизането в сила на настоящото споразумение и до края на петата година всяка година Швейцария запазва, в рамките на общите си квоти за заети и самостоятелно заети лица от Европейската общност, най-малко 15 000 нови разрешения за пребиваване със срок на валидност, равен на или превишаващ една година, и 115 500 разрешения със срок на валидност, по-дълъг от четири месеца и по-кратък от една година.

4. Независимо от разпоредбите на параграф 3 договарящите страни се споразумяха за следното: ако след пет години и до 12 години след влизането в сила на настоящото споразумение броят на нови разрешения за пребиваване в която и да е от категориите, посочени в параграф 1, издадени на заети или самостоятелно заети лица от Европейската общност, за дадена година надмине средната стойност за трите предходни години с повече от 10 %, за следващата година Швейцария може едностранно да намали броя на новите разрешения за дадената категория заети и самостоятелно заети лица от Европейската общност до средната стойност за трите предходни години плюс 5 %. Следващата година броят може да бъде ограничен до същото ниво.

Независимо от разпоредбите на предходната алинея броят на новите разрешения за пребиваване, издадени на заети и самостоятелно заети лица от Европейската общност, не може да бъде ограничен до по-малко от 15 000 годишно със срок на валидност, равен на или превишаващ една година, и 115 500 годишно със срок на валидност, по-дълъг от четири месеца и по-кратък от една година.

5. Преходните разпоредби на параграфи 1—4, и по-специално тези на параграф 2, относно приоритета на работници, интегрирани в редовния пазар на труда и контрола върху заплащането и условията на труд, не се прилагат за заети и самостоятелно заети лица, които към момента на влизане в сила на настоящото споразумение имат разрешение да упражняват икономическа дейност на територията на договарящите страни. Такива лица по-специално се ползват с професионална и географска мобилност. Притежателите на разрешения за пребиваване със срок на валидност по-малко от една година имат право на подновяване на техните разрешения; изчерпването на количествените ограничения не им е противопоставимо. Притежателите на разрешителни за пребиваване със срок на валидност, равен на или превишаващ една година, автоматично получават право на продължаване на техните разрешения. По тази причина такива заети и самостоятелно заети лица се ползват от правото на свободно придвижване, предоставено на установили се лица по силата на основните разпоредби на настоящото споразумение, и по-конкретно на член 7 от него, от влизането в сила на споразумението.

6. Швейцария редовно и своевременно препраща до съвместния комитет всякакви полезни статистически данни и информация, включително за мерките за прилагане на параграф 2. Една договаряща страна може да поиска преразглеждане на ситуацията в рамките на съвместния комитет.

7. Никакви количествени ограничения не могат да се прилагат спрямо погранични работници.

8. Преходните разпоредби относно социалната сигурност и ретроцесията на осигурителни вноски за безработица са уредени в протокола към приложение II.

Член 11

Разглеждане на жалби

1. Обхванатите от настоящото споразумение лица имат право на обжалване пред компетентните органи във връзка с прилагането на разпоредбите на настоящото споразумение.

2. Жалбите трябва да се разглеждат в разумен срок.

3. Обхванати от настоящото споразумение лица имат възможността да обжалват пред компетентния национален съдебен орган във връзка с решения по жалби или във връзка с липсата на решение в рамките на разумен срок.

Член 12

По-благоприятни разпоредби

Настоящото споразумение не изключва възможността за по-благоприятни национални разпоредби, които могат да съществуват както за гражданите на договарящите страни, така и за членовете на техните семейства.

Член 13

Клауза за възпиране

Договарящите страни се ангажират да не приемат никакви допълнителни ограничителни мерки по отношение на гражданите на другата страна в областите, обхванати от настоящото споразумение.

Член 14

Съвместен комитет

1. С настоящото се създава съвместен комитет, съставен от представители на договарящите страни. Той е отговорен за управлението и правилното прилагане на споразумението. За тази цел той изготвя препоръки. Той взема решения в случаите, предвидени в споразумението. Съвместният комитет взема своите решения по взаимно съгласие.

2. В случай на сериозни икономически или социални затруднения съвместният комитет се събира по искане на която и да е от договарящите страни, за да разгледа подходящи мерки за справяне със ситуацията. Съвместният комитет може да реши какви мерки да предприеме в рамките на 60 дни от датата на искането. Този срок може да бъде удължен от съвместния комитет. Обхватът и времетраенето на тези мерки не следва да надхвърлят стриктно необходимото за справяне със ситуацията. При подбора на мерките се отдава предпочитание на онези от тях, които в най-малка степен смущават действието на настоящото споразумение.

3. За целите на правилното прилагане на споразумението договарящите страни редовно обменят информация и, по искане на една от тях, провеждат консултации помежду си в рамките на съвместния комитет.

4. Съвместният комитет заседава както и когато е необходимо и най-малко веднъж годишно. Всяка страна може да поиска свикването на заседание. Съвместният комитет се събира в рамките на 15 дни от искането по параграф 2.

5. Съвместният комитет изготвя свой процедурен правилник, който съдържа, *inter alia*, разпоредби относно свикването на заседания, назначаването на председателя и мандата на председателя.

6. Съвместният комитет може да взема решения за създаване на работни или експертни групи, които да го подпомагат при изпълнение на неговите задължения.

Член 15

Приложения и протоколи

Приложенията и протоколите към настоящото споразумение представляват неразделна част от него. Заключителният акт съдържа декларациите.

Член 16

Позоваване на общностното право

1. За постигане на целите на настоящото споразумение договарящите страни предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че в отношенията между тях се прилагат права и задължения, равностойни на съдържащите се в правните актове на Европейската общност, на които се прави позоваване.

2. Доколкото прилагането на настоящото споразумение включва понятия от общностното право, взема се предвид приложимата съдебна практика на Съда на Европейските общности, предшестваща датата на неговото подписване. Последвалата подписването на настоящото споразумение съдебна практика се предоставя на вниманието на Швейцария. За да се гарантира правилното функциониране на споразумението, съвместният комитет, по искане на която и да е от договарящите страни, определя последиците от тази съдебна практика.

Член 17

Промяна на законодателството

1. Веднага щом договаряща страна започне процес по приемане на проект за изменение на вътрешното си законодателство или веднага щом настъпи промяна в съдебната практика на органите, срещу решенията на които не съществува вътрешноправно средство за защита по съдебен път в област, уредена с настоящото споразумение, тази страна уведомява другата договаряща страна чрез съвместния комитет.

2. В рамките на съвместния комитет се провежда обмен на мнения относно евентуалните последиствия от това изменение за правилното функциониране на споразумението.

Член 18

Ако някоя от договарящите страни желае да бъде преразгледано настоящото споразумение, тя отправя предложение за тази цел към съвместния комитет. Измененията на настоящото споразумение влизат в сила след приключване на съответните вътрешни процедури, с изключение на измененията на приложения II и III, които се приемат с решение на съвместния комитет и могат да влязат в сила веднага след това решение.

Член 19

Уреждане на спорове

1. Договарящите страни могат да отнасят до съвместния комитет въпроси, свързани с тълкуването или прилагането на настоящото споразумение.

2. Съвместният комитет може да разреши спора. Съвместният комитет получава цялата необходима информация, която може да бъде от полза за задълбочено проучване на ситуацията с оглед намиране на приемливо решение. За тази цел съвместният комитет разглежда всички възможни варианти за запазване на доброто функциониране на настоящото споразумение.

Член 20

Връзка с двустранните споразумения за социална сигурност

Освен ако не е предвидено друго в приложение II, двустранните споразумения за социална сигурност между Швейцария и държавите-членки на Европейската общност преустановяват действието си с влизането в сила на настоящото споразумение, доколкото последното урежда същата материя.

Член 21

Връзка с двустранните споразумения за избягване на двойното данъчно облагане

1. Разпоредбите на двустранните споразумения между Швейцария и държавите-членки на Европейската общност за избягване на двойното данъчно облагане остават незасегнати от разпоредбите на настоящото споразумение. По-специално разпоредбите на настоящото споразумение не засягат определението за „погранични работници“ в споразуменията за избягване на двойното данъчно облагане.

2. Нито една от разпоредбите на настоящото споразумение не може да се тълкува по начин, който би попречил на договарящите страни при прилагането на съответните разпоредби на тяхното данъчно законодателство да правят разлика между данъкоплатците, чието положение не е съпоставимо, особено що се отнася до тяхното местопребиване.

3. Нито една от разпоредбите на настоящото споразумение не е пречка за договарящите страни да приемат или прилагат мерки за осигуряване на налагането, плащането и ефективното възстановяване на данъци или за да се избегне укриването на данъци по силата на националното им данъчно законодателство или на споразумения, целящи избягването на двойното данъчно облагане между Швейцария, от една страна, и една или повече държави-членки на Европейската общност, от друга страна, или по силата на други данъчни спогодби.

Член 22

Връзка с двустранни споразумения по други въпроси, различни от социалната сигурност и избягването на двойното данъчно облагане

1. Независимо от разпоредбите на членове 20 и 21, настоящото споразумение не засяга споразуменията, обвързващи Швейцария, от една страна, и една или повече държави-членки на Европейската общност, от друга страна, отнасящи се до частни лица, икономически оператори, трансгранично сътрудничество или движение в местните погранични зони, доколкото те са съвместими с настоящото споразумение.

2. В случай на несъвместимост между такива споразумения и настоящото споразумение последното има предимство.

Член 23

Придобити права

В случай на прекратяване или неподновяване правата, придобити от частни лица, няма да бъдат засегнати. Договарящите страни се споразумяват с общо съгласие какви действия да бъдат предприети във връзка с правата, които са в процес на придобиване.

Член 24

Териториален обхват

Настоящото споразумение се прилага, от една страна, спрямо територията на Швейцария, а от друга страна — спрямо териториите, в които е приложим Договорът за създаване на Европейската общност, и в съответствие с условията, залегнали в този договор.

Член 25

Влизане в сила и срок на действие

1. Настоящото споразумение подлежи на ратификация или одобрение от договарящите страни в съответствие с техните

национални процедури. То влиза в сила на първия ден от втория месец след последната нотификация за депозиране на документите за ратификация или одобрение на всички седем споразумения, изброени по-долу, както следва:

- Споразумение относно свободното движение на хора
- Споразумение за въздушен транспорт
- Споразумение за железопътен и шосеен транспорт на стоки и пътници
- Споразумение за търговия със селскостопански продукти
- Споразумение за взаимно признаване на оценката за съответствие
- Споразумение по някои аспекти на държавните поръчки
- Споразумение за научно и технологично сътрудничество.

2. Настоящото споразумение се сключва за първоначален срок от седем години. То се подновява за неопределен срок, освен ако Европейската общност или Швейцария не уведомят другата договаряща страна за противното преди изтичане на първоначалния срок. В случай на такова уведомление се прилага параграф 4.

3. Европейската общност или Швейцария могат да прекратят настоящото споразумение, като уведомят другата страна за своето решение. В случай на такова уведомление се прилагат разпоредбите на параграф 4.

4. Седемте споразумения, посочени в параграф 1, престават да се прилагат шест месеца след получаване на уведомлението за неподновяване по параграф 2 или за прекратяване по параграф 3.

Hecho en Luxemburgo, el veintiuno de junio de mil novecientos noventa y nueve, en doble ejemplar, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico.

Udfærdiget i Luxembourg, den enogtyvende juni nitten hundrede og nioghalvfems, i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Geschehen zu Luxemburg am einundzwanzigsten Juni neunzehnhundertneunundneunzig in zweifacher Ausfertigung in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, spanischer und schwedischer Sprache, wobei jeder dieser Wortlaute gleichermaßen verbindlich ist.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι μία Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα, σε δυο αντίτυπα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα· καθένα από τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικό.

Done at Luxemburg on the twenty-first day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-nine, in duplicate in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each of those texts being equally authentic.

Fait à Luxembourg, le vingt et un juin mil neuf cent quatre-vingt dix-neuf, en double exemplaire en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi.

Fatto a Lussemburgo, addì ventuno giugno millenovecentonovantanove, in duplice esemplare, nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede.

Gedaan te Luxemburg, de eenentwintigste juni negentienhonderd negenennegentig, in twee exemplaren in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Feito no Luxemburgo, em vinte e um de Junho de mil novecentos e noventa e nove, em duplo exemplar nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé qualquer dos textos.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Utfärdat i Luxemburg den tjugoförsta juni nittonhundranittionio i två exemplar på det danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språket, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Pour le Royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift verbindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Γιώργος Α. Παπαγεωργίου

Por el Reino de España

Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann For Ireland

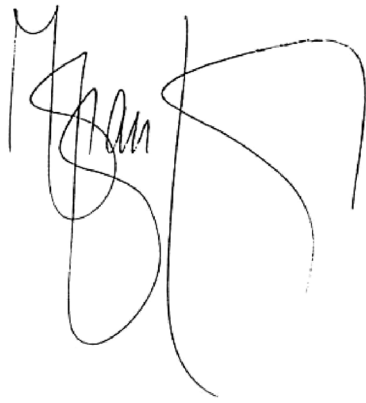
Per la Repubblica italiana

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

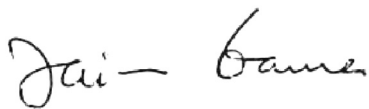
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

Pela República Portuguesa

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

За Европейската общност

Pour la Communauté européenne

Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Euroopan yhteisön puolesta

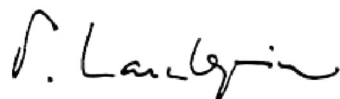
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft

Pour la Confédération suisse

Per la Confederazione svizzera

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СВОБОДНО ДВИЖЕНИЕ НА ХОРА

I. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Влизане и излизане

1. Договарящите страни позволяват на граждани на другите договарящи страни, на членове на техните семейства по смисъла на член 3 от настоящото приложение и на командировани лица по смисъла на член 17 от настоящото приложение правото да влизат на тяхна територия само срещу представяне на валидна карта за самоличност или паспорт.

Не може да се изисква входна виза, нито да се предявява друго равностойно изискване, освен към членовете на семейството и командировани лица по смисъла на член 17 от настоящото приложение, които не са граждани на една от договарящите страни. Съответната договаряща страна предоставя на тези лица всякакви улеснения за получаване на необходимите им визи.

2. Договарящите страни предоставят на граждани на договарящите страни, на членове на техните семейства по смисъла на член 3 от настоящото приложение и на командировани лица по смисъла на член 17 от настоящото приложение правото да напускат тяхната територия само срещу представянето на валидна карта за самоличност или паспорт. Договарящите страни не могат да изискват изходна виза, нито да предявяват друго равностойно изискване към граждани на другите договарящи страни.

Договарящите страни, като действат в съответствие с националното си законодателство, издават или подновяват на тези граждани карта за самоличност или паспорт, в която/който изрично се посочва националността на притежателя.

Паспортът трябва да бъде валиден най-малко във всички договарящи страни и в страните, през които притежателят на паспорта трябва да премине, когато пътува между договарящите страни. Когато паспортът е единственият документ, с който притежателят му може да напусне на законно основание страната, срокът на неговата валидност не може да бъде по-малък от пет години.

Член 2

Пребиване и икономическа дейност

1. Без да се засягат разпоредбите за преходния период, определени в член 10 от настоящото споразумение и глава VII от настоящото приложение, граждани на една от договарящите страни имат правото да пребивават и да упражняват икономическа дейност на територията на другата договаряща страна съгласно процедурите, установени в глави II—IV. Това право се удостоверява чрез издаването на разрешение за пребиваване или на специално разрешение за лицата от пограничните зони.

Граждани на договаряща страна имат също право да посещават друга договаряща страна или да останат в нея след период на заетост, по-малък от една година, с цел търсене на работа и да пребивават там за разумен период от време, който може да е до шест месеца, за да могат да проучат възможностите за работа, отговаряща на техните професионални квалификации, и при нужда да предприемат необходимите стъпки за започване на работа. Търсещите работа лица имат право на територията на съответната договаряща страна да получават същото съдействие, каквото агенциите по заетостта в тази държава оказват на местните граждани. Тези лица могат да бъдат изключени от схемите за социална сигурност за срока на пребиваването си.

2. Граждани на договарящите страни, неупражняващи икономическа дейност в приемащата държава, които не се ползват с право на пребиваване по силата на други разпоредби на настоящото споразумение, имат право на пребиваване, при условие че отговарят на предварителните условия, определени в глава V. Това право се удостоверява чрез издаването на разрешение за пребиваване.

3. Разрешенията за пребиваване или специалните разрешения, предоставяни на граждани на договарящите страни, се издават и подновяват безплатно или срещу заплащане на сума, която не надвишава сумите и таксите, които се дължат за издаването на карти за самоличност на местни граждани. Договарящите страни предприемат необходимите мерки за опростяване, доколкото е възможно, на формалностите и процедурите за получаване на тези документи.

4. Договарящите страни могат да изискат от граждани на другите договарящи страни да съобщават за присъствието си на тяхната територия.

Член 3

Членове на семейството

1. Лице, което има право на пребиваване и е гражданин на договаряща страна, има право да се събере с членовете на своето семейство. Едно заето лице трябва да осигури за своето семейство жилище, което се счита за нормално според стандарта на местните заети лица в региона, в който е наето на работа, без тази разпоредба да поражда дискриминация между местните заети лица и заетите лица от другата договаряща страна.

2. За членове на семейството, независимо от тяхната националност, се считат:

- а) съпруг/съпруга и техните роднини по низходяща линия, които са на възраст под 21 години или са на издръжка;
- б) неговите роднини по възходяща линия и роднините от страна на съпруга/та, които са на негова издръжка;
- в) в случай на студент — неговият/ата съпруг/а и техните деца на издръжка.

Договарящите страни улесняват приемането на всеки член на семейството, който не попада в обхвата на разпоредбите на букви а), б) и в) от настоящия параграф, ако това лице е на издръжка или живее в домакинството на гражданин на една от договарящите страни в страната, от която идва.

3. При изпаване на разрешение за пребиваване на членове на семейството на гражданин на договаряща страна договарящите страни могат да изискват само изброените по-долу документи:

- а) документа, по силата на който те са влезли на тяхна територия;
- б) документ, издаден от компетентните органи в държавата на произход или държавата, от която идват, доказващ тяхната връзка;
- в) за лицата на издръжка — документ, издаден от компетентните органи на държавата на произход или на държавата, от която идват, удостоверяващ, че те са на издръжка на лицето, посочено в параграф 1, или че живеят в неговото домакинство в тази държава.

4. Срокът на валидност на разрешение за пребиваване, издадено на член на семейството, е същият като срока на валидност на разрешението, което е издадено на лицето, на чиято издръжка е този член на семейството.

5. Съпругът/ата и децата на негова издръжка или децата на възраст под 21 години на лице, имашо право на пребиваване, имат право да започнат икономическа дейност независимо от тяхната националност.

6. Децата на гражданин на договаряща страна, независимо дали той упражнява или е упражнявал икономическа дейност на територията на другата договаряща страна, се допускат до общо образование и стажове и курсове за професионално обучение наравно с гражданите на приемащата държава, ако тези деца живеят на нейна територия.

Договарящите страни насърчават инициативи, предоставящи възможност на такива деца да посещават посочените по-горе курсове при най-добри условия.

Член 4

Право на престой

1. Граждани на договаряща страна и членове на техните семейства имат право на престой на територията на другата договаряща страна след приключване на икономическата им дейност.

2. В съответствие с член 16 от споразумението се прави препращане към Регламент (ЕИО) № 1251/70 (ОВ L 142, 1970 г., стр. 24) ⁽¹⁾ и Директива 75/34/ЕИО (ОВ L 14, 1975 г., стр. 10) ⁽¹⁾.

Член 5

Обществен ред

1. Правата, предоставени по силата на разпоредбите на настоящото споразумение, могат да бъдат ограничени само чрез мерки, основани на съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве.

⁽¹⁾ Във вида, в който е в сила от датата на подписване на споразумението.

2. В съответствие с член 16 от настоящото споразумение се прави препращане към директиви № 64/221/ЕИО (ОВ L 56, 4.4.1964 г., стр. 850/64) ⁽¹⁾, № 72/194/ЕИО (ОВ L 121, 26.5.1972 г., стр. 32) ⁽¹⁾ и № 75/35/ЕИО (ОВ L 14, 20.1.1975 г., стр. 14) ⁽¹⁾.

II. ЗАЕТИ ЛИЦА

Член 6

Правила относно пребиваването

1. Заето лице, което е гражданин на договаряща страна (наричано по-долу „заетото лице“) и е наето на работа за срок от една година или повече от работодател в приемащата държава, получава разрешение за пребиваване със срок на валидност не по-малко от пет години от датата на издаването му. Разрешението се продължава автоматично за срок от най-малко пет години. При неговото продължаване за първи път срокът му на валидност може да бъде ограничен, но на не по-малко от една година в случаите, когато притежателят на разрешението е бил принудително безработен в продължение на повече от 12 последователни месеца.

2. Заето лице, което е наето на работа от работодател в приемащата държава за срок, по-дълъг от три месеца, но по-кратък от една година, получава разрешение за пребиваване със същата продължителност, каквато има неговият договор.

Заето лице, което е наето на работа за срок до три месеца, не се нуждае от разрешение за пребиваване.

3. При издаването на разрешения за пребиваване договарящите страни не могат да изискват от заето лице да представи и други, освен посочените по-долу документи:

а) документа, по силата на който лицето е влязло на тяхна територия;

б) договорно изявление от работодателя или писмено потвърждение за наемане.

4. Разрешението за пребиваване е валидно за цялата територия на издаващата държава.

5. Прекъсвания на пребиваването за по-малко от шест последователни месеца, както и отсъствията с цел отбиване на военна служба не засягат валидността на разрешението за пребиваване.

6. Валидно разрешение за пребиваване не може да бъде отнето на заето лице единствено на основание, че то вече не работи поради временна нетрудоспособност вследствие на злополука или заболяване, или поради факта, че лицето е принудително безработно и това е удостоверено от компетентната служба по заетостта.

7. Приключването на формалностите по получаване на разрешение за пребиваване не е пречка кандидатът веднага да започне работа съгласно сключения от него договор.

Член 7

Заети погранични работници

1. Зает пограничен работник е гражданин на една договаряща страна, който пребивава на територията на договаряща страна и упражнява дейност като заето лице на територията на другата договарящата страна, като по правило се завръща в своето място на пребиваване всеки ден или поне веднъж седмично.

2. Пограничните работници не се нуждаят от разрешение за пребиваване.

Компетентните органи на държавата на заетост въпреки това могат да издадат на пограничния работник специално разрешение за срок не по-малко от пет години или за срока на неговата заетост, когато той е повече от три месеца и по-малко от една година. Разрешението се продължава за най-малко пет години, при условие че пограничният работник представи доказателство, че действително упражнява икономическа дейност.

3. Специалните разрешения са валидни за цялата територия на издаващата държава.

Член 8

Професионална и географска мобилност

1. Заетите лица имат право на професионална и географска мобилност за цялата територия на приемащата държава.

2. Професионалната мобилност включва промяна на работодател, на заетост или професия и промяна от статут на заето лице в статут на самостоятелно заето лице. Географската мобилност включва промяна на мястото на работа и на пребиваване.

*Член 9***Равно третиране**

1. Заето лице, което е гражданин на договаряща страна, не може по причина на неговата националност да бъде третирано по различен начин на територията на другата договаряща страна в сравнение с местните заети лица по отношение на условията на наемане и условията на труд, особено по отношение на заплащане, уволнение или възстановяване на предишната работа, или наемане отново, в случай че остане без работа.
2. Заето лице и членовете на неговото семейство по член 3 от настоящото приложение се ползват от същите данъчни облекчения и социални обезщетения като тези за местните заети лица и членовете на техните семейства.
3. Лицето също така има право, на същата основа и при същите условия като тези за местните заети лица, на обучение в заведения за професионално обучение и в центрове за професионална преквалификация и професионална рехабилитация.
4. Всяка клауза в колективно или индивидуално споразумение или във всякакви други колективни договорености относно достъп до заетост, наемане на работа, заплащане и други условия, свързани с наемане на работа и уволнение, е нищожна, доколкото предвижда или разрешава дискриминационни условия по отношение на чуждестранни заети лица, които са граждани на договарящите страни.
5. Заето лице, което е гражданин на договаряща страна и е наето на работа на територията на другата договаряща страна, се ползва от равно третиране по отношение на членуване в профсъюзни организации и упражняване на профсъюзни права, включително право на глас и право на достъп до изпълнителни или управленски длъжности в рамките на профсъюзна организация; то може обаче да бъде изключено от участие в управлението на публичноправни органи и от заемането на публичноправна длъжност. Освен това то има право да бъде избрано в представителните органи на работещите в дадено предприятие.

Тези разпоредби не засягат законовите или подзаконовите актове в приемащата държава, които предоставят по-широки права на заетите лица от другата договаряща страна.

6. Без да се засягат разпоредбите на член 26 от настоящото приложение, заето лице, което е гражданин на договаряща страна и е наето на работа на територията на другата договаряща страна, се ползва от всички права и предимства, предоставени на местните заети лица по отношение на жилищното настаняване, включително собственост върху необходимото му жилище.

Такъв работник може наравно с местните граждани да се записва в списъците на чакане за жилище в региона, в който е нает на работа, ако съществуват такива списъци; той се ползва с произтичащите от това облаги и предимства.

Ако семейството му е останало в държавата, от която е дошъл, за тази цел то се смята за пребиваващо в споменатия регион, доколкото за работниците местни граждани важи същата презумпция.

*Член 10***Заетост в публичната администрация**

На гражданин на договаряща страна, който осъществява дейност като наето лице, може да бъде отказано правото да заеме длъжност в публичната администрация, която включва упражняването на публична власт и е предназначена за защита на общите интереси на държавата или на други публични органи.

*Член 11***Сътрудничество по линия на службите по заетостта**

Договарящите страни си сътрудничат в рамките на мрежата EURES (Европейски служби по заетостта), по-специално при създаването на контакти, подбор на молбите за кандидатстване с оглед на свободните работни места и обмена на информация за състоянието на пазара на труда и на условията на живот и труд.

III. САМОСТОЯТЕЛНО ЗАЕТИ ЛИЦА*Член 12***Правила относно пребиваване**

1. Гражданин на договаряща страна, който желае да се установи на територията на друга договаряща страна, за да осъществява дейност като самостоятелно заето лице (наричано по-долу „самостоятелно заето лице“), получава разрешение за пребиваване със срок на валидност най-малко пет години от датата на издаването му, при условие че представи доказателство пред компетентните национални органи, че се е установило или желае да се установи.

2. Разрешението за пребиваване се продължава автоматично за най-малко петгодишен срок, при условие че самостоятелно заетото лице представи доказателство пред компетентните национални органи, че упражнява икономическа дейност като самостоятелно заето лице.
3. При издаване на разрешения за пребиваване договарящите страни не могат да изискват от самостоятелно заетите лица да представят и други освен посочените по-долу документи:
 - a) документа, по силата на който лицето е влязло на тяхна територия;
 - b) доказателствата по параграфи 1 и 2.
4. Разрешението за пребиваване е валидно за цялата територия на издаващата държава.
5. Прекъсвания на пребиваването за по-малко от шест последователни месеца, както и отсъствията с цел отбиване на задължителна военна служба не засягат валидността на разрешението за пребиваване.
6. Валидно разрешение за пребиваване не може да бъде отнето от лицата, посочени в параграф 1, единствено на основание, че те вече не работят поради временна нетрудоспособност вследствие на заболяване или злополука.

Член 13

Самостоятелно заети погранични работници

1. Самостоятелно зает пограничен работник е гражданин на договаряща страна, който пребивава на територията на договаряща страна и упражнява дейност като самостоятелно заето лице на територията на другата договаряща страна, като се завръща в своето място на пребиваване по правило всеки ден или най-малкото един път седмично.
2. Самостоятелно заетите погранични работници не се нуждаят от разрешение за пребиваване.

Компетентните органи на съответната държава при все това могат да издадат на самостоятелно зетия пограничен работник специално разрешение със срок на валидност най-малко пет години, при условие че той представи доказателство на компетентните национални органи, че осъществява или желае да осъществява дейност като самостоятелно заето лице. Разрешението се продължава най-малко с пет години, при условие че пограничният работник представи доказателство, че той осъществява дейност като самостоятелно заето лице.

3. Специалните разрешения са валидни за цялата територия на издаващата държава.

Член 14

Професионална и географска мобилност

1. Самостоятелно зетите лица имат право на професионална и географска мобилност за цялата територия на приемащата държава.
2. Професионалната мобилност включва промяна на професията и промяна от статут на самостоятелно заето лице в статут на заето лице. Географската мобилност включва промяна на мястото на работа и на пребиваване.

Член 15

Равно третиране

1. По отношение на достъпа до дейност като самостоятелно заето лице и нейното упражняване самостоятелно зает работник получава не по-малко благоприятно третиране в приемащата страна от това, което е предоставено на нейните собствени граждани.
2. Разпоредбите на член 9 от настоящото приложение се прилагат *mutatis mutandis* към самостоятелно зетите лица, посочени в настоящата глава.

Член 16

Упражняване на публична власт

На самостоятелно заето лице може да бъде отказано правото да осъществява дейност, която е свързана, макар и епизодично, с упражняването на публична власт.

IV. ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ

Член 17

Лица, предоставящи услуги

По отношение на предоставянето на услуги, по силата на член 5 от настоящото споразумение се забранява следното:

- a) всякакво ограничение на трансграничното предоставяне на услуги на територията на договаряща страна, непревишаващо 90 дни ефективна трудова заетост за една календарна година;
- b) всякакво ограничение на правото на влизане и пребиваване в случаите, обхванати от член 5, параграф 2 от настоящото споразумение, по отношение на:
 - i) лица, предоставящи услуги, които са граждани на държава-членка на Европейската общност или на Швейцария и са се установили на територията на договаряща страна, различна от тази на лицето, което получава услугите;
 - ii) заети лица, независимо от тяхната националност, наети от предоставящи услуги лица, които са интегрирани в редовния пазар на труда на договаряща страна и са командирвани за предоставянето на услуга на територията на друга договаряща страна, без да се засяга член 1.

Член 18

Разпоредбите на член 17 от настоящото приложение се прилагат за дружества, които са създадени в съответствие със законодателството на държава-членка на Европейската общност или Швейцария и които имат седалище по регистрация, централно управление или главно място на икономическа дейност на територията на договаряща страна.

Член 19

Лице, предоставящо услуги, което има право или му е разрешено да предоставя дадена услуга, може за целите на нейното предоставяне временно да упражнява своята дейност в държавата, където се предоставя услугата, при същите условия, каквито тази държава прилага спрямо своите собствени граждани, в съответствие с разпоредбите на настоящото приложение и на приложения II и III.

Член 20

1. Лицата, посочени в член 17, буква б) от настоящото приложение, които имат право да предоставят дадена услуга, не се нуждаят от разрешение за пребиваване за периоди на пребиваване от 90 дни или по-малко. Такова пребиваване се покрива от документите, посочени в член 1, по силата на които лицата са влезли на територията.
2. Лицата, посочени в член 17, буква б) от настоящото приложение, които имат право или им е разрешено да предоставят дадена услуга за период, превишаващ 90 дни, с оглед материализиране на това право получават разрешение за пребиваване за период, равен на този за предоставянето на услугите.
3. Правото на пребиваване се прилага за цялата територия на Швейцария или на съответната държава-членка на Европейската общност.
4. За целите на издаването на разрешения за пребиваване договарящите страни не могат да изискват от лицата, посочени в член 17, буква б) от настоящото приложение, и други освен посочените по-долу документи:
 - a) документа, по силата на който са влезли на тяхна територия;
 - b) доказателство, че предоставят или желаят да предоставят дадена услуга.

Член 21

1. Общата продължителност на предоставянето на услуги по силата на член 17, буква а) от настоящото приложение, независимо дали е непрекъснато или се състои от последователни периоди на предоставяне на услуги, не може да превишава 90 дни ефективна трудова заетост за една календарна година.
2. Разпоредбите на параграф 1 не засягат освобождаването на предоставящото услугата лице от неговите законови задължения по силата на гаранцията, дадена на лицето, което получава услугата, или в случаи на непреодолима сила.

Член 22

1. Разпоредбите на членове 17 и 19 от настоящото приложение не се прилагат за дейности, свързани, макар и епизодично, с упражняването на публична власт в съответната договаряща страна.
2. Разпоредбите на членове 17 и 19 от настоящото приложение и мерките, приети по силата на тези разпоредби, не изключват приложимостта на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, предвиждащи прилагането на определени условия на труд и наемане на работа спрямо заети лица, командировани с цел предоставяне на услуга. В съответствие с член 16 от настоящото споразумение е направено препращане към Директива 96/71/ЕО от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1) ⁽¹⁾.
3. Разпоредбите на член 17, буква а) и член 19 от настоящото приложение не засягат приложимостта на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, действащи с предимство във всички договарящи страни към момента на влизане в сила на настоящото споразумение по отношение на:
 - i) дейностите на агенции по временна заетост и за работа по заместване;
 - ii) финансови услуги, чието предоставяне подлежи на предварително одобрение на територията на договаряща страна, а доставчикът — на надзор за благоразумие от органите на тази договаряща страна.
4. Разпоредбите на член 17, буква а) и член 19 от настоящото приложение не засягат приложимостта на съответните закони, подзаконови и административни разпоредби на договарящите страни относно предоставянето на услуги за срок от 90 дни ефективна трудова заетост или по-малко, които се изискват от императивни причини от обществен интерес.

Член 23

Лица, получаващи услуги

1. Лице, което получава услуги по смисъла на член 5, параграф 3 от настоящото споразумение, не се нуждае от разрешение за пребиваване за период на пребиваване от три месеца или по-малко. За период, който превишава три месеца, на получаващото услуги лице се издава разрешение за пребиваване, чиято продължителност е равна на тази на услугата. Лицето може да бъде изключено от схемите за социална сигурност по време на периода си на пребиваване.
2. Разрешението за пребиваване е валидно за цялата територия на издаващата държава.

V. ЛИЦА, КОИТО НЕ УПРАЖНЯВАТ ИКОНОМИЧЕСКА ДЕЙНОСТ

Член 24

Правила относно пребиваване

1. Лице, което е гражданин на договаряща страна и не извършва икономическа дейност в държавата по местопребиваване, и което не се ползва с право на пребиваване по силата на други разпоредби на настоящото споразумение, получава разрешение за пребиваване с най-малко петгодишен срок на валидност, при условие че докаже на компетентните национални органи, че притежава за себе си и членовете на семейството си:
 - a) достатъчно финансови средства, за да не се налага да кандидатстват за отпускане на социални помощи по време на техния престой;
 - b) здравна застраховка за всички видове риск ⁽²⁾.

Договарящите страни могат, ако сметнат за необходимо, да поставят изискване разрешението за пребиваване да бъде презаверено в края на първите две години от пребиваването.

2. Финансовите средства се считат за достатъчни, ако надвишават размера, под който местните граждани с оглед на личното им положение и, където е уместно, това на семейството им, могат да претендират за социално подпомагане. Когато това условие не може да бъде приложено, финансовите средства на кандидата се приемат за достатъчни, ако са в размер, по-висок от равнището на минималната социалноосигурителна пенсия, изплащана от приемащата държава.
3. Лица, които са наети на работа за по-малко от една година на територията на договаряща страна, могат да пребивават в нея, при условие че отговарят на условията, определени в параграф 1 от настоящия член. Обезщетенията за безработица, на които имат право съгласно националното законодателство, което се допълва, когато е уместно, от разпоредбите на приложение II, се считат за финансови средства по смисъла на параграф 1, буква а) и параграф 2 от настоящия член.

⁽²⁾ В Швейцария здравната застраховка за лица, които не са избрали тя да бъде тяхната страна на постоянно местожителство, трябва да покрива злополука и майчинство.

4. На студент, който няма право да пребивава на територията на другата договаряща страна на основание на друга разпоредба от настоящото споразумение, се издава разрешение за пребиваване за срока на обучението му или за срок от една година, ако обучението продължава повече от една година, при условие че той удостовери пред съответния национален орган чрез декларация или, по негов избор, по всякакъв друг най-малкото равносетен начин, че разполага с достатъчно финансови средства, за да гарантира, че нито той, нито неговият(ата) съпруг(а), нито децата на негова издръжка, ще предявят каквито и да било искания за социална помощ в приемащата държава по време на техния престой, и при условие че той е регистриран в одобрено учреждение с цел да посещава като своя основна дейност курс за професионално обучение и има пълна здравна застраховка, покриваща всички видове риск. Настоящото споразумение не регламентира достъпа до професионално обучение или помощ за издръжка, предоставяна на студентите, обхванати от този член.
5. Разрешението за пребиваване се продължава автоматично за най-малко пет години, при условие че лицето все още отговаря на необходимите условия. Разрешенията за пребиваване на студенти ежегодно се удължават за период, равен на оставащия период на обучение.
6. Прекъсвания на пребиваването за по-малко от шест последователни месеца, както и отсъствията за отбиване на задължителна военна служба, не накърняват валидността на разрешението за пребиваване.
7. Разрешението за пребиваване е валидно за цялата територия на издаващата държава.
8. Правото на пребиваване се запазва в сила дотогава, докато ползващите се с него отговарят на условията, предвидени в параграф 1.

VI. ПОКУПКА НА НЕДВИЖИМА СОБСТВЕНОСТ

Член 25

1. Гражданин на договаряща страна, който има право на пребиваване и чието основно място на пребиваване е в приемащата държава, се ползва със същите права като местните граждани по отношение на придобиването на недвижима собственост. Той може по всяко време да установи основното си място на пребиваване в приемащата държава в съответствие с приложимите национални правила, независимо от продължителността на неговата заетост. Напускането на приемащата държава не поражда задължение за освобождаване от такава собственост.
2. Гражданин на договаряща страна, който има право на пребиваване, но чието основно жилище не е в приемащата държава, се ползва със същите права като местните граждани по отношение на придобиването на недвижима собственост, необходима за неговата икономическа дейност. Напускането на приемащата държава не поражда задължение за освобождаване от такава собственост. Той може също да получи разрешение да закупи второ или ваканционно жилище. Настоящото споразумение не засяга приложимите правила относно чистите капиталови инвестиции или търговията с незастроени терени и апартаменти.
3. Пограничен работник се ползва със същите права като местен гражданин по отношение на придобиването на недвижима собственост за неговата икономическа дейност и като второ жилище. Напускането на приемащата държава не поражда задължение за освобождаване от такава собственост. Той може също да получи разрешение да закупи ваканционно жилище. Настоящото споразумение не засяга приложимите в приемащата държава правила относно чистите капиталови инвестиции или търговията с незастроени терени и апартаменти.

VII. ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ И РАЗВИТИЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО

Член 26

Общи разпоредби

1. Когато се прилагат количествените ограничения, определени в член 10 от настоящото споразумение, съдържащите се в настоящата глава разпоредби допълват или заменят другите разпоредби на настоящото приложение, според случая.
2. Когато се прилагат количествените ограничения, определени в член 10 от настоящото споразумение, упражняването на икономическа дейност е подчинено на издаването на разрешение за пребиваване и/или работа.

Член 27

Правила за пребиваването на заети лица

1. Разрешението за пребиваване на заето лице, което има трудов договор за период, по-малък от една година, се продължава общо за най-много 12 месеца, при условие че заетото лице представи доказателство пред компетентните национални органи, че е способно да извършва икономическа дейност. Ново разрешение за пребиваване се издава, при условие че заетото лице представи доказателство, че е способно да извършва икономическа дейност и че не са достигнати количествените ограничения, определени в член 10 от настоящото споразумение. Няма задължение за напускане на страната между два трудови договора в съответствие с член 24 от настоящото приложение.
2. По време на периода, посочен в член 10, параграф 2 от настоящото споразумение, договаряща страна може да изиска представянето на писмен договор или проект на договор, преди да издаде първото разрешение за пребиваване.
3. а) Лица, които преди са били временно наети на работа на територията на приемащата държава в продължение на не по-малко от 30 месеца, автоматично получават право да започнат работа за неограничен период⁽³⁾. Това право не може да им бъде отказано на основание, че броят на гарантираните разрешения за пребиваване е изчерпан.
- б) Лица, които преди са били наети за сезонна работа на територията на приемащата държава общо в продължение на не по-малко от 50 месеца през последните 15 години и не отговарят на условията за предоставяне на разрешение за пребиваване в съответствие с разпоредбите на буква а) по-горе, автоматично получават право да започнат работа за неограничен период.

Член 28

Заети погранични работници

1. Зает пограничен работник е гражданин на договаряща страна, чието обичайно местопребиваване е в пограничните зони на Швейцария или съседните държави и който упражнява дейност като заето лице в пограничните зони на друга договаряща страна, като по правило се завръща всеки ден или поне веднъж седмично в своето основно място на пребиваване. За целите на настоящото споразумение погранични зони са зоните, определени в споразуменията, сключени между Швейцария и съседните ѝ държави относно движението в пограничните зони.
2. Специалното разрешение е валидно за територията на цялата погранична зона на издаващата държава.

Член 29

Право на завръщане на заети лица

1. Заето лице, което към датата на влизане в сила на настоящото споразумение е притежавало разрешение за пребиваване със срок на валидност най-малко една година и което след това е напуснало приемащата страна, има право на преференциален достъп до квотата за издаване на ново разрешение за пребиваване в рамките на шест години от заминаването си, при условие че докаже, че е способно да извършва икономическа дейност.
2. Пограничен работник има право на ново специално разрешение в рамките на шест години от края на последната му работа, продължила в течение на непрекъснат период от три години, като подлежи на проверка на неговата заплата и условия на труд, ако е нает на работа за следващите две години от влизането в сила на споразумението, при условие че докаже пред компетентните национални органи, че е способен да извършва икономическа дейност.
3. Млади хора, които са напуснали територията на договаряща страна, след като са пребивавали в нея най-малко пет години, преди да навършат 21 години, имат право за период от четири години да се завърнат в тази страна и да упражняват икономическа дейност.

Член 30

Професионална и географска мобилност на заети лица

1. Заето лице, което притежава разрешение за пребиваване със срок на валидност по-малко от една година, през дванадесетте месеца от започването на работа има право на професионална и географска мобилност. Право на промяна на статута от заето лице в статут на самостоятелно заето лице също се предоставя при спазване на разпоредбите на член 10 от настоящото споразумение.

⁽³⁾ Те не подлежат на приоритета, предоставен на работници, интегрирани в редовния пазар на труда, нито на контрол за спазването на условията на заплащане и труд в даден сектор или място.

2. Специалните разрешения, издадени на заети погранични работници, предоставят право на професионална и географска мобилност в пределите на всички погранични зони на Швейцария или съседните ѝ държави.

Член 31

Правила за пребиваване на самостоятелно заети лица

Гражданин на договаряща страна, който желае да се установи на територията на друга договаряща страна с цел упражняване на дейност като самостоятелно заето лице (наричан по-долу „самостоятелно зает работник“), получава разрешение за пребиваване със срок на валидност шест месеца. Той получава разрешение за пребиваване със срок на валидност най-малко пет години, при условие че докаже пред компетентните национални органи преди изтичането на шестмесечния период, че упражнява дейност като самостоятелно заето лице. При необходимост шестмесечният период може да бъде продължен с най-много два месеца, ако е твърде вероятно той да представи доказателство за това.

Член 32

Самостоятелно заети погранични работници

1. Самостоятелно зает пограничен работник е гражданин на договаряща страна, който обичайно пребивава в пограничните зони на Швейцария или съседните държави и който упражнява дейност като самостоятелно заето лице в пограничните зони на другата договаряща страна, като по правило се завърща всеки ден или поне веднъж седмично в своето основно място на пребиваване. За целите на настоящото споразумение погранични зони са зоните, определени в споразуменията, сключени между Швейцария и съседните ѝ държави относно движението в погранични зони.

2. Гражданин на договаряща страна, който желае в качеството си на пограничен работник да упражнява дейност като самостоятелно заето лице в пограничните зони на Швейцария или съседните ѝ държави, предварително получава първоначално специално разрешение за срок от шест месеца. Той получава специално разрешение със срок на валидност най-малко пет години, при условие че докаже пред компетентните национални органи преди изтичането на шестмесечния период, че упражнява дейност като самостоятелно заето лице. При необходимост шестмесечният период може да бъде продължен с най-много два месеца, ако е твърде вероятно той да представи доказателство за това.

3. Специалните разрешения са валидни за територията на цялата погранична зона на издаващата държава.

Член 33

Право на завръщане на самостоятелно заети лица

1. Самостоятелно заето лице, което е притежавало разрешение за пребиваване със срок на валидност най-малко пет години и което е напуснало приемащата страна, има право на ново разрешение в рамките на шест години от заминаването си, при условие че вече е работило в приемащата държава в течение на непрекъснат период от три години и докаже пред компетентните национални органи, че е способно да упражнява икономическа дейност.

2. Самостоятелно зает пограничен работник има право на ново специално разрешение в рамките на шест години от прекратяването на предишната му дейност, продължила в течение на непрекъснат период от четири години, при условие че докаже пред компетентните национални органи, че е способен да упражнява икономическа дейност.

3. Млади хора, които са напуснали територията на договаряща страна, след като са пребивавали в нея най-малко пет години, преди да навършат 21 години, имат право за период от четири години да се завърнат в тази страна и да упражняват икономическа дейност.

Член 34

Професионална и географска мобилност на самостоятелно заети лица

Специални разрешения, издадени на самостоятелно заети погранични работници, предоставят право на професионална и географска мобилност в пределите на пограничните зони на Швейцария или съседните ѝ държави. Предварително издадените първоначални разрешения за пребиваване за срок от шест месеца (в случай на погранични работници — специални разрешения) предоставят право единствено на географска мобилност.

ПРОТОКОЛ ОТНОСНО ВТОРИЧНО ПРЕБИВАВАНЕ В ДАНИЯ

Договарящите страни се споразумяват, че протокол 1 към Договора за създаване на Европейската общност относно придобиването на собственост върху недвижимо имущество в Дания също е приложим към настоящото споразумение по отношение на придобиването на второ жилище в Дания от швейцарски граждани.

ПРОТОКОЛ ОТНОСНО ОЛАНДСКИТЕ ОСТРОВИ

Договарящите страни се споразумяват, че протокол 2 към Акта за присъединяване на Финландия към Европейския съюз, отнасящ се до Оландските острови, също е приложим към настоящото споразумение.

ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН АКТ

Упълномощените представители на:

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИРЛАНДИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

както и

на ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

от една страна, и

на КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ,

от друга страна,

след като се срещнаха в Люксембург на двадесет и първи юни хиляда деветстотин деветдесет и девета година, за да подпишат Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора, приеха съвместните декларации, посочени по-долу и приложени към настоящия заключителен акт:

- Съвместна декларация относно общата либерализация на предоставянето на услуги
- Съвместна декларация относно пенсиите на пенсионирани бивши служители на институциите на Европейските общности, пребиваващи в Швейцария
- Съвместна декларация относно прилагането на споразумението
- Съвместна декларация относно по-нататъшни преговори.

Te освен това приемат за сведение следните декларации, приложени към настоящия заключителен акт:

- Декларация на Швейцария относно подновяване на споразумението
- Декларация на Швейцария относно политиката за миграция и убежище
- Декларация на Швейцария относно признаването на дипломите за архитекти
- Декларация на Европейската общност и нейните държави-членки относно членове 1 и 17 от приложение I
- Декларация относно участието на Швейцария в комитети.

Hecho en Luxemburgo, el ventiuno de junio de mil novecientos noventa y nueve.

Udfærdiget i Luxembourg den enogtyvende juni nitten hundrede og nioghalvfems.

Geschehen zu Luxemburg am einundzwanzigsten Juni neunzehnhundertneunundneunzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι μία Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα.

Done at Luxembourg on the twenty-first day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-nine.

Fait à Luxembourg, le vingt-et-un juin mil neuf cent quatre-vingt dix-neuf.

Fatto a Lussemburgo, addì ventuno giugno millenovecentonovantanove.

Gedaan te Luxemburg, de eenentwintigste juni negentienhonderd negenennegentig.

Feito no Luxemburgo, em vinte e um de Junho de mil novecentos e noventa e nove.

Tehty Luxemburgissa kahdentakymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän.

Som skedde i Luxemburg den tjugoförsta juni nittonhundra nittonio.

Pour le Royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift verbindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

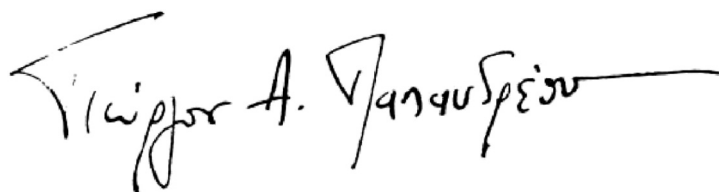
På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

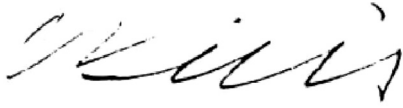
Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

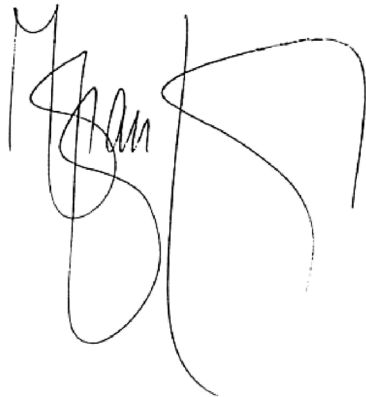
Per la Repubblica italiana

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

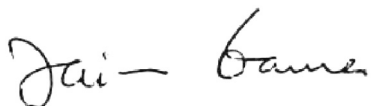
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

Pela República Portuguesa

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

D. Lauber

Hein

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ**относно общата либерализация на предоставянето на услуги**

Договарящите се страни се ангажират да започнат възможно най-скоро преговори относно общата либерализация на предоставянето на услуги въз основа на достиженията на правото на Общността.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ**относно пенсиите на пенсионирани бивши служители на институциите на Европейските общности, пребиваващи в Швейцария**

Комисията на Европейските общности и Швейцария се ангажират да потърсят подходящо решение на проблема с двойното данъчно облагане на пенсиите на пенсионирани бивши служители на институциите на Европейските общности, пребиваващи в Швейцария.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ**относно прилагането на споразумението**

Договарящите се страни ще предприемат необходимите мерки за прилагане на достиженията на правото на Общността към гражданите на другата договаряща се страна в съгласие със сключеното между тях споразумение.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ**относно по-нататъшни преговори**

Европейската общност и Конфедерация Швейцария декларират своето намерение да се ангажират с провеждане на преговори с цел сключване на споразумения в области от общ интерес, като актуализирането на Протокол № 2 към Споразумението за свободна търговия от 1972 г. и участието на Швейцария в определени програми на Общността за обучение, младежта, медиите, статистиката и околната среда. Подготовката за тези преговори следва да бъде извършена в кратки срокове след приключването на настоящите двустранни преговори.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ШВЕЙЦАРИЯ**относно подновяване на споразумението**

Швейцария декларира, че ще постигне решение за подновяване на споразумението през седмата година на неговото приложение, въз основа на приложимите вътрешни процедури.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ШВЕЙЦАРИЯ**относно политиката за миграция и убежище**

Швейцария потвърждава отново своето желание да засили сътрудничеството с Европейския съюз и неговите държави-членки в областта на политиката за миграция и убежище. За тази цел Швейцария желае да участва в системата на ЕС за координация на молбите за убежище и предлага да започнат преговори за сключването на конвенция, успоредна с Конвенцията от Дъблин (Конвенция за определянето на държавата, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки на Европейските общности, подписана в Дъблин на 15 юни 1990 г.).

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ШВЕЙЦАРИЯ**относно признаването на дипломите за архитекти**

Швейцария ще предложи на Съвместния комитет по Споразумението относно свободното движение на хора, веднага щом той бъде създаден, да се вземе решение и за включване в приложение III към Споразумението относно свободното движение на хора на дипломите за архитекти, издадени от швейцарски университети за приложни науки, съгласно разпоредбите на Директива 85/384/ЕИО от 10 юни 1986 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ И НЕЙНИТЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ**относно членове 1 и 17 от приложение I**

Европейската общност и нейните държави-членки декларират, че членове 1 и 17 от приложение I към споразумението не накърняват достиженията на правото на Общността относно условията за назначаване на служители, които са граждани на трета държава, в контекста на презграничното предоставяне на услуги.

ДЕКЛАРАЦИЯ**относно участието на Швейцария в комитети**

Съветът е съгласен представителите на Швейцария да могат, доколкото въпросите ги засягат, да участват в заседанията на следните комитети и експертни работни групи като наблюдатели:

- комитети на изследователски програми, включително Комитета за научно-технически изследвания (CREST),
- Административна комисия за социална сигурност на работници мигранти,
- Координационна група за взаимно признаване на дипломи за висше образование,
- консултативни комитети за въздушните пътища и прилагане на правилата за конкуренция в областта на въздушния транспорт.

Представители на Швейцария не присъстват при гласувания в тези комитети.

По отношение на други комитети, които работят в области, влизащи в обхвата на настоящите споразумения, в които Швейцария е приела достиженията на правото на Общността или еквивалентни мерки, Комисията ще провежда консултации с швейцарски експерти по начина, определен в член 100 от Споразумението за ЕИП.

ПРОТОКОЛ

към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга, относно свободното движение на хора във връзка с участието на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република като договарящи страни след присъединяването им към

ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНΙΑ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИРЛАНДИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

наричани по-долу „държавите-членки“, представлявани от Съвета на Европейския съюз, и

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ, също представлявана от Съвета на Европейския съюз,

от една страна, и

КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ, наричана по-долу „Швейцария“,

от друга страна,

наричани по-долу „договарящи страни“,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД Споразумението от 21 юни 1999 г. между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора (наричано по-долу „споразумението“), което влезе в сила на 1 юни 2002 г.,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД присъединяването към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република (наричани по-долу „новите държави-членки“) на 1 май 2004 г.,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че новите държави-членки стават договарящи страни по споразумението,

КАТО СЪЗНАВАТ, че Актът за присъединяване дава на Съвета на Европейския съюз правомощието да сключва от името на държавите-членки на Европейския съюз протокол относно присъединяването на новите държави-членки към споразумението,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Новите държави-членки стават договарящи страни по споразумението.

От влизането в сила на настоящия протокол разпоредбите на споразумението са задължителни за новите държави-членки така, както са задължителни за настоящите страни по споразумението съгласно реда и условията, установени в настоящия протокол.

Член 2

Основната част на споразумението и приложение I към него се адаптират по следния начин:

а) Списъкът на договарящите страни по споразумението се заменя със следното:

„Европейската общност,

Кралство Белгия,

Чешката република,

Кралство Дания,

Федерална република Германия,

Република Естония,

Република Гърция,

Кралство Испания,

Френската република,

Ирландия,

Италианската република,

Република Кипър,

Република Латвия,

Република Литва,

Великото херцогство Люксембург,

Република Унгария,

Република Малта,

Кралство Нидерландия,

Република Австрия,

Република Полша,

Португалската република,

Република Словения,
 Словашката република,
 Република Финландия,
 Кралство Швеция,
 Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия,
 от една страна, и
 Конфедерация Швейцария,
 от друга страна,“.

б) В член 10 от споразумението се въмкват следните параграфи:

„1а. Швейцария може да запази до 31 май 2007 г. количествени ограничения по отношение на достъпа на работници, наети в Швейцария, и самостоятелно заети лица, които са граждани на Чешката република, Република Естония, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Полша, Република Словения и Словашката република, за следните две категории пребиваване: пребиваване за период от повече от четири месеца и по-малко от една година, и пребиваване за период, равен на или превишаващ една година. За пребиваване с продължителност, по-малка от четири месеца, няма количествено ограничение.

Преди края на преходния период, упоменат по-горе, Съвместният комитет преразглежда действието на преходния период, прилаган по отношение на граждани на новите държави-членки, въз основа на доклад на Швейцария. При приключване на преразглеждането и не по-късно от изтичането на посочения по-горе период Швейцария уведомява Съвместния комитет дали ще продължи да прилага количествени ограничения за работници, наети в Швейцария. Швейцария може да продължи да прилага подобни мерки до 31 май 2009 г. При отсъствието на такова уведомление преходният период изтича на 31 май 2007 г.

В края на преходния период, определен в настоящия параграф, се премахват всички количествени ограничения, които се отнасят до граждани на Чешката република, Република Естония, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Полша, Република Словения и Словашката република. Тези държави-членки имат право да въведат същите количествени ограничения за швейцарски граждани за същите периоди.“

„2а. Швейцария и Чешката република, Република Естония, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария,

Република Полша, Република Словения и Словашката република могат да запазят до 31 май 2007 г. за работници от някои от тези договарящи страни, наети на тяхна територия, контрола върху приоритета на работници, интегрирани в редовния пазар на труда, и заплащането и условията на труд, които се прилагат по отношение на граждани на съответната договаряща страна. Извършването на същия контрол може да бъде запазено за лица, предоставящи услуги в следните четири сектора: услуги в растениевъдството; строителство, включително свързаните с него браншове; охранителни дейности; промишлено почистване (съответно кодове по NACE (*) 01.41; 45.1 до 4; 74.60; 74.70), посочени в член 5, параграф 1 от споразумението. По време на преходните периоди, определени в параграфи 1а, 2а, 3а и 4а, Швейцария дава предимство на работниците, които са граждани на новите държави-членки, пред работниците, които са граждани на държави, които не са членки на ЕС или ЕАСТ, по отношение на достъпа до своя пазар на труда. Контролът върху приоритета на работници, интегрирани в редовния пазар на труда, не се прилага за доставчиците на услуги, либерализирани със специално споразумение между договарящите страни относно предоставянето на услуги (включително споразумението по някои аспекти на държавните поръчки, доколкото то обхваща предоставянето на услуги). За същия период могат да бъдат поддържани изисквания за квалификация по отношение на разрешения за пребиваване за период, по-малък от четири месеца (**), и към лица, предоставящи услуги в четирите гореспоменати сектора, посочени в член 5, параграф 1 от споразумението.

Преди 31 май 2007 г. Съвместният комитет преразглежда действието на преходните мерки, съдържащи се в настоящия параграф, въз основа на доклад, изготвен от всяка от договарящите страни, прилагаща въпросните мерки. При приключване на преразглеждането и не по-късно от 31 май 2007 г. договарящата страна, която е прилагала преходните мерки, посочени в настоящия параграф, и е уведомила Съвместния комитет относно своето намерение да продължи да прилага такива преходни мерки, може да продължи да прави това до 31 май 2009 г. При отсъствието на такова уведомление преходният период ще изтече на 31 май 2007 г.

В края на преходния период, определен в настоящия параграф, всички ограничения, посочени по-горе в настоящия параграф, се премахват.

(*) NACE: Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета от 9 октомври 1990 г. относно статистическата класификация на икономическите дейности в Европейската общност (ОВ L 293, 24.10.1990 г., стр. 1), последно изменен с Регламент (ЕО) № 29/2002 на Комисията от 19 декември 2001 г. (ОВ L 6, 10.1.2002 г., стр. 3).

(**) Работниците могат да кандидатстват за разрешения за краткосрочно пребиваване съгласно квотите, упоменати в параграф 3а, дори за период, по-кратък от четири месеца.“

„3а. При влизане в сила на протокола към настоящото споразумение относно участието като договарящи страни на новите държави-членки, посочени по-долу, и до края на периода, посочен в параграф 1а, Швейцария запазва на годишна основа (*pro rata temporis*), в рамките на своята обща квота за трети държави, по отношение на работници, наети в Швейцария, и за самостоятелно заети лица, които са граждани на Чешката република, Република Естония, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Полша, Република Словения и Словашката република, следния минимален брой нови разрешения за пребиваване (*) в съответствие със схемата по-долу:

До	Брой разрешения за период, равен на или превишаващ една година	Брой разрешения за период от повече от четири месеца и по-малко от една година
31 май 2005 г.	900	9 000
31 май 2006 г.	1 300	12 400
31 май 2007 г.	1 700	15 800
31 май 2008 г.	2 200	19 200
31 май 2009 г.	2 600	22 600

(*) Тези разрешения се предоставят в допълнение към квотата, посочена в член 10 от споразумението, запазена за наети и самостоятелно заети лица, които са граждани на държавите-членки в момента на подписване на настоящото споразумение (21 юни 1999 г.) или са граждани на Република Кипър или Република Малта. Тези разрешения допълват също броя разрешения, предоставени по съществуващите двустранни споразумения за обмен на стажанти.“

„4а. В края на периода, посочен в параграф 1а и в настоящия параграф, и до 12 години след влизането в сила на настоящото споразумение се прилагат разпоредбите на член 10, параграф 4 от споразумението.

В случай на сериозно нарушаване на своя пазар на труда или при заплаха от такова Швейцария и всяка от новите държави-членки, която е приложила преходни мерки, уведомява за тези обстоятелства Съвместния комитет до 31 май 2009 г. В такъв случай уведомяващата страна може да продължи да прилага към работниците, наети на нейна територия, мерките, описани в параграфи 1а, 2а и 3а, до 30 април 2011 г. В този случай годишният брой на разрешения за пребиваване, посочен в параграф 1а, е:

До	Брой разрешения за период, равен на или превишаващ една година	Брой разрешения за период, по-дълъг от четири месеца и по-кратък от една година
31 май 2010 г.	2 800	26 000
30 април 2011 г.	3 000	29 000

4б. Ако Малта изпитва или предвижда затруднения на своя пазар на труда, които биха могли сериозно да застрашат стандарта на живот или нивото на заетост в даден регион или населено място, и реши да се позове на разпоредбите, съдържащи се в раздел 2 „Свободно движение на хора“ от приложение XI към Акта за присъединяване, предприятиите от Малта ограничителни мерки спрямо останалите държави-членки на ЕС могат също да бъдат приложени към Швейцария. В такъв случай Швейцария има право да предприеме еквивалентни мерки на реципрочна основа спрямо Малта.

Малта и Швейцария могат да прибегнат до тази процедура до 30 април 2011 г.“

„5а. Преходните разпоредби от параграфи 1а, 2а, 3а, 4а и 4б, и по-специално тези от параграф 2а относно приоритета на работниците, интегрирани в редовния пазар на труда, и контрола върху заплащането и условията на труд, не се прилагат към наети и самостоятелно заети лица, които в момента на влизане в сила на протокола към настоящото споразумение по отношение на участието като договарящи страни на новите държави-членки, упоменати в посочените параграфи, имат право да упражняват икономическа дейност на територията на договарящите страни. Такива лица по-специално се ползват от професионална и географска мобилност.

Притежателите на разрешения за пребиваване, валидни за по-малко от една година, имат право на продължаване на техните разрешения; изчерпването на определените квоти разрешения не може да бъде прилагано срещу тях. Притежателите на разрешения за пребиваване, валидни за период, равен на или превишаващ една година, автоматично имат право на удължаване на техните разрешения. Такива наети и самостоятелно заети лица следователно се ползват от правото на свободно придвижване, предоставено на трайно установени лица, съгласно основните разпоредби на настоящото споразумение, и по-конкретно член 7 от него, от влизането му в сила.“

в) В член 27, параграф 2 от приложение I към споразумението позоваването на член 10, параграф 2 се заменя с член 10, параграфи 2, 2а, 4а и 4б.

Член 3

Чрез дерогация от член 25 от приложение I към споразумението се прилагат преходните периоди съгласно приложение I към настоящия протокол.

Член 4

Настоящият протокол представлява неразделна част от споразумението.

Член 5

Приложения I, II и III към споразумението се изменят съгласно приложения I, II и III към настоящия протокол, като представляват неразделна част от него.

Член 6

Настоящият протокол се ратифицира или одобрява от Съвета на Европейския съюз, от името на държавите-членки и Европейската общност, и от Конфедерация Швейцария в съответствие с техните собствени процедури.

Съветът на Европейския съюз и Швейцария взаимно се уведомяват относно изпълнението на тези процедури.

Член 7

Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от първия месец след датата на депозиране на последния инструмент за одобрение.

Член 8

Настоящият протокол остава в сила за същия срок и в съответствие със същите условия, както споразумението.

Член 9

Настоящият протокол, както и декларациите, приложени към него, се изготвят в два екземпляра на английски, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, немски, нидерландски, полски, португалски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език, като текстовете на всеки един от тези езици са еднакво автентични.

Текстът на малтийски език на настоящия протокол се заверява от договарящите страни на основата на размяна на писма. Той също е автентичен по същия начин, по който е за езиците, посочени в параграф 1.

Споразумението, както и декларациите, приложени към него, изготвени на естонски, латвийски, литовски, малтийски, полски, словашки, словенски, унгарски и чешки език, се заверяват от договарящите страни на основата на размяна на писма. Текстовете на тези езици също са еднакво автентични.

Hecho en Luxemburgo, el veintiséis de octubre de dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturtdā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtą metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer-negyedik év október havának huszonhatodik napján.

Magħmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwa tysiące czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícčtyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Ghall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 På medlemsstaternas vägnar

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРЕХОДНИ МЕРКИ ЗА ЗАКУПУВАНЕТО НА ЗЕМЯ И ВТОРО ЖИЛИЩЕ

1. Чешката република

- a) Чешката република може да поддържа в сила за срок от пет години от датата на присъединяването си към ЕС правилата, постановени във Валутния закон № 219/1995 Sb., както е изменен, по отношение придобиването на второ жилище от швейцарски граждани, които не пребивават постоянно в Чешката република, и от дружества, учредени в съответствие с швейцарското законодателство и които не са установени и не разполагат с клон или представителство на територията на Чешката република.
- b) Чешката република може да поддържа в сила за срок от седем години от датата на присъединяване към ЕС правилата, постановени във Валутния закон № 219/1995 Sb., както е изменен, Закон № 229/1991 Sb. относно уреждането на отношения на собственост върху земя и друга селскостопанска собственост, и Закон № 95/1999 Sb. относно условия, свързани с прехвърлянето на правото на собственост върху земеделска земя и гори от държавна собственост в собственост на други субекти по отношение придобиването на земеделска земя и гори от швейцарски граждани и от дружества, учредени в съответствие с швейцарското законодателство, които нито са установени, нито са регистрирани на територията на Чешката република. Без да се засяга друга разпоредба от настоящата точка 1, при никакви обстоятелства швейцарски гражданин не може да бъде третиран по-неблагоприятно по отношение придобиването на земеделска земя и гори, отколкото в момента на подписване на протокола, или да бъде третиран по по-ограничителен начин в сравнение с гражданин на трета държава.
- b) Самостоятелно заети селскостопански производители, които са швейцарски граждани и които желаят да се установят и да пребивават постоянно в Чешката република, са изключени от обхвата на разпоредбите на буква б) или на други процедури, различни от тези, прилагани към чешките граждани.
- г) Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен на третата година след датата на присъединяване на Чешката република към ЕС. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в буква а).
- д) В случай че Чешката република въведе условия за придобиването на недвижим имот в Чешката република от лица, които не пребивават постоянно в нея по време на преходния период, тези условия се основават на прозрачни, обективни, стабилни и публични критерии. Тези критерии се прилагат по недискриминационен начин и без да се прави разлика между граждани на Чешката република и швейцарски граждани.
- е) Ако са налице достатъчно данни, че при изтичане на преходния период ще настъпи сериозно нарушаване или че ще възникне опасност от сериозно нарушаване на пазара на земеделска земя в Чешката република, Съвместният комитет, по искане на Чешката република, може да удължи преходния период с максимум три години.

2. Естония

- a) Естония може да поддържа в сила за срок от седем години от датата на присъединяването си към ЕС своето съществуващо законодателство към момента на подписване на настоящия протокол по отношение придобиването на земеделска земя и гори от швейцарски граждани и от дружества, учредени в съответствие с швейцарското законодателство, които не са установени и не са регистрирани, нито имат местен клон или представителство на територията на Естония. При никакви обстоятелства швейцарски гражданин не може да бъде третиран по-неблагоприятно при придобиването на земеделска земя и гори, отколкото в момента на подписване на настоящия протокол, или да бъде третиран по по-ограничителен начин в сравнение с гражданин на трета държава. Съгласно това законодателство Естония е приела Закон за ограниченията върху придобиването на недвижима собственост и Изменения към Закона за поземлената реформа, и двата от 12 февруари 2003 г.
- b) Швейцарски граждани, които желаят да се установят като самостоятелно заети селскостопански производители и да пребивават постоянно в Естония, които са пребивавали на законно основание и са работили в областта на селското стопанство в Естония в продължение най-малко на три години без прекъсване, са изключени от обхвата на разпоредбите на буква а) или на други процедури, различни от тези, които се прилагат за граждани на Естония.
- b) Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен на третата година след датата на нейното присъединяване към ЕС. За тази цел Комисията на Европейските общности (наричана по-долу „Комисията“) представя доклад пред Съвместния комитет. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в буква а).

- г) Ако са налице достатъчно данни, че при изтичане на преходния период ще настъпи сериозно нарушаване или че ще възникне опасност от сериозно нарушаване на пазара на земеделска земя в Естония, Съвместният комитет, по искане на Естония, може да удължи преходния период с максимум три години.

3. Кипър

Кипър може да поддържа за срок от пет години от датата на присъединяването си към ЕС своето законодателство, което е в сила на 31 декември 2000 г., по отношение на придобиването на второ жилище.

Съгласно Закона за придобиване на недвижима собственост (чужденци) (САР. 109) и изменящите го закони 52/69, 55/72 и 50/90) придобиването на недвижима собственост в Кипър от лица, които нямат кипърско гражданство, подлежи на одобрение от Министерския съвет. Министерският съвет упълномощава областните длъжностни лица да предоставят одобрение от негово име. Когато съответният недвижим имот надвишава 2 donum (1 donum = 1 338 m²), одобрение може да бъде предоставено само за следните цели:

- а) за основно или второ жилище с площ, ненадвишаваща 3 donum;
- б) за помещения с професионално или търговско предназначение;
- в) за промишленост в сектори, считани за влияещи благоприятно на кипърската икономика.

Горепосоченият закон е изменен със „Закона за придобиване на недвижими имоти (чужденци) (изменение) от 2003 г. № 54(1)/2003“. Новият закон не налага никакви ограничения по отношение на граждани на ЕС и регистрирани в ЕС дружества относно придобиването на недвижими имоти, свързани с основно жилище, преки чуждестранни инвестиции или придобиването на недвижими имоти от брокери на недвижими имоти и строителни предприемачи от ЕС. По отношение на придобиването на второ жилище законът предвижда, че за срок от пет години след присъединяването на Кипър към ЕС граждани на ЕС, които не пребивават постоянно в Кипър, и регистрирани в ЕС дружества, които нямат регистрирано представителство, централно управление или главно място на стопанска дейност в Кипър, не могат да придобиват недвижим имот с цел използването му като второ жилище без предварително одобрение от Министерския съвет, който е делегирал своите правомощия на областните длъжностни лица, както е посочено по-горе.

4. Латвия

- а) Латвия може да поддържа в сила за срок от седем години от датата на присъединяване правилата, заложи в Закон за изменение на Закона за приватизацията на земя в селските райони (в сила от 14 април 2003 г.) по отношение придобиването на земеделска земя и гори от швейцарски граждани и от дружества, учредени в съответствие с швейцарското законодателство, които не са установени и не са регистрирани, нито имат местен клон или представителство на територията на Латвия. При никакви обстоятелства швейцарски гражданин не може да бъде третиран по-неблагоприятно при придобиването на земеделска земя и гори, отколкото в момента на подписване на настоящия протокол, или да бъде третиран по по-ограничителен начин в сравнение с гражданин на трета държава.
- б) Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен преди края на третата година от датата на нейното присъединяване към ЕС. За тази цел Комисията представя доклад пред Съвместния комитет. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в буква а).
- в) Ако са налице достатъчно данни, че след изтичане на преходния период ще настъпи сериозно нарушаване или че ще възникне опасност от сериозно нарушаване на пазара на земеделска земя в Латвия, Съвместният комитет, по искане на Латвия, може да удължи преходния период с максимум три години.

5. Литва

- а) Литва може да поддържа в сила за срок от седем години от датата на присъединяването си към ЕС своето съществуващо законодателство към момента на подписване на настоящия протокол по отношение придобиването на земеделска земя и гори от швейцарски граждани и от дружества, учредени в съответствие с швейцарското законодателство, които не са установени и не са регистрирани, нито разполагат с местен клон или представителство в Литва. При никакви обстоятелства швейцарски гражданин не може да бъде третиран по-неблагоприятно при придобиването на земеделска земя и гори, отколкото в момента на подписване на настоящия протокол, или да бъде третиран по по-ограничителен начин в сравнение с гражданин на трета държава. Съгласно това законодателство швейцарски граждани и юридически лица, както и организации, основани в Швейцария без статут на юридическо лице, но които притежават гражданската правоспособност, заложи в швейцарското законодателство, не могат да придобиват земеделска земя и горска земя преди приключване на седемгодишния преходен период, установен в Договора за присъединяване на Република Литва към Европейския съюз.
- б) Швейцарски граждани, които желаят да се установят като самостоятелно заети селскостопански производители и да пребивават постоянно в Литва и които на законно основание са пребивавали и работили в областта на селското стопанство в продължение на най-малко три години без прекъсване, са изключени от обхвата на разпоредбите на буква а) или на други процедури, различни от тези, прилагани към литовските граждани.

- в) Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен на третата година след датата на нейното присъединяване към ЕС. За тази цел Комисията представя доклад пред Съвместния комитет. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в буква а).
- г) Ако са налице достатъчно данни, че при изтичане на преходния период ще настъпи сериозно нарушаване или че ще възникне опасност от сериозно нарушаване на пазара на земеделска земя в Литва, Съвместният комитет, по искане на Литва, може да удължи преходния период с максимум три години.

6. Унгария

- а) Унгария може да поддържа в сила за срок от пет години от датата на присъединяването си към ЕС своето законодателство, съдържащо се в Закон LV от 1994 г. за земеделската земя, както е изменен, по отношение придобиването на второ жилище.
- б) Швейцарски граждани, които на законно основание са пребивавали в Унгария в продължение най-малко на четири години без прекъсване, са изключени от обхвата на разпоредбите на буква а) или на други правила и процедури, различни от тези, които се прилагат за граждани на Унгария. По време на преходния период Унгария прилага разрешителни процедури за придобиване на второ жилище въз основа на обективни, стабилни, прозрачни и публични критерии. Тези критерии се прилагат недискриминационно и без да се прави разлика между швейцарските граждани, пребиваващи в Унгария.
- в) Унгария може да запази в сила за срок от седем години от датата на присъединяването си към ЕС забраните, съдържащи се в Закон LV от 1994 г. за земеделската земя, както е изменен, по отношение на придобиването на земеделска земя от физически лица, които не пребивават постоянно в Унгария или не са унгарски граждани, и от юридически лица.
- г) Швейцарски граждани, които желаят да се установят като самостоятелно заети селскостопански производители и които на законно основание са пребивавали и са работили в областта на селското стопанство в Унгария в продължение най-малко на три години без прекъсване, са изключени от обхвата на разпоредбите на буква в) или на други правила и процедури, различни от тези, които се прилагат за граждани на Унгария.
- д) Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен на третата година след датата на нейното присъединяване към ЕС. За тази цел Комисията на Европейските общности представя доклад пред Съвместния комитет. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в буква в).
- е) В случай че по време на преходния период Унгария прилага разрешителни процедури за придобиване на земеделска земя, те се основават на обективни, стабилни, прозрачни и публични критерии. Тези критерии се прилагат по недискриминационен начин.
- ж) Ако са налице достатъчно данни, че при изтичане на преходния период ще настъпи сериозно нарушаване или че ще възникне опасност от такова нарушаване на пазара на земеделска земя в Унгария, Съвместният комитет, по искане на Унгария, може да реши да удължи преходния период с максимум три години.

7. Малта

Закупуването на недвижима собственост на Малтийските острови е уредено със Закона за недвижимата собственост (придобиване от непребиваващи постоянно лица) (глава 246 от Законите на Малта). Този закон предвижда:

- а) (1) Швейцарски гражданин може да закупи недвижима собственост в Малта, която да бъде използвана от това лице като жилище (не непременно основно жилище), при условие че това лице не притежава вече друго жилище в Малта. За такива закупувания лицето не се нуждае от право на постоянно пребиваване в Малта, въпреки че те подлежат на разрешение, което не може да бъде отказано (с изключение на малък брой изключения, определени в законодателството), ако стойността на имота е по-висока от сума, ежегодно определяна чрез индекс (понастоящем 30 000 Lm за апартамент и 50 000 Lm за къща).
- (2) Швейцарски граждани могат също така да установят основното си жилище в Малта по всяко време в съответствие с приложимото национално законодателство. Напускането на Малта не води до задължение за освобождаване от собственост, придобита като основно жилище.
- б) Швейцарски граждани, които закупуват имоти в специално определени райони, установени със закона (обикновено райони, съставляващи част от проекти за възстановяване на градове) не се нуждаят от разрешение за тези покупки, нито има никакви ограничения по отношение на броя, използването или стойността на имотите, които те могат да закупят.

8. Полша

- a) Полша може да поддържа в сила за срок от пет години от датата на присъединяването си към ЕС своето законодателство, съществувало към момента на подписване на настоящия протокол по отношение придобиването на второ жилище. Съгласно това законодателство швейцарски гражданин трябва да отговаря на изискванията, определени в Закона от 24 март 1920 г. за придобиване на недвижими имоти от чужденци (Dz.U. 1996, № 54, roz. 245 с измененията), както е изменен.
- b) Швейцарски граждани, които на законно основание са пребивавали в Полша в продължение най-малко на четири години без прекъсване, са изключени по отношение придобиването на второ жилище от обхвата на разпоредбите на буква в) или на други процедури, различни от тези, които се прилагат за граждани на Полша.
- в) Полша може да поддържа в сила за срок от дванесет години от датата на присъединяването си към ЕС своето законодателство по отношение придобиването на земеделска земя и гори. При никакви обстоятелства швейцарски граждани или юридически лица, учредени в съответствие с швейцарското законодателство, не могат да бъде третирани по-неблагоприятно при придобиването на земеделска земя и гори, отколкото в момента на подписване на настоящия протокол. Съгласно това законодателство швейцарски гражданин трябва да отговаря на изискванията, определени в Закона от 24 март 1920 г. за придобиване на недвижими имоти от чужденци (Dz.U. 1996, № 54, roz. 245 с измененията), както е изменен.
- г) Швейцарски граждани, които желаят да се установят като самостоятелно заети селскостопански производители и които на законно основание са пребивавали и са били арендатори на земя в Полша в качеството им на физически или юридически лица в продължение най-малко на три години без прекъсване, са изключени от обхвата на разпоредбите на буква в) или на други процедури, различни от тези за граждани на Полша, при покупката на земеделска земя и гори от датата на присъединяването. Във войводините Warmińsko-Mazurskie, Pomorskie, Kujawsko Pomorskie, Zachodniopomorskie, Lubuskie, Dolnośląskie, Opolskie и Wielkopolskie периодът на пребиваване и срокът на договора за аренда, посочен в предходното изречение, се удължават до седем години. Съответният срок на договора за аренда, предхождащ покупката на земята, се изчислява отделно за всеки швейцарски гражданин, който е бил арендатор на земя в Полша, от заверената дата на първоначалния договор за аренда. Самостоятелно заети селскостопански производители, които са били арендатори не като физически лица, а като юридически лица, могат да прехвърлят правата на юридическото лице по договора за аренда на себе си като физическо лице. При изчисляването на срока на договора за аренда, предхождащ правото на закупуване, се зачита срокът, през който земята е била предмет на договор за аренда, сключен от юридически лица. Сключените от физически лица договори за аренда могат да бъдат със заверена дата с обратно действие и в този случай ще се зачита целият срок на заверения договор. Не се определят срокове за самостоятелно заетите селскостопански производители да трансформират настоящите си договори за аренда в такива на физически лица или в писмени договори със заверена дата. Процедурата за трансформиране на тези договори трябва да бъде прозрачна и в никакъв случай да не представлява допълнителна пречка.
- д) Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен на третата година след датата на нейното присъединяване към ЕС. За тази цел Комисията на Европейските общности представя доклад пред Съвместния комитет. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в буква а).
- е) По време на преходния период Полша прилага разрешителната процедура, предвидена от закона, която гарантира, че предоставянето на разрешения за придобиването на недвижим имот в Полша се основава на обективни, стабилни, прозрачни и публични критерии. Тези критерии се прилагат по недискриминационен начин.

9. Словения

- a) Ако до края на период от максимум седем години след датата на присъединяване на Словения към ЕС възникнат трайни и сериозни затруднения на пазара на недвижими имоти или такива, които могат да причинят сериозно влошаване на пазара на недвижими имоти в дадена област, Словения може да поиска разрешение да предприеме защитни мерки, за да коригира положението на пазара на недвижими имоти.
- b) При искане от страна на Словения Съвместният комитет, посредством извънредна процедура, определя защитните мерки, които счита за необходими, като уточнява условията и реда, при които те трябва да влязат в сила.
- в) В случай на сериозни затруднения на пазара на недвижими имоти и при изрично искане от страна на Словения Съвместният комитет действа в рамките на пет работни дни от получаване на искането, придружено от съответната обзорна информация за него. Така приетите мерки се прилагат незабавно и като се отчетат интересите на всички засегнати страни.
- г) Мерките, които са разрешени по силата на буква б), могат да включват дерогации от правилата на настоящото споразумение до такава степен и за такива периоди, които са строго необходими за постигането на целите, посочени в буква а).

10. Словакия

- а) Словакия може да поддържа в сила за срок от седем години от датата на присъединяването си към ЕС своето законодателство по отношение придобиването на земеделска земя и гори от лица, които не пребивават постоянно в страната. Съгласно това законодателство (непребиваващо постоянно лице може да придобие права на собственост върху недвижим имот, разположен в Словашката република, с изключение на земеделска и горска земя). Непребиваващото постоянно лице не може да придобие права на собственост върху недвижим имот, чието придобиване е ограничено от специално регулиране, определено във Валутния закон № 202/1995., както е изменен).
- б) При никакви обстоятелства швейцарски гражданин не може да бъде третиран по-неблагоприятно по отношение придобиването на земеделска земя и гори, отколкото в момента на подписване на настоящия протокол, или да бъде третиран по по-ограничителен начин в сравнение с гражданин на трета държава.
- в) Швейцарски граждани, които желаят да се установят като самостоятелно заети селскостопански производители и които на законно основание са пребивавали и работили в областта на селското стопанство в Словакия в продължение най-малко на три години без прекъсване, са изключени от обхвата на разпоредбите на буква б) или на други процедури, различни от тези, които се прилагат за граждани на Словакия.
- г) Общ преглед на тези преходни мерки ще бъде направен преди края на третата година от датата на присъединяване. За тази цел Комисията представя доклад пред Съвместния комитет. Съвместният комитет може да реши да съкрати или да прекрати преходния период, посочен в буква а).
- д) В случай че Словакия въведе разрешителни процедури за придобиване на недвижими имоти в Словакия през преходния период от лица, които не пребивават постоянно в Словакия, тези процедури се основават на обективни, стабилни, прозрачни и публични критерии. Тези критерии се прилагат по недискриминационен начин и без да се прави разлика между граждани на Словакия и на Швейцария.
- е) Ако са налице достатъчно данни, че при изтичане на преходния период ще настъпи сериозно нарушаване или че ще възникне опасност от такова нарушаване на пазара на земеделска земя в Словакия, Съвместният комитет, по искане на Словакия, може да реши да удължи преходния период с максимум три години.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложение II към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора се изменя, както следва:

1. Под заглавието „Раздел А: актове, посочени във“, в точка 1 „Регламент (ЕИО) № 1408/71“ след „301R 1386: Регламент (ЕО) № 1386/2001 ...“ се вмъква следното ...:

„12003 TN 02/02/A: Акт относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените на учредителните договори на Европейският съюз, от 16 април 2003 г.“

2. Под заглавието „За целите на настоящото споразумение регламентът се адаптира, както следва:“ точка 1 от раздел А от приложение II към споразумението се изменя, както следва:

а) в буква и), относно приложение III, част А, след последния текст „Швеция — Швейцария“ се добавя следното:

„Чешка република — Швейцария.

Никакви.

Естония — Швейцария

Няма конвенция.

Кипър — Швейцария

Никакви.

Латвия — Швейцария

Няма конвенция.

Литва — Швейцария

Няма конвенция.

Унгария — Швейцария

Никакви.

Малта — Швейцария

Няма конвенция.

Полша — Швейцария

Няма конвенция.

Словения — Швейцария

Никакви.

Словакия — Швейцария

Никакви.“;

б) в буква й) относно приложение III, част Б, след последния текст „Швеция — Швейцария“ се добавя следното:

„Чешка република — Швейцария

Никакви.

Естония — Швейцария

Няма конвенция.

Кипър — Швейцария

Никакви.

Латвия — Швейцария

Няма конвенция.

Литва — Швейцария

Няма конвенция.

Унгария — Швейцария

Никакви.

Малта — Швейцария

Няма конвенция.

Полша — Швейцария
Няма конвенция.
Словения — Швейцария
Никакви.
Словакия — Швейцария
Никакви.“;

в) буква о) относно приложение VI се изменя, както следва:

аа) в точка 3, буква а), подточка iv) след думата „Испания“ се вмъква думата „Унгария“;

бб) в точка 4 след думата „Германия“ се вмъква думата „Унгария“.

3. Под заглавието „Раздел А: актове, посочени във“, в точка 2 „Регламент (ЕИО) № 574/72“ след „302 R 410: Регламент (ЕО) № 410/2002 на Комисията ...“ се вмъква следното:

„12003 TN 02/02/A: Акт относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените на учредителните договори на Европейският съюз, от 16 април 2003 г.“

4. Под заглавието „Раздел Б: Актове, които договарящите страни трябва да вземат предвид“, в точки „4.18. 383 D 0117: Решение № 117 ...“, „4.19. 83 D 1112(02): Решение № 118 ...“, „4.27. 388 D 64: Решение № 136 ...“ и „4.37. 393 D 825: Решение № 150 ...“ съответно след „1 94 N: Акт относно условията ...“ се вмъква следното:

„12003 TN 02/02/A: Акт относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените на учредителните договори на Европейският съюз, от 16 април 2003 г.“

5. За работници, които са граждани на Чешката република, Република Естония, Република Латвия, Република Литва, Република Полша, Република Словения и Словашката република, разпоредбите, съдържащи се в раздел „Застраховка срещу безработица“, параграф 1 от протокола към приложение II, се прилагат до 30 април 2011 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Раздел А от приложение III към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора се изменя, както следва:

Актове, изменени с Акта за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република (ОВ L 236, 23.9.2003 г.):

А. ОБЩА СИСТЕМА

1. 392 L 0051: Директива 92/51/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно втората обща система за признаване на професионално образование и обучение за допълнение на Директива 89/48/ЕИО (ОВ L 209, 24.7.1992 г., стр. 25).

Б. ПРАВНИ ПРОФЕСИИ

2. 377 L 0249: Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 г. относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги (ОВ L 78, 26.3.1977 г., стр. 17).
3. 398 L 0005: Директива 98/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията (ОВ L 77, 14.3.1998 г., стр. 36).

В. МЕДИЦИНСКИ ДЕЙНОСТИ

Лекари

4. 393 L 0016: Директива 93/16/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно улесняване свободното движение на лекарите и взаимното признаване на техните дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация (ОВ L 165, 7.7.1993 г., стр. 1).

Медицински сестри

5. 377 L 0452: Директива 77/452/ЕИО на Съвета от 27 юни 1977 г. относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за медицински сестри с общ профил, включително и за мерките за улесняване ефективното упражняване на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги (ОВ L 176, 15.7.1977 г., стр. 1).

Практикуващи стоматолози

6. 378 L 0686: Директива 78/686/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за практикуващи стоматолози, включително мерки за улесняване на ефективното упражняване на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги (ОВ L 233, 24.8.1978 г., стр. 1).
7. 378 L 0687: Директива 78/687/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно дейностите на практикуващите стоматолози (ОВ L 233, 24.8.1978 г., стр. 10).

Ветеринарни лекари

8. 378 L 1026: Директива 78/1026/ЕИО на Съвета от 18 декември 1978 г. относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за ветеринарен лекар, включваща и мерки за улесняване ефективното упражняване на правото на установяване и на свободното предоставяне на услуги (ОВ L 362, 23.12.1978 г., стр. 1).

Акушерки

9. 380 L 0154: Директива 80/154/ЕИО на Съвета от 21 януари 1980 г. относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за акушерки, включваща мерки за улесняване на действителното упражняване на правото на установяване и на свободното предоставяне на услуги (ОВ L 33, 11.2.1980 г., стр. 1).

Фармацевти

10. 385 L 0433: Директива 85/433/ЕИО на Съвета от септември 1985 г. относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация в областта на фармацията, включваща и мерки за улесняване действителното упражняване на правото на установяване по отношение на определени дейности в областта на фармацията (ОВ L 253, 24.9.1985 г., стр. 37).

Г. АРХИТЕКТУРА

11. 385 L 0384: Директива 85/384/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 г. относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация в областта на архитектурата и за мерките за улесняване на ефективното упражняване на правото на установяване и свободното предоставяне на услуги (ОВ L 223, 21.8.1985 г., стр. 15).

Д. ТЪРГОВИЯ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ТОКСИЧНИ ПРОДУКТИ

12. 374 L 0557: Директива 74/557/ЕИО на Съвета от 4 юни 1974 г. за реализиране на свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на дейности на самостоятелно заети лица и на посредници в търговията и в разпространението на токсични продукти (ОВ L 307, 18.11.1974 г., стр. 5).
-

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ШВЕЙЦАРИЯ ОТНОСНО ПРИЗНАВАНЕТО НА ДИПЛОМИ НА АКУШЕРКИ И МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ С ОБЩ ПРОФИЛ

Швейцария си запазва правото да признава на притежателите на дипломи за акушерки и медицински сестри с общ профил, попадащи в обхвата на член 4б и член 4в от Директива 77/452/ЕИО и член 5а и член 5б от Директива 80/154/ЕИО относно придобити права, единствено след проучване на съответствието на техните квалификации с Директива 77/453/ЕИО и Директива 80/155/ЕИО. За тази цел Швейцария може да изисква полагането на изпит или период на адаптиране.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ШВЕЙЦАРИЯ ОТНОСНО АВТОНОМНИ МЕРКИ ОТ ДАТАТА НА ПОДПИСВАНЕ

Швейцария ще предостави временен достъп до своя пазар на труда на граждани на новите държави-членки въз основа на националното си законодателство преди влизането в сила на преходните спогодби, съдържащи се в протокола. За тази цел Швейцария ще открие специфични квоти за краткосрочни, както и за дългосрочни разрешения за работа, съгласно определеното в член 10, параграф 1 от споразумението, в полза на граждани на новите държави-членки, считано от датата на подписване на протокола. Квотите ще бъдат 700 за дългосрочни разрешения и 2 500 за краткосрочни разрешения годишно. Освен това на 5 000 работници на краткосрочно назначение годишно ще бъде разрешен престой, по-кратък от 4 месеца.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПОЛША ОТНОСНО ПРИЗНАВАНЕТО НА ДИПЛОМИ НА МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ С ОБЩ ПРОФИЛ И АКУШЕРКИ

Полша се запозна с декларацията на Швейцария, отнасяща се до признаването на дипломите на медицински сестри с общ профил и акушерки, но решително очаква Швейцария да се придържа напълно към член 4б от Директива 77/452/ЕИО и член 5б от Директива 80/154/ЕИО, както са формулирани, от деня, в който протоколът към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, вследствие на разширяването на Европейския съюз, влезе в сила.

ACORD

**între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană,
pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor**

CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ,

pe de o parte, și

COMUNITATEA EUROPEANĂ,

REGATUL BELGIEI,

REGATUL DANEMARCEI,

REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA,

REPUBLICA ELENĂ,

REGATUL SPANIEI,

REPUBLICA FRANCEZĂ,

IRLANDA,

REPUBLICA ITALIANĂ,

MARELE DUCAT AL LUXEMBURGULUI,

REGATUL ȚĂRILOR DE JOS,

REPUBLICA AUSTRIA,

REPUBLICA PORTUGHEZĂ,

REPUBLICA FINLANDA,

REGATUL SUEDEI,

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

pe de altă parte,

denumite în continuare „părțile contractante”,

convinși că libera circulație a persoanelor între teritoriile părților contractante constituie un factor-cheie în dezvoltarea armonioasă a relațiilor dintre părți,

hotărâți să realizeze libera circulație a persoanelor între părți pe baza normelor care se aplică în Comunitatea Europeană,

DECID SĂ ÎNCHEIE PREZENTUL ACORD:

I. DISPOZIȚII DE BAZĂ

Articolul 1

Obiectiv

Obiectivul prezentului acord, în beneficiul resortisanților statelor membre ale Comunității Europene și ai Elveției, este:

- (a) de a acorda dreptul de intrare, de ședere, de acces la o activitate economică salariată, de stabilire ca lucrător care desfășoară o activitate independentă și dreptul de a rămâne pe teritoriul părților contractante;
- (b) de a facilita prestarea de servicii pe teritoriul părților contractante și, în special, liberalizarea prestării de servicii de scurtă durată;
- (c) de a acorda dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul părților contractante persoanelor care nu desfășoară o activitate economică în țara gazdă;
- (d) de a acorda condiții de viață, de angajare și muncă identice cu cele acordate resortisanților proprii.

Articolul 2

Nediscriminarea

Resortisanții unei părți contractante cu reședința legală pe teritoriul unei alte părți contractante nu fac obiectul niciunei discriminări pe motive de cetățenie, în aplicarea dispozițiilor anexelor I, II și III la prezentul acord și în conformitate cu acestea.

Articolul 3

Dreptul de intrare

Dreptul de intrare a resortisanților unei părți contractante pe teritoriul unei alte părți contractante este garantat în conformitate cu dispozițiile stabilite în anexa I.

Articolul 4

Dreptul de ședere și de acces la o activitate economică

Dreptul de ședere și de acces la o activitate economică este garantat sub rezerva dispozițiilor articolului 10 și în conformitate cu dispozițiile anexei I.

Articolul 5

Prestatorul unui serviciu

(1) Fără a aduce atingere altor acorduri specifice încheiate între părțile contractante care se referă în special la prestarea

de servicii (inclusiv Acordul privind achizițiile publice, în măsura în care reglementează prestarea de servicii), persoanele care prestează servicii, inclusiv societățile, în conformitate cu dispozițiile din anexa I, au dreptul de a presta un serviciu pe teritoriul celeilalte părți contractante pe o perioadă care să nu depășească 90 de zile de muncă efectivă în decursul unui an calendaristic.

(2) Prestatorii de servicii au drept de intrare și de ședere pe teritoriul celeilalte părți contractante:

- (a) în cazul în care au dreptul de a presta un serviciu în temeiul alineatului (1) sau în temeiul dispozițiilor unui acord menționat la alineatul (1);
- (b) sau, atunci când condițiile specificate la litera (a) nu sunt îndeplinite, în cazul în care au primit autorizația de a presta un serviciu de la autoritățile competente ale părții contractante respective.

(3) Resortisanții unui stat membru al Comunității Europene sau ai Elveției care intră pe teritoriul unei părți contractante numai pentru a primi servicii au drept de intrare și de ședere.

(4) Drepturile menționate în prezentul articol sunt garantate în conformitate cu dispozițiile stabilite în anexele I, II și III. Limitele cantitative de la articolul 10 nu sunt opozabile persoanelor menționate în prezentul articol.

Articolul 6

Dreptul de ședere pentru persoanele care nu desfășoară o activitate economică

Dreptul de ședere pe teritoriul unei părți contractante este garantat persoanelor care nu desfășoară o activitate economică în conformitate cu dispozițiile anexei I cu privire la persoanele care nu sunt active profesional.

Articolul 7

Alte drepturi

Părțile contractante adoptă dispoziții, în conformitate cu anexa I, cu privire la următoarele drepturi în legătură cu libera circulație a persoanelor:

- (a) dreptul la tratament egal cu resortisanții proprii în ceea ce privește accesul la o activitate economică și desfășurarea acesteia, precum și în ceea ce privește condițiile de viață, de angajare și de muncă;

- (b) dreptul la mobilitate profesională și geografică ce permite resortisanților părților contractante să circule liber pe teritoriul statului gazdă și să exercite profesia aleasă;
- (c) dreptul de a rămâne pe teritoriul unei părți contractante după încheierea activității economice;
- (d) dreptul de ședere pentru membrii familiei, indiferent de cetățenia acestora;
- (e) dreptul membrilor familiei de a desfășura o activitate economică, indiferent de cetățenia acestora;
- (f) dreptul de a dobândi bunuri imobile în măsura în care acesta este legat de exercitarea drepturilor conferite prin prezentul acord;
- (g) pe parcursul perioadei de tranziție, dreptul, după încheierea unei activități economice sau a șederii pe teritoriul unei părți contractante, de a se întoarce acolo în vederea desfășurării unei activități economice, precum și dreptul la transformarea permisului de ședere temporară în permis de ședere permanentă.

Articolul 8

Coordonarea sistemelor de securitate socială

Părțile contractante adoptă dispoziții, în conformitate cu anexa II, pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, în special în scopul:

- (a) de a asigura egalitatea de tratament;
- (b) de a stabili legislația aplicabilă;
- (c) de a totaliza, în scopul dobândirii și menținerii dreptului la prestații, precum și pentru a calcula aceste prestații, toate perioadele luate în considerare de legislația națională a țărilor în cauză;
- (d) de a plăti prestații persoanelor rezidente pe teritoriul părților contractante;
- (e) de a promova asistența administrativă reciprocă și cooperarea între autorități și instituții.

Articolul 9

Diplome, certificate și alte calificări

Pentru a facilita accesul resortisanților statelor membre ale Comunității Europene și ai Elveției la activități salariate și independente și la exercitarea acestora, precum și la prestarea de servicii, părțile contractante iau măsurile necesare, în conformitate cu anexa III, privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor calificări și coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale părților contractante cu privire la accesul la activități salariate și independente și la prestarea de servicii.

II. DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 10

Dispoziții tranzitorii și dezvoltarea acordului

(1) Pe parcursul unei perioade de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord, Elveția poate menține limite cantitative în ceea ce privește accesul la o activitate economică pentru următoarele două categorii de ședere: ședere pentru o perioadă mai mare de patru luni și mai mică de un an, și ședere pentru o perioadă mai mare sau egală cu un an. Nu există restricții pentru șederea pe o perioadă mai mică de patru luni.

Începând cu cel de-al șaselea an, toate limitele cantitative aplicabile resortisanților statelor membre ale Comunității Europene se elimină.

(2) Pe parcursul unei perioade de cel mult doi ani, părțile contractante pot menține controalele privind prioritatea lucrătorilor integrați pe piața obișnuită a forței de muncă, precum și condițiile de muncă și salariale aplicabile resortisanților celeilalte părți contractante, inclusiv prestatorilor de servicii menționați la articolul 5. Înainte de sfârșitul primului an, Comitetul mixt analizează dacă aceste restricții trebuie menținute.

Acesta poate reduce perioada maximă de doi ani. Controalele privind prioritatea lucrătorilor integrați pe piața obișnuită a forței de muncă nu se aplică prestatorilor de servicii liberalizați printr-un acord specific între părțile contractante privind prestarea de servicii (inclusiv Acordul privind anumite aspecte ale achizițiilor publice, în măsura în care acesta reglementează prestarea de servicii).

(3) La data intrării în vigoare a prezentului acord și până la sfârșitul celui de-al cincilea an, în fiecare an Elveția rezervă, în cadrul contingentelor sale globale, pentru lucrători salariați și lucrători care desfășoară o activitate independentă din Comunitatea Europeană cel puțin 15 000 de permise noi de ședere valabile pe o perioadă mai mare sau egală cu un an și 115 500 de permise de ședere valabile pe o perioadă mai mare de patru luni și mai mică de un an.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3), părțile contractante au convenit asupra următoarelor măsuri: în cazul în care, după o perioadă de cinci ani și până la 12 ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord, numărul permiselor de ședere noi din oricare dintre categoriile menționate la alineatul (1) emise lucrătorilor salariați și lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă din Comunitatea Europeană într-un anumit an depășește media pe cei trei ani precedenți cu mai mult de 10 %, Elveția poate să limiteze în anul următor în mod unilateral numărul de permise de ședere noi pentru acea categorie de lucrători salariați și lucrători care desfășoară o activitate independentă din Comunitatea Europeană la media celor trei ani precedenți plus 5 %. Anul următor, numărul poate fi limitat la același nivel.

Fără a aduce atingere dispozițiilor paragrafului precedent, numărul de permise de ședere noi emise pentru lucrătorii salariați și lucrătorii care desfășoară o activitate independentă din Comunitatea Europeană nu poate fi limitat la mai puțin de 15 000 pe an valabile pe o perioadă mai mare sau egală cu un an și la mai puțin de 115 500 pe an valabile pe o perioadă mai mare de patru luni și mai mică de un an.

(5) Dispozițiile tranzitorii de la alineatele (1)-(4) și, în special, cele de la alineatul (2) cu privire la prioritatea lucrătorilor integrați pe piața obișnuită a forței de muncă și la controalele asupra condițiilor de muncă și salariale nu se aplică lucrătorilor salariați și lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă care, la data intrării în vigoare a prezentului acord, sunt autorizați să desfășoare o activitate economică pe teritoriul părților contractante. Aceste persoane beneficiază, în special, de mobilitate profesională și geografică. Titularii permiselor de ședere cu o perioadă de valabilitate mai mică de un an au dreptul la reînnoirea permiselor; epuizarea limitelor cantitative nu le este opozabilă. Titularii permiselor de ședere cu o perioadă de valabilitate mai mare sau egală cu un an beneficiază, în mod automat, de dreptul la prelungirea permiselor. Prin urmare, acești lucrători salariați și lucrători care desfășoară o activitate independentă beneficiază de dreptul la libera circulație a persoanelor stabilit în dispozițiile de fond din prezentul acord, în special la articolul 7, de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

(6) În mod periodic și cu promptitudine, Elveția transmite Comitetului mixt orice date statistice și informații utile, inclusiv măsuri de punere în aplicare a alineatului (2). Fiecare dintre părțile contractante poate cere o revizuire a situației în cadrul Comitetului mixt.

(7) Nicio limită cantitativă nu se aplică lucrătorilor frontaliери.

(8) Dispozițiile tranzitorii cu privire la securitatea socială și la retrocesiunea contribuțiilor la asigurările de șomaj sunt stabilite în protocolul la anexa II.

Articolul 11

Soluționarea căilor de atac

(1) Persoanele menționate de prezentul acord au dreptul de a introduce o cale de atac cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentului acord pe lângă autoritățile competente.

(2) Căile de atac trebuie soluționate într-un termen rezonabil.

(3) Persoanele menționate de prezentul acord pot introduce o cale de atac la instanța judecătorească națională competentă împotriva deciziilor menționate anterior sau întemeiată pe absența unei decizii într-un termen rezonabil.

Articolul 12

Dispoziții mai favorabile

Prezentul acord nu exclude posibilitatea existenței unor dispoziții naționale mai favorabile atât pentru resortisanții părților contractante, cât și pentru membrii familiilor acestora.

Articolul 13

Status quo

Părțile contractante se angajează să nu mai adopte alte măsuri restrictive cu privire la resortisanții celeilalte părți în domeniile de aplicare a prezentului acord.

Articolul 14

Comitetul mixt

(1) Prin prezentul acord se înființează un comitet mixt alcătuit din reprezentanți ai părților contractante. Acesta este responsabil de gestionarea și aplicarea corespunzătoare a prezentului acord. În acest scop, acesta emite recomandări. Comitetul mixt ia decizii în situațiile prevăzute de acord. Comitetul mixt adoptă deciziile de comun acord.

(2) În cazul unor dificultăți economice sau sociale grave, Comitetul mixt se întrunește, la cererea oricărei părți contractante, pentru a analiza măsurile corespunzătoare în vederea remedierii situației. Comitetul mixt poate decide ce măsuri trebuie luate în termen de 60 de zile de la data cererii. Această perioadă poate fi prelungită de către Comitetul mixt. Domeniul de aplicare și durata acestor măsuri nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru remedierea situației. Se acordă prioritate măsurilor care afectează cel mai puțin funcționarea prezentului acord.

(3) În sensul punerii în aplicare corespunzătoare prezentului acord, părțile contractante fac schimb periodic de informații, și, la cererea oricăreia dintre acestea, se consultă în cadrul Comitetului mixt.

(4) Comitetul mixt se întrunește după cum este necesar și atunci când este necesar, cel puțin o dată pe an. Oricare dintre părți poate solicita convocarea unei reuniuni. Comitetul mixt se întrunește în termen de 15 zile de la formularea unei cereri în temeiul alineatului (2).

(5) Comitetul mixt își stabilește regulamentul de procedură care include, inter alia, dispoziții privind convocarea ședințelor, numirea președintelui și durata mandatului acestuia din urmă.

(6) Comitetul mixt poate decide înființarea oricărui grup de lucru sau a oricărui grup de experți care să îl asiste în îndeplinirea sarcinilor sale.

Articolul 15

Anexe și protocoale

Anexele și protocoalele la prezentul acord fac parte integrantă din acesta. Declarațiile sunt cuprinse în actul final.

Articolul 16

Trimitere la legislația comunitară

(1) În vederea atingerii obiectivelor stabilite prin prezentul acord, părțile contractante iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că în relațiile dintre ele sunt aplicate drepturi și obligații echivalente cu cele conținute în actele juridice ale Comunității Europene la care se face trimitere.

(2) În măsura în care aplicarea prezentului acord se bazează pe concepte de drept comunitar, se ține seama de jurisprudența în materie a Curții de Justiție a Comunităților Europene anterioară datei semnării acestuia. Jurisprudența ulterioară acestei date se supune atenției Elveției. Pentru a asigura funcționarea corectă a prezentului acord, Comitetul mixt, la cererea oricăreia dintre părțile contractante, stabilește implicațiile acestei jurisprudențe.

Articolul 17

Dezvoltarea dreptului

(1) Imediat ce o parte contractantă inițiază procesul de adoptare a unui proiect de modificare a legislației interne sau imediat ce apare o modificare în jurisprudența autorităților ale căror decizii nu sunt susceptibile de o cale de atac în dreptul intern într-un domeniu reglementat de prezentul acord, aceasta informează cealaltă parte contractantă prin intermediul Comitetului mixt.

(2) Comitetul mixt organizează un schimb de opinii cu privire la implicațiile acestei modificări în funcționarea corespunzătoare a prezentului acord.

Articolul 18

Revizuirea

În cazul în care o parte contractantă dorește ca prezentul acord să fie revizuit, aceasta înaintează o propunere în acest sens Comitetului mixt. Modificările la prezentul acord intră în vigoare după îndeplinirea procedurilor interne respective, cu

excepția modificărilor la anexele II și III, care se adoptă prin decizia Comitetului mixt și pot intra în vigoare imediat după această decizie.

Articolul 19

Soluționarea litigiilor

(1) Părțile contractante pot supune Comitetului mixt orice litigiu privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord.

(2) Comitetul mixt poate soluționa litigiul. Comitetului mixt i se comunică orice informații care ar putea face posibilă o analiză detaliată a situației în vederea identificării unei soluții acceptabile. În acest scop, Comitetul mixt examinează toate posibilitățile care permit menținerea bunei funcționări a prezentului acord.

Articolul 20

Relația cu acordurile bilaterale privind securitatea socială

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexa II, acordurile bilaterale privind securitatea socială dintre Elveția și statele membre ale Comunității Europene se suspendă la data intrării în vigoare a prezentului acord, în măsura în care acesta din urmă reglementează același domeniu.

Articolul 21

Relația cu acordurile bilaterale privind dubla impozitare

(1) Dispozițiile acordurilor bilaterale dintre Elveția și statele membre ale Comunității Europene privind dubla impozitare nu sunt afectate de dispozițiile prezentului acord. În special, dispozițiile prezentului acord nu afectează definiția „lucrătorilor frontaliери” din acordurile privind dubla impozitare.

(2) Nicio dispoziție din prezentul acord nu poate fi interpretată în sensul de a împiedica părțile contractante să facă o distincție, în aplicarea dispozițiilor relevante ale legislației lor fiscale, între contribuabilii care nu se află în situații comparabile, în special în ceea ce privește domiciliul ori sediul acestora.

(3) Nicio dispoziție din prezentul acord nu împiedică părțile contractante să adopte sau să aplice măsuri pentru a asigura impozitarea, plata și recuperarea efectivă a impozitelor sau pentru a împiedica evaziunea fiscală în conformitate cu legislația fiscală națională sau cu acordurile de evitare a dublei impozitări între Elveția, pe de o parte, și unul sau mai multe state membre ale Comunității Europene, pe de altă parte, sau orice alte acorduri fiscale.

Articolul 22

Relația cu acordurile bilaterale privind alte probleme în afară de securitatea socială și dubla impozitare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 20 și 21, prezentul acord nu afectează acordurile dintre Elveția, pe de o parte, și unul sau mai multe state membre ale Comunității Europene, pe de altă parte, cum ar fi cele cu privire la persoanele particulare, operatorii economici, cooperarea transfrontalieră sau traficul local de frontieră, în măsura în care acestea sunt compatibile cu prezentul acord.

(2) În cazul în care există incompatibilități între aceste acorduri și prezentul acord, acesta din urmă prevalează.

Articolul 23

Drepturi dobândite

În cazul denunțării sau al nereînnoirii prezentului acord, drepturile dobândite de către persoanele particulare nu sunt afectate. Părțile contractante stabilesc de comun acord ce demersuri urmează să fie întreprinse cu privire la drepturile care sunt în curs de a fi dobândite.

Articolul 24

Domeniul de aplicare teritorial

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, pe teritoriul Elveției și, pe de altă parte, pe teritoriile în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Europene, în condițiile prevăzute de acest tratat.

Articolul 25

Intrarea în vigoare și durata

(1) Prezentul acord se ratifică sau se aprobă de părțile contractante în conformitate cu procedurile proprii ale

acestora. Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni următoare ultimei notificări cu privire la depunerea instrumentelor de ratificare sau la aprobarea tuturor celor șapte acorduri de mai jos:

- Acordul privind libera circulație a persoanelor
- Acordul privind transportul aerian
- Acordul privind transportul rutier și feroviar de călători și de mărfuri
- Acordul privind comerțul cu produse agricole
- Acordul privind recunoașterea reciprocă a evaluării conformității
- Acordul privind anumite aspecte ale achizițiilor publice
- Acordul privind cooperarea științifică și tehnologică.

(2) Prezentul acord se încheie pe o perioadă inițială de șapte ani. Acesta se reînnoiește pe o perioadă nedeterminată, cu excepția cazului în care Comunitatea Europeană sau Elveția notifică celeilalte părți contractante contrariul înainte de expirarea perioadei inițiale. În cazul unei astfel de notificări, se aplică dispozițiile alineatului (4).

(3) Comunitatea Europeană sau Elveția poate denunța prezentul acord prin notificarea deciziei sale celeilalte părți. În caz de notificare, se aplică dispozițiile alineatului (4).

(4) Cele șapte acorduri menționate la alineatul (1) încetează să se aplice după șase luni de la primirea notificării de nereînnoire prevăzute la alineatul (2) sau a notificării de denunțare prevăzute la alineatul (3).

Hecho en Luxemburgo, el veintiuno de junio de mil novecientos noventa y nueve, en doble ejemplar, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico.

Udfærdiget i Luxembourg, den enogtyvende juni nitten hundrede og nioghalvfems, i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Geschehen zu Luxemburg am einundzwanzigsten Juni neunzehnhundertneunundneunzig in zweifacher Ausfertigung in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, spanischer und schwedischer Sprache, wobei jeder dieser Wortlaute gleichermaßen verbindlich ist.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι μία Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα, σε δυο αντίτυπα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα- καθένα από τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικό.

Done at Luxemburg on the twenty-first day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-nine, in duplicate in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each of those texts being equally authentic.

Fait à Luxemburg, le vingt et un juin mil neuf cent quatre-vingt dix-neuf, en double exemplaire en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi.

Fatto a Lussemburgo, addì ventuno giugno millenovecentonovantanove, in duplice esemplare, nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede.

Gedaan te Luxemburg, de eenentwintigste juni negentienhonderd negenennegentig, in twee exemplaren in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Feito no Luxemburgo, em vinte e um de Junho de mil novecentos e noventa e nove, em duplo exemplar nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé qualquer dos textos.

Tehty Luxemburgissa kahdentenkymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Utfärdat i Luxemburg den tjugoförsta juni nittonhundraiontio i två exemplar på det danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språket, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Pour le Royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift verbindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Γιώργος Α. Παπαδρόσου

Por el Reino de España

Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann For Ireland

Per la Repubblica italiana

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

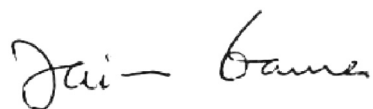
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

Pela República Portuguesa

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

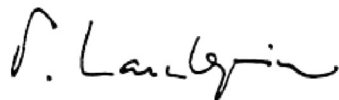
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

ANEXA I

LIBERA CIRCULAȚIE A PERSOANELOR**I. DISPOZIȚII GENERALE***Articolul 1***Intrarea și ieșirea**

(1) Părțile contractante permit resortisanților celorlalte părți contractante și membrilor familiilor lor în sensul articolului 3 din prezenta anexă, precum și lucrătorilor detașați în sensul articolului 17 din prezenta anexă, să intre pe teritoriul lor numai pe baza unei cărți de identitate valabile sau a unui pașaport valabil.

Viza de intrare sau o altă cerință echivalentă nu se solicită decât în cazul membrilor familiei sau al lucrătorilor detașați în sensul articolului 17 din prezenta anexă care nu dețin cetățenia uneia dintre părțile contractante. Partea contractantă în cauză acordă acestor persoane toate facilitățile pentru obținerea oricăror vize necesare.

(2) Părțile contractante acordă resortisanților părților contractante și membrilor familiilor lor în sensul articolului 3 din prezenta anexă, precum și lucrătorilor detașați în sensul articolului 17 din prezenta anexă, dreptul de a părăsi teritoriul lor numai pe baza prezentării unei cărți de identitate valabile sau a unui pașaport valabil. Părțile contractante nu pot solicita viză de ieșire și nicio altă cerință echivalentă de la resortisanții celorlalte părți contractante.

Părțile contractante, în conformitate cu legislația acestora, le eliberează sau le reinnoiesc resortisanților o carte de identitate sau un pașaport care să menționeze în special cetățenia titularului.

Pașaportul trebuie să fie valabil cel puțin pentru toate părțile contractante și pentru țările prin care titularul trebuie să treacă atunci când se deplasează între acestea. În cazul în care pașaportul este singurul document pe baza căruia titularul poate părăsi în mod legal țara, perioada de valabilitate a acestuia nu poate fi mai mică de cinci ani.

*Articolul 2***Șederea și activitatea economică**

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor pentru perioada de tranziție, care sunt menționate la articolul 10 din prezentul acord și în capitolul VII din prezenta anexă, resortisanții unei părți contractante au dreptul de ședere și de desfășurare a unei activități economice pe teritoriul celeilalte părți contractante în conformitate cu procedurile prevăzute la capitolele II-IV.

Resortisanții unei părți contractante au, de asemenea, dreptul de a vizita o altă parte contractantă sau de a rămâne acolo după o perioadă de angajare mai mică de un an pentru a-și căuta un loc de muncă și pentru a-și stabili reședința acolo pe parcursul unei perioade de timp rezonabile, care poate fi de până la șase luni, care să le permită să ia cunoștință de oportunitățile de angajare corespunzătoare calificărilor lor profesionale și, dacă este cazul, să ia măsurile necesare pentru a obține un loc de muncă.

Persoanele în căutarea unui loc de muncă au dreptul, pe teritoriul părții contractante în cauză, să primească aceeași asistență pe care birourile de ocupare a forței de muncă din statul respectiv o acordă resortisanților lor. Aceștia pot fi excluși din sistemele de securitate socială pe durata acestei șederi.

(2) Resortisanții părților contractante care nu desfășoară o activitate economică în statul gazdă și care nu au drept de ședere în conformitate cu alte dispoziții din prezentul acord au drept de ședere, cu condiția îndeplinirii condițiilor prealabile prevăzute la capitolul V. Acest drept se concretizează în eliberarea unui permis de ședere.

(3) Permisul de ședere sau permisul special acordat resortisanților părților contractante este emis și reinnoit în mod gratuit sau în schimbul unei sume care nu depășește drepturile sau taxele pe care resortisanții trebuie să le plătească pentru eliberarea cărților de identitate. Părțile contractante iau măsurile necesare în vederea simplificării la maximum a formalităților și a procedurilor de obținere a acestor documente.

(4) Părțile contractante pot solicita resortisanților celorlalte părți contractante să-și semnaleze prezența pe teritoriul lor.

*Articolul 3***Membrii familiei**

(1) O persoană care are drept de ședere și este resortisant al unei părți contractante are dreptul de a fi însoțită de membrii familiei sale. Un lucrător salariat trebuie să dețină, pentru familia sa, o locuință care să corespundă standardului curent pentru lucrătorii salariați naționali din regiunea unde acesta este angajat, însă această dispoziție nu poate conduce la discriminări între lucrătorii salariați naționali și lucrătorii salariați provenind din cealaltă parte contractantă.

(2) Următoarele persoane sunt considerate membri ai familiei, indiferent de cetățenie:

(a) soțul/soția și descendenții care au mai puțin de 21 de ani sau care se află în întreținerea sa;

(b) ascendenții acestuia și cei ai soțului/soției care se află în întreținerea sa;

(c) în cazul unui student, soțul/soția sa și copiii aflați în întreținerea sa.

Părțile contractante facilitează admiterea oricărui membru al familiei care nu beneficiază de dispozițiile prezentului alineat literale (a), (b) și (c), în cazul în care persoana respectivă se află în întreținerea unui resortisant al unei părți contractante în țara de proveniență sau trăiește în locuința acestuia.

(3) Atunci când emit un permis de ședere membrilor familiei unui resortisant al unei părți contractante, părțile contractante pot solicita numai documentele enumerate mai jos:

(a) documentul în temeiul căruia au intrat pe teritoriul acestora;

(b) un document emis de autoritatea competentă din statul de origine sau de proveniență care să facă dovada legăturii de rudenie dintre aceștia;

(c) pentru persoanele aflate în întreținere, un document emis de autoritatea competentă din statul de origine sau de proveniență care să certifice faptul că se află în întreținerea persoanei menționate la alineatul (1) sau că stau în locuința acesteia din statul respectiv.

(4) Perioada de valabilitate a unui permis de ședere emis unui membru al familiei este aceeași cu a permisului de ședere emis persoanei în a cărei întreținere se află.

(5) Soțul/soția și copiii aflați în întreținere sau copiii care au mai puțin de 21 de ani ai unei persoane care are drept de ședere au dreptul de a începe o activitate economică, indiferent de cetățenia lor.

(6) Copiii unui resortisant al unei părți contractante, indiferent dacă acesta desfășoară sau a desfășurat o activitate economică pe teritoriul celeilalte părți contractante, sunt admiși la cursuri de educație generală, de ucenicie și de formare profesională în aceleași condiții ca resortisanții statului gazdă, în cazul în care acești copii își au reședința pe teritoriul acestui stat.

Părțile contractante încurajează inițiativele care le permit acestor copii să urmeze cursurile menționate anterior în cele mai bune condiții.

*Articolul 4***Dreptul de a rămâne**

(1) Resortisanții unei părți contractante și membrii familiei acestora au dreptul de a rămâne pe teritoriul unei alte părți contractante după ce activitatea lor economică a luat sfârșit.

(2) În conformitate cu articolul 16 din acord, se face trimitere la Regulamentul (CEE) nr. 1251/70 (JO L 142, 1970, p. 24) ⁽¹⁾ și la Directiva 75/34/CEE (JO L 14, 1975, p. 10) ⁽¹⁾.

*Articolul 5***Ordinea publică**

(1) Drepturile acordate în baza dispozițiilor prezentului acord pot fi restricționate numai prin intermediul unor măsuri justificate de motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică.

⁽¹⁾ Astfel cum este în vigoare la data semnării prezentului acord.

(2) În conformitate cu articolul 16 din acord, se face trimitere la Directivele 64/221/CEE (JO L 56, 4.4.1964, p. 850/64) (¹), 72/194/CEE (JO L 121, 26.5.1972, p. 32) (¹) și 75/35/CEE (JO L 14, 20.1.1975, p. 14) (¹).

II. LUCRĂTORI SALARIAȚI

Articolul 6

Reglementarea șederii

(1) Un lucrător salariat care este resortisant al unei părți contractante (denumit în continuare „lucrător salariat”) și care este angajat pe o perioadă egală cu un an sau mai mult de către un angajator din statul gazdă primește un permis de ședere valabil pe o perioadă de cel puțin cinci ani de la data emiterii. Acesta se prelungește automat pe o perioadă de cel puțin cinci ani. Atunci când este reînnoit pentru prima dată, perioada de valabilitate a acestuia poate fi limitată, însă nu la mai puțin de un an, în cazul în care titularul său se află în șomaj involuntar pe o perioadă mai mare de 12 luni consecutive.

(2) Un lucrător salariat care este angajat pe o perioadă mai mare de trei luni, dar mai mică de un an, de către un angajator din statul gazdă primește un permis de ședere pe o durată egală cu cea prevăzută în contract.

Un lucrător salariat care este angajat pe o perioadă de până la trei luni nu are nevoie de un permis de ședere.

(3) Atunci când eliberează permise de ședere, părțile contractante nu îi pot solicita unei persoane să prezinte alte documente în afară de următoarele:

(a) documentul în temeiul căruia a intrat pe teritoriul acestora;

(b) o confirmare de încadrare în muncă din partea angajatorului sau o adeverință de muncă.

(4) Permisul de ședere este valabil pe întreg teritoriul statului emitent.

(5) Întreruperile perioadei de ședere mai mici de șase luni consecutive și absențele în vederea efectuării serviciului militar nu afectează valabilitatea permisului de ședere.

(6) Un permis de ședere valabil nu îi poate fi retras unui lucrător salariat numai pe motivul că acesta nu mai lucrează, fie pentru că are incapacitate temporară de muncă din cauza unui accident sau a unei boli, fie pentru că se află în șomaj involuntar, astfel cum o atestă biroul competent de ocupare a forței de muncă.

(7) Îndeplinirea formalităților de obținere a unui permis de ședere nu îl împiedică pe solicitant să ocupe imediat locul de muncă prevăzut în contractul pe care l-a încheiat.

Articolul 7

Lucrători frontaliери salariați

(1) Lucrătorul frontier salariat este un resortisant al unei părți contractante care își are reședința pe teritoriul unei părți contractante și care desfășoară o activitate ca lucrător salariat pe teritoriul celeilalte părți contractante, întorcându-se la domiciliu, de regulă, în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână.

(2) Pentru lucrătorii frontaliери nu este necesar permisul de ședere.

Cu toate acestea, autoritățile competente din statul de angajare pot emite pentru lucrătorul frontier un permis special pentru o perioadă de cel puțin cinci ani sau pe durata angajării acestuia, în cazul în care aceasta este mai mare de trei luni și mai mică de un an. Acesta se prelungește pentru cel puțin cinci ani, cu condiția ca lucrătorul frontier să aducă dovezi că desfășoară într-adevăr o activitate economică.

(3) Permisele speciale sunt valabile pe întreg teritoriul statului emitent

Articolul 8

Mobilitatea profesională și geografică

(1) Lucrătorii salariați au dreptul la mobilitate profesională și geografică pe întreg teritoriul statului gazdă.

(2) Mobilitatea profesională include schimbarea angajatorului, a locului de muncă sau a profesiei și trecerea de la statutul de lucrător salariat la cel de lucrător care desfășoară o activitate independentă. Mobilitatea geografică include schimbarea locului de muncă și de ședere.

*Articolul 9***Tratamentul egal**

- (1) Lucrătorul salariat care este resortisant al unei părți contractante nu poate fi tratat, din motive de cetățenie, pe teritoriul celeilalte părți contractante, în mod diferit față de lucrătorii salariați naționali în ceea ce privește condițiile de angajare și de muncă, în special referitor la remunerație, concediere, reintegrare profesională sau reangajare, în cazul în care devine șomer.
- (2) Lucrătorul salariat și membrii familiei sale menționați la articolul 3 din prezenta anexă beneficiază de aceleași avantaje fiscale și sociale ca și lucrătorii salariați naționali și membrii familiilor acestora.
- (3) De asemenea, acesta are dreptul, pe aceeași bază și în aceleași condiții ca și lucrătorii salariați naționali, la învățământ în instituții de formare profesională și în centre de reabilitare și reconversie profesională.
- (4) Orice clauză dintr-o convenție individuală sau colectivă sau din orice alte reglementări colective cu privire la accesul la un loc de muncă, angajare, remunerație și alte condiții de angajare și de concediere este nulă de drept în măsura în care prevede sau autorizează condiții discriminatorii cu privire la lucrătorii salariați străini care sunt resortisanți ai părților contractante.
- (5) Lucrătorul salariat care este resortisant al unei părți contractante și este angajat pe teritoriul celeilalte părți contractante beneficiază de tratament egal în ceea ce privește afilierea la organizații sindicale și exercitarea drepturilor sindicale, inclusiv a dreptului de vot și a dreptului de acces la funcții executive sau de conducere în cadrul unei organizații sindicale; acestuia i se poate interzice implicarea în conducerea organismelor de drept public și deținerea unei funcții de drept public. În plus, acesta are dreptul de a fi ales în organele reprezentative ale lucrătorilor salariați în cadrul unei întreprinderi.

Aceste dispoziții nu aduc atingere actelor cu putere de lege sau normelor administrative din statul gazdă care acordă mai multe drepturi lucrătorilor salariați din cealaltă parte contractantă.

- (6) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 26 din prezenta anexă, lucrătorul salariat care este resortisant al unei părți contractante și este angajat pe teritoriul celeilalte părți contractante beneficiază de toate drepturile și avantajele acordate lucrătorilor salariați naționali în ceea ce privește locuința, inclusiv deținerea în proprietate a locuinței de care are nevoie.

Acest lucrător are același drept ca și resortisanții respectivi să se înregistreze pe listele de locuințe din regiunea unde este angajat, în cazul în care aceste liste există; acesta beneficiază de avantajele și prioritățile care decurg din acestea.

În cazul în care familia sa a rămas în statul de proveniență, se va considera, în acest sens, că își are reședința în regiunea respectivă, în cazul în care lucrătorii naționali beneficiază de o prezumție similară.

*Articolul 10***Angajarea în administrația publică**

Unui resortisant al unei părți contractante care desfășoară o activitate ca lucrător salariat i se poate refuza dreptul de a ocupa un post în administrația publică care presupune exercitarea puterii publice și este destinat protejării intereselor generale ale statului sau ale altor colectivități publice.

*Articolul 11***Cooperarea privind serviciile de ocupare a forței de muncă**

Părțile contractante cooperează, în cadrul rețelei EURES (European Employment Services), în special prin stabilirea de contacte, corelarea ofertei cu cererea de locuri de muncă și schimbul de informații cu privire la situația pieței muncii și condițiile de viață și de muncă.

III. LUCRĂTORI CARE DESFĂȘOARĂ O ACTIVITATE INDEPENDENTĂ*Articolul 12***Reglementarea șederii**

- (1) Un resortisant al unei părți contractante care dorește să se stabilească pe teritoriul unei alte părți contractante în vederea desfășurării unei activități independente (denumit în continuare „lucrător care desfășoară o activitate independentă”) primește un permis de ședere valabil pe o perioadă de cel puțin cinci ani de la data emiterii acestuia, cu condiția să prezinte dovezi autorităților naționale competente că este stabilit sau că dorește să se stabilească.

(2) Permisul de ședere se prelungește automat pe o perioadă de cel puțin cinci ani, cu condiția ca lucrătorul care desfășoară o activitate independentă să prezinte dovezi autorităților naționale competente că desfășoară o activitate economică independentă.

(3) Atunci când eliberează permise de ședere, părțile contractante nu le pot cere lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă să prezinte alte documente în afară de următoarele:

(a) documentul în temeiul căruia au intrat pe teritoriul acestora;

(b) dovezile la care se face trimitere la alineatele (1) și (2).

(4) Permisul de ședere este valabil pe întreg teritoriul statului emitent.

(5) Întreruperile perioadei de ședere mai mici de șase luni consecutive și absențele în vederea efectuării serviciului militar nu afectează valabilitatea permisului de ședere.

(6) Un permis de ședere valabil nu poate fi retras persoanelor menționate la alineatul (1) numai pentru că acestea nu mai lucrează datorită incapacității temporare de muncă ca urmare a unui accident sau a unei boli.

Articolul 13

Lucrătorii frontaliери care desfășoară o activitate independentă

(1) Lucrătorul frontier care desfășoară o activitate independentă este un resortisant al unei părți contractante care își are reședința pe teritoriul unei părți contractante și care desfășoară o activitate independentă pe teritoriul unei alte părți contractante, întorcându-se la domiciliu de regulă în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână.

(2) Pentru lucrătorii frontaliери care desfășoară o activitate independentă nu este necesar permisul de ședere.

Cu toate acestea, autoritățile competente din statul în cauză pot emite lucrătorului frontier care desfășoară o activitate independentă un permis special valabil pentru o perioadă de cel puțin cinci ani, cu condiția ca acesta să prezinte dovezi autorităților naționale competente că desfășoară sau că dorește să desfășoare o activitate independentă. Permisul se prelungește pentru cel puțin cinci ani, cu condiția ca lucrătorul frontier să aducă dovezi că desfășoară o activitate independentă.

(3) Permisele speciale sunt valabile pe întreg teritoriul statului emitent.

Articolul 14

Mobilitatea profesională și geografică

(1) Lucrătorii care desfășoară o activitate independentă au dreptul la mobilitate profesională și geografică pe întreg teritoriul statului gazdă.

(2) Mobilitatea profesională include schimbarea profesiei și trecerea de la statutul de lucrător care desfășoară o activitate independentă la cel de lucrător salariat. Mobilitatea geografică include schimbarea locului de muncă și de ședere.

Articolul 15

Tratamentul egal

(1) În ceea ce privește accesul la o activitate independentă și la desfășurarea acesteia, lucrătorului care desfășoară o activitate independentă nu i se acordă un tratament mai puțin favorabil decât cel acordat de țara gazdă resortisanților săi.

(2) Dispozițiile articolului 9 din prezenta anexă se aplică *mutatis mutandis* lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă menționați de prezentul capitol.

Articolul 16

Exercitarea autorității publice

Unui lucrător care desfășoară o activitate independentă i se poate refuza dreptul de a desfășura o activitate care presupune, fie și ocazional, exercitarea autorității publice.

IV. PRESTAREA DE SERVICII

Articolul 17

Prestatorul unui serviciu

În ceea ce privește prestarea de servicii, următoarele sunt interzise în temeiul articolului 5 din prezentul acord:

- (a) orice restricție cu privire la prestarea de servicii transfrontaliere pe teritoriul unei părți contractante care nu depășește 90 de zile de muncă efectivă într-un an calendaristic;
- (b) orice restricție cu privire la dreptul de intrare și de ședere în cazurile reglementate de articolul 5 alineatul (2) din prezentul acord privind:
 - (i) persoanele care prestează servicii și care sunt resortisanți ai statelor membre ale Comunității Europene sau ai Elveției și care sunt stabilite pe teritoriul unei părți contractante alta decât cea a persoanei care beneficiază de servicii;
 - (ii) lucrătorii salariați, indiferent de cetățenia lor, ai unui prestator de servicii integrați pe piața obișnuită a forței de muncă dintr-o parte contractantă și care sunt detașați în vederea prestării unui serviciu pe teritoriul unei alte părți contractante, fără a aduce atingere articolului 1.

Articolul 18

Dispozițiile articolului 17 din prezenta anexă se aplică societăților constituite în conformitate cu legislația unui stat membru al Comunității Europene sau al Elveției și care își au sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității pe teritoriul unei părți contractante.

Articolul 19

O persoană care prestează servicii și care are dreptul sau care a fost autorizată să presteze un serviciu are posibilitatea, în sensul acestei prestări, să-și desfășoare temporar activitatea în statul în care este prestat serviciul în aceleași condiții cu cele impuse de statul respectiv propriilor resortisanți, în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe și ale anexelor II și III.

Articolul 20

(1) Persoanele menționate la articolul 17 litera (b) din prezenta anexă care au dreptul de a presta un serviciu nu au nevoie de un permis de ședere pentru perioadele de ședere de 90 de zile sau mai mici. Această ședere este reglementată de documentele menționate la articolul 1, în temeiul cărora au intrat pe teritoriul țării.

(2) Persoanele menționate la articolul 17 litera (b) din prezenta anexă care au dreptul sau care au fost autorizate să presteze un serviciu pe o perioadă care depășește 90 de zile primesc, pentru atestarea acestui drept, un permis de ședere pe o perioadă egală cu perioada de prestare a serviciilor.

(3) Dreptul de ședere se aplică pe întreg teritoriul Elveției sau al statului membru al Comunității Europene în cauză.

(4) În scopul eliberării permiselor de ședere, părțile contractante nu le pot cere persoanelor menționate la articolul 17 litera (b) din prezenta anexă să prezinte mai mult decât:

(a) documentul în temeiul căruia au intrat pe teritoriul acestora;

(b) dovezi că prestează sau că doresc să presteze un serviciu.

Articolul 21

(1) Durata totală a prestării de servicii în conformitate cu articolul 17 litera (a) din prezenta anexă, fie că aceasta este continuă sau constă în perioade succesive de prestare a serviciilor, nu poate depăși 90 de zile de muncă efectivă într-un an calendaristic.

(2) Dispozițiile alineatului (1) nu aduc atingere îndeplinirii de către prestatorul unui serviciu a obligațiilor sale legale în baza garanției date persoanei care primește serviciul sau cazurilor de forță majoră.

Articolul 22

(1) Dispozițiile articolelor 17 și 19 din prezenta anexă nu se aplică activităților care presupun, fie și ocazional, exercitarea autorității publice în partea contractantă respectivă.

(2) Dispozițiile articolelor 17 și 19 din prezenta anexă și măsurile adoptate în temeiul acestora nu împiedică aplicabilitatea actelor cu putere de lege și a actelor administrative care prevăd aplicarea condițiilor de muncă și de angajare salariaților detașați în scopul prestării unui serviciu. În conformitate cu articolul 16 din prezentul acord, se face trimitere la Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1) ⁽¹⁾.

(3) Dispozițiile articolelor 17 litera (a) și 19 din prezenta anexă nu aduc atingere aplicabilității actelor cu putere de lege și a actelor administrative existente în fiecare parte contractantă la data intrării în vigoare a prezentului acord cu privire la:

- (i) activitățile agențiilor de ocupare a forței de muncă temporare și provizorii;
- (ii) serviciile financiare, atunci când prestarea face obiectul unei autorizări prealabile pe teritoriul părții contractante, iar prestatorul este supus unui control prudential efectuat de către autoritățile publice ale părții contractante respective.

(4) Dispozițiile articolelor 17 litera (a) și 19 din prezenta anexă nu aduc atingere aplicabilității actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale părților contractante privind prestarea de servicii pe o perioadă de 90 de zile sau mai mică de muncă efectivă impusă de cerințe imperative în interesul public.

Articolul 23

Beneficiarii serviciilor

(1) Beneficiarul serviciilor în sensul articolului 5 alineatul (3) din prezentul acord nu are nevoie de un permis de ședere pentru o perioadă de ședere de trei luni sau mai mică. Pentru o perioadă care depășește trei luni, beneficiarul serviciilor i se emite un permis de ședere având o durată egală cu cea a prestării. Acesta poate fi exclus din sistemul de securitate socială pe perioada de ședere.

(2) Permisul de ședere este valabil pe întreg teritoriul statului emitent.

V. PERSOANELE CARE NU DESFĂȘOARĂ O ACTIVITATE ECONOMICĂ

Articolul 24

Reglementarea șederii

(1) O persoană care este resortisant al unei părți contractante și care nu desfășoară o activitate economică în statul de rezidență și nu are drept de ședere în temeiul altor dispoziții din prezentul acord primește un permis de ședere valabil pentru cel puțin cinci ani, cu condiția să poată face dovada în fața autorităților naționale competente că deține pentru el însuși și pentru membrii familiei sale:

- (a) mijloace financiare suficiente pentru a nu trebui să solicite asistență socială pe parcursul șederii lor;
- (b) asigurare de boală împotriva tuturor riscurilor ⁽²⁾.

Părțile contractante pot, dacă este necesar, să solicite revalidarea permisului de ședere la sfârșitul primilor doi ani de ședere.

(2) Mijloacele financiare sunt considerate a fi suficiente în cazul în care depășesc suma sub care resortisanții, având în vedere situația lor personală și, dacă este cazul, pe cea a familiei lor, pot pretinde prestații de securitate socială. Atunci când această condiție nu se poate aplica, mijloacele financiare ale solicitantului sunt considerate suficiente în cazul în care sunt mai mari decât nivelul pensiei minime de securitate socială plătite de către statul gazdă.

(3) Persoanele care au fost angajate pentru mai puțin de un an pe teritoriul unei părți contractante pot rămâne acolo în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol. Ajutoarele de șomaj la care au dreptul în baza legislației naționale, completată, acolo unde este cazul, de dispozițiile anexei II, sunt considerate a fi mijloace financiare în sensul alineatelor (1) litera (a) și (2) din prezentul articol.

⁽²⁾ În Elveția, asigurarea de boală pentru persoanele care aleg să nu își stabilească acolo domiciliul trebuie să includă asigurarea împotriva accidentelor și indemnizația de maternitate.

- (4) Unui student care nu are drept de ședere pe teritoriul celeilalte părți contractante în baza niciunei alte dispoziții din prezentul acord i se eliberează un permis de ședere pe o perioadă limitată la perioada formării sau la un an, în cazul în care formarea durează mai mult de un an, cu condiția ca acesta să prezinte autorității naționale în cauză o declarație sau, la alegerea studentului, orice alt mijloc cel puțin echivalent, că deține suficiente mijloace financiare pentru a asigura că nici el, nici soțul/soția sa și nici copiii aflați în întreținerea sa nu vor formula nicio pretenție la asistență socială în statul gazdă pe durata șederii acestora și cu condiția să fie înregistrat la o instituție acreditată unde urmează, ca activitate principală, un curs de formare profesională și să aibă o asigurare de boală împotriva tuturor riscurilor. Prezentul acord nu reglementează accesul la formare profesională sau la ajutorul de întreținere acordat studenților menționați de prezentul articol.
- (5) Permisul de ședere se prelungește automat pentru cel puțin cinci ani, cu condiția ca cerințele de eligibilitate să fie în continuare îndeplinite. Permisele de ședere pentru studenți se prelungesc anual pe o perioadă egală cu perioada formării rămăasă.
- (6) Întreruperile perioadei de ședere mai mici de șase luni consecutive și absențele în vederea efectuării serviciului militar nu afectează valabilitatea permisului de ședere.
- (7) Permisul de ședere este valabil pe întreg teritoriul statului emitent.
- (8) Dreptul de ședere se obține ori de câte ori beneficiarii dreptului respectiv îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1).

VI. DOBÂNDIREA DE BUNURI IMOBILE

Articolul 25

- (1) Un resortisant al unei părți contractante care are drept de ședere și reședința principală în statul gazdă se bucură de aceleași drepturi ca un cetățean în ceea ce privește dobândirea de bunuri imobile. Acesta își poate stabili reședința principală în statul gazdă în orice moment în conformitate cu normele naționale indiferent de durata angajării sale. Părăsirea statului gazdă nu implică nicio obligație de a înstrăina aceste bunuri.
- (2) Un resortisant al unei părți contractante care are drept de ședere, dar care nu are reședința principală în statul gazdă beneficiază de aceleași drepturi ca un cetățean în ceea ce privește dobândirea de bunuri imobile necesare pentru activitatea sa economică. Părăsirea statului gazdă nu implică nicio obligație de a înstrăina aceste bunuri. El poate fi, de asemenea, autorizat să cumpere o a doua reședință sau o casă de vacanță. Prezentul acord nu afectează normele care se aplică investițiilor de capital sau afacerilor cu terenuri libere de construcții și cu apartamente.
- (3) Un lucrător frontalier se bucură de aceleași drepturi ca un resortisant în ceea ce privește dobândirea de bunuri imobile pentru activitatea sa economică și a unei reședințe secundare. Părăsirea statului gazdă nu implică nicio obligație de a înstrăina aceste bunuri. Acesta poate fi, de asemenea, autorizat să cumpere o casă de vacanță. Prezentul acord nu afectează normele care se aplică în statul gazdă investițiilor de capital sau afacerilor cu terenuri libere de construcții și cu apartamente.

VII. DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI DEZVOLTAREA ACORDULUI

Articolul 26

Dispoziții generale

- (1) Atunci când sunt aplicate restricțiile cantitative prevăzute la articolul 10 din prezentul acord, dispozițiile din prezentul capitol completează sau înlocuiesc celelalte dispoziții din prezenta anexă, după caz.
- (2) Atunci când sunt aplicate restricțiile cantitative prevăzute la articolul 10 din prezentul acord, desfășurarea unei activități economice este supusă emiterii unui permis de ședere și/sau muncă.

*Articolul 27***Reglementarea șederii lucrătorilor salariați**

- (1) Permisul de ședere al unui lucrător salariat care are un contract de muncă pe o perioadă mai mică de un an se prelungește cu o perioadă totală de până la 12 luni, cu condiția ca lucrătorul salariat să prezinte dovezi autorităților naționale competente că poate desfășura o activitate economică. Un nou permis de ședere se emite cu condiția ca lucrătorul salariat să prezinte dovezi că poate desfășura o activitate economică și că limitele cantitative prevăzute la articolul 10 din prezentul acord nu au fost atinse. Nu există obligația de a părăsi țara între două contracte de muncă, în conformitate cu articolul 24 din prezenta anexă.
- (2) Pe parcursul perioadei prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din prezentul acord, o parte contractantă poate cere să-i fie prezentat un contract scris sau un proiect de contract înainte de eliberarea primului permis de ședere.
- (3) (a) Persoanele care au avut anterior locuri de muncă temporare pe teritoriul statului gazdă pe o perioadă de cel puțin 30 de luni au în mod automat dreptul de a ocupa un loc de muncă pe o durată nedeterminată⁽³⁾. Acestor persoane nu li se poate refuza dreptul respectiv pe motivul că numărul garantat de permise de ședere a fost epuizat.
- (b) Persoanele care au avut anterior un loc de muncă sezonier pe teritoriul statului gazdă pe o perioadă totală de cel puțin 50 de luni în ultimii 15 ani și care nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a avea dreptul la un permis de ședere în conformitate cu dispozițiile literei (a) din prezentul paragraf au în mod automat dreptul de a ocupa un loc de muncă pe o durată nedeterminată.

*Articolul 28***Lucrători frontaliери salariați**

- (1) Lucrătorul frontier salariat este un resortisant al unei părți contractante care își are domiciliul în zonele de frontieră ale Elveției sau ale statelor învecinate și care desfășoară o activitate ca lucrător salariat în zonele de frontieră ale unei alte părți contractante, întorcându-se la reședința principală de regulă în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână. În sensul prezentului acord, zone de frontieră înseamnă zonele definite în acordurile încheiate între Elveția și vecinii săi privind circulația în zonele de frontieră.
- (2) Permisul special este valabil pentru întreaga zonă de frontieră a statului emitent.

*Articolul 29***Dreptul de revenire al lucrătorilor salariați**

- (1) Un lucrător salariat care, la data intrării în vigoare a prezentului acord, deține un permis de ședere valabil pentru cel puțin un an și care a părăsit în acel moment țara gazdă are dreptul la acces preferențial la cota pentru un nou permis de ședere în termen de șase ani de la plecare, cu condiția să facă dovada că poate desfășura o activitate economică.
- (2) Un lucrător frontier are dreptul la un nou permis special în termen de șase ani de la sfârșitul perioadei sale anterioare de angajare pe o perioadă neîntreruptă de trei ani, sub rezerva verificării condițiilor de remunerare și de muncă în cazul în care este angajat pe parcursul celor doi ani următori intrării în vigoare a prezentului acord, cu condiția să prezinte dovezi autorităților naționale competente că poate desfășura o activitate economică.
- (3) Tinerii care au părăsit teritoriul unei părți contractante ai cărei rezidenți au fost timp de cel puțin cinci ani înainte de vârsta de 21 de ani au dreptul, în termen de patru ani, să se întoarcă în țara respectivă și să desfășoare o activitate economică.

*Articolul 30***Mobilitatea profesională și geografică a lucrătorilor salariați**

- (1) Lucrătorul salariat care deține un permis de ședere valabil pe o perioadă mai mică de un an are dreptul la mobilitate profesională și geografică, în termen de douăsprezece luni de la angajare. Dreptul de a trece de la statutul de lucrător salariat la cel de lucrător care desfășoară o activitate independentă este de asemenea permis, sub rezerva respectării articolului 10 din prezentul acord.

⁽³⁾ Acestea nu fac obiectul priorității acordate lucrătorilor integrați pe piața obișnuită a forței de muncă sau al monitorizării conformității cu condițiile salariale și de angajare într-un anumit sector sau loc.

(2) Permisele speciale eliberate lucrătorilor frontaliери salariați conferă dreptul la mobilitate profesională și geografică în cadrul tuturor zonelor de frontieră ale Elveției sau ale statelor învecinate.

Articolul 31

Reglementarea șederii lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă

Un resortisant al unei părți contractante care dorește să se stabilească pe teritoriul unei alte părți contractante pentru a desfășura o activitate independentă (denumit în continuare „lucrător care desfășoară o activitate independentă”) primește un permis de ședere valabil pe o perioadă de șase luni. Acesta primește un permis de ședere valabil pentru cel puțin cinci ani, cu condiția să prezinte dovezi autorităților naționale competente, înainte de sfârșitul perioadei de șase luni, că desfășoară o activitate independentă. Dacă este necesar, perioada de șase luni poate fi prelungită cu maxim două luni, în cazul în care există probabilitatea reală că va aduce aceste dovezi.

Articolul 32

Lucrătorii frontaliери care desfășoară o activitate independentă

(1) Un lucrător frontaliери care desfășoară o activitate independentă este un resortisant al unei părți contractante care își are domiciliul stabil în zonele de frontieră ale Elveției sau ale statelor învecinate și care desfășoară o activitate independentă în zonele de frontieră ale celeilalte părți contractante, întorcându-se la reședința sa principală de regulă în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână. În sensul prezentului acord, zone de frontieră înseamnă zonele definite în acordurile încheiate între Elveția și vecinii săi privind circulația în zonele de frontieră.

(2) Un resortisant al unei părți contractante care dorește să desfășoare, în calitate de lucrător frontaliери, o activitate independentă în zonele de frontieră ale Elveției sau ale statelor învecinate primește un permis special preliminar cu o durată de șase luni. Acesta primește un permis special pentru o perioadă de cel puțin cinci ani, cu condiția să prezinte dovezi autorităților naționale competente înainte de sfârșitul perioadei de șase luni că desfășoară o activitate independentă. Dacă este necesar, perioada de șase luni poate fi prelungită cu maxim două luni în cazul în care există probabilitatea reală că va aduce aceste dovezi.

(3) Permisele speciale sunt valabile pe întreaga zonă de frontieră a statului emitent.

Articolul 33

Dreptul de revenire al lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă

(1) Un lucrător care desfășoară o activitate independentă, care a deținut un permis de ședere valabil pe o perioadă de cel puțin cinci ani și care a părăsit țara gazdă are dreptul la un nou permis în termen de șase ani de la plecarea acestuia, cu condiția să fi lucrat deja în țara gazdă pe o perioadă neîntreruptă de trei ani și să prezinte dovezi autorităților naționale competente că poate desfășura o activitate economică.

(2) Un lucrător frontaliери care desfășoară o activitate independentă are dreptul la un nou permis special în termen de șase ani de la încheierea activității anterioare cu o durată neîntreruptă de patru ani, cu condiția să prezinte dovezi autorităților naționale competente că poate desfășura o activitate economică.

(3) Tinerii care au părăsit teritoriul unei părți contractante ai cărei rezidenți au fost timp de cel puțin cinci ani înainte de vârsta de 21 de ani au dreptul în termen de patru ani să se întoarcă în țara respectivă și să desfășoare o activitate economică.

Articolul 34

Mobilitatea profesională și geografică a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă

Permisele speciale emise lucrătorilor frontaliери care desfășoară o activitate independentă conferă dreptul la mobilitate profesională și geografică în zonele de frontieră ale Elveției sau ale statelor învecinate. Permisele de ședere preliminară cu o durată de șase luni emise în avans (în cazul lucrătorilor frontaliери, permisele speciale) conferă numai dreptul la mobilitate geografică.

PROTOCOL PRIVIND REȘEDIȚELE SECUNDARE DIN DANEMARCA

Părțile contractante convin cu privire la faptul că Protocolul 1 la Tratatul de instituire a Comunității Europene privind dobândirea de bunuri imobile în Danemarca se aplică, de asemenea, prezentului acord în ceea ce privește dobândirea unor reședințe secundare în Danemarca de către resortisanți elvețieni.

PROTOCOL PRIVIND INSULELE AALAND

Părțile contractante convin cu privire la faptul că Protocolul 2 la Actul de aderare a Finlandei la Uniunea Europeană privind Insulele Aaland se aplică, de asemenea, prezentului acord.

ACT FINAL

Plenipotențiarii

REGATULUI BELGIEI,

REGATULUI DANEMARCEI,

REPUBLICII FEDERALE GERMANIA,

REPUBLICII ELENE,

REGATULUI SPANIEI,

REPUBLICII FRANCEZE,

IRLANDEI,

REPUBLICII ITALIENE,

MARELUI DUCAT AL LUXEMBURGULUI,

REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS,

REPUBLICII AUSTRIA,

REPUBLICII PORTUGHEZE,

REPUBLICII FINLANDA,

REGATULUI SUEDEI,

REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

precum și

ai COMUNITĂȚII EUROPENE

pe de o parte, și

cei ai CONFEDERAȚIEI ELVEȚIENE

pe de altă parte,

reuniți la 21 iunie 1999 la Luxemburg pentru semnarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de-o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, au adoptat declarațiile comune menționate mai jos și atașate la prezentul act final:

- Declarația comună privind liberalizarea generală a prestării de servicii
- Declarația comună privind pensiile foștilor angajați ai instituțiilor Comunităților Europene cu reședința în Elveția
- Declarația comună privind aplicarea acordului
- Declarația comună privind negocierile viitoare.

Aceștia au luat act, de asemenea, de următoarele declarații anexate la prezentul act final:

- Declarația Elveției privind reînnoirea acordului
- Declarația Elveției privind politica de migrație și azil
- Declarația Elveției privind recunoașterea diplomelor de arhitect
- Declarația Comunității Europene și a statelor membre ale acesteia privind articolele 1 și 17 din anexa I
- Declarația privind participarea Elveției la comitete.

Hecho en Luxemburgo, el ventiuno de junio de mil novecientos noventa y nueve.

Udfærdiget i Luxembourg den enogtyvende juni nitten hundrede og nioghalvfems.

Geschehen zu Luxemburg am einundzwanzigsten Juni neunzehnhundertneunundneunzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι μία Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα.

Done at Luxembourg on the twenty-first day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-nine.

Fait à Luxembourg, le vingt-et-un juin mil neuf cent quatre-vingt dix-neuf.

Fatto a Lussemburgo, addì ventuno giugno millenovecentonovantanove.

Gedaan te Luxemburg, de eenentwintigste juni negentienhonderd negennegentig.

Feito no Luxemburgo, em vinte e um de Junho de mil novecentos e noventa e nove.

Tehty Luxemburgissa kahdentenkymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän.

Som skedde i Luxemburg den tjugoförsta juni nittonhundraogtjugo.

Pour le Royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift verbindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

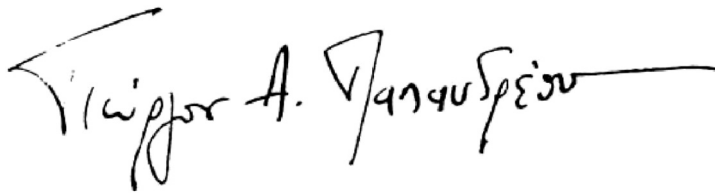
På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

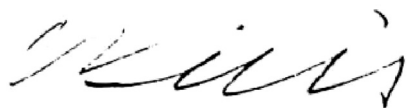
Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

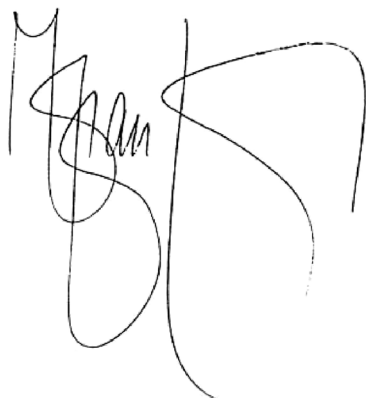
Per la Repubblica italiana

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

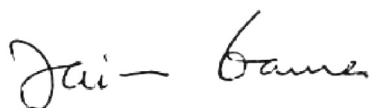
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

Pela República Portuguesa

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

D. Laneyin

Hein

DECLARAȚIA COMUNĂ**privind liberalizarea generală a prestării de servicii**

Părțile contractante se angajează să inițieze cât mai curând posibil negocieri privind liberalizarea generală a prestării de servicii pe baza acquis-ului comunitar.

DECLARAȚIA COMUNĂ**privind pensiile foștilor angajați ai instituțiilor Comunităților Europene cu reședința în Elveția**

Comisia Comunităților Europene și Elveția se angajează să caute o soluție corespunzătoare în ceea ce privește problema dublei impunerii a pensiilor foștilor angajați ai instituțiilor Comunităților Europene cu reședința în Elveția.

DECLARAȚIA COMUNĂ**privind aplicarea acordului**

Părțile contractante iau măsurile necesare pentru a aplica acquis-ul comunitar resortisanților celeilalte părți contractante în conformitate cu acordul încheiat între acestea.

DECLARAȚIA COMUNĂ**privind negocierile viitoare**

Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană își declară intenția de a începe negocieri în vederea încheierii de acorduri în domeniile de interes comun, cum ar fi actualizarea Protocolului 2 la Acordul de liber schimb din 1972, participarea Elveției la anumite programe comunitare de formare, tineret, media, statistici și mediu. Aceste negocieri ar trebui să fie pregătite imediat după încheierea actualelor negocieri bilaterale.

DECLARAȚIA ELVEȚIEI**privind reînnoirea acordului**

Elveția declară că va lua o decizie privind reînnoirea acordului pe parcursul celui de-al șaptelea an de aplicare a acestuia, pe baza procedurilor interne aplicabile.

DECLARAȚIA ELVEȚIEI**privind politica de migrație și azil**

Elveția își reafirmă dorința de a consolida cooperarea cu UE și statele membre ale acesteia în domeniul migrației și azilului. În acest scop, Elveția este dispusă să participe la sistemul UE de coordonare a cererilor de azil și propune inițierea unor negocieri în vederea încheierii unei convenții paralele cu Convenția de la Dublin (Convenția de stabilire a statului responsabil de examinarea cererilor de azil depuse într-unul dintre statele membre ale Comunităților Europene, semnată la Dublin la 15 iunie 1990).

DECLARAȚIE COMUNĂ**privind recunoașterea diplomelor de arhitect**

Elveția va propune Comitetului mixt al Acordului privind libera circulație a persoanelor, de îndată ce acesta se înființează, luarea unei decizii privind includerea diplomelor acordate arhitecților de către universitățile elvețiene de științe aplicate în anexa III la Acordul privind libera circulație a persoanelor, în conformitate cu dispozițiile Directivei 85/384/CEE din 10 iunie 1986.

DECLARAȚIA COMUNITĂȚII EUROPENE ȘI A STATELOR MEMBRE ALE ACESTEIA**privind articolele 1 și 17 din anexa I**

Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia declară că articolele 1 și 17 din anexa I la acord nu aduc atingere acquis-ului comunitar în ceea ce privește condițiile de detașare a angajaților care sunt resortisanți ai unei țări terțe în contextul prestării transfrontaliere de servicii.

DECLARAȚIE**privind participarea Elveției la comitete**

Consiliul convine ca reprezentanții Elveției să poată participa, în calitate de observatori și pentru problemele care îi privesc, la ședințele următoarelor comitete și grupuri de experți:

- Comitetele pentru programe de cercetare, inclusiv Comitetul pentru cercetare științifică și tehnică (CREST)
- Comisiei administrative pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți
- Grupul de coordonare privind recunoașterea reciprocă a diplomelor de învățământ superior
- Comitetele consultative cu privire la rutele aeriene și aplicarea normelor concurenței în domeniul transportului aerian.

Cu ocazia voturilor, aceste comitete se reunesc fără ca reprezentanții Elveției să fie prezenți.

În ceea ce privește celelalte comitete cu atribuții în domenii reglementate de prezentele acorduri și pentru care Elveția, fie a preluat acquis-ul comunitar, fie îl aplică prin echivalență, Comisia va consulta experții Elveției în conformitate cu articolul 100 din acordul SEE.

PROTOCOL

la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, în ceea ce privește participarea, în calitate de părți contractante, a Republicii Ceha, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace ca urmare a aderării acestora la Uniunea Europeană

REGATUL BELGIEI,

REPUBLICA CEHĂ,

REGATUL DANEMARCEI,

REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA,

REPUBLICA ESTONIA,

REPUBLICA ELENĂ,

REGATUL SPANIEI,

REPUBLICA FRANCEZĂ,

IRLANDA,

REPUBLICA ITALIANĂ,

REPUBLICA CIPRU,

REPUBLICA LETONIA,

REPUBLICA LITUANIA,

MARELE DUCAT AL LUXEMBURGULUI,

REPUBLICA UNGARĂ,

REPUBLICA MALTA,

REGATUL ȚĂRILOR DE JOS,

REPUBLICA AUSTRIA,

REPUBLICA POLONĂ,

REPUBLICA PORTUGHEZĂ,

REPUBLICA SLOVENIA,

REPUBLICA SLOVACĂ,

REPUBLICA FINLANDA,

REGATUL SUEDEI,

REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

denumite în continuare „statele membre”, reprezentate de Consiliul Uniunii Europene, și
COMUNITATEA EUROPEANĂ, reprezentată, de asemenea, de Consiliul Uniunii Europene,
pe de o parte, și
CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ, denumită în continuare „Elveția”,
pe de altă parte,
denumite în continuare „părțile contractante”,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul din 21 iunie 1999 dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor (denumit în continuare „acordul”), care a intrat în vigoare la 1 iunie 2002,

AVÂND ÎN VEDERE aderarea la Uniunea Europeană, la 1 mai 2004, a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace (denumite în continuare „noile state membre”),

ÎNTRUCÂT noile state membre urmează să devină părți contractante la acord,

ÎNTRUCÂT Actul de aderare conferă Consiliului Uniunii Europene competența de a încheia, în numele statelor membre ale Uniunii Europene, un protocol privind aderarea noilor state membre la acord,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Noile state membre devin părți contractante la acord.

De la data intrării în vigoare a prezentului protocol, dispozițiile acordului sunt obligatorii pentru noile state membre în aceeași măsură ca pentru actualele părți la acord și în condițiile stabilite de prezentul protocol.

Articolul 2

În conținutul acordului și în anexa I la acord se fac următoarele adaptări:

(a) Lista părților contractante la acord se înlocuiește cu următorul text:

„Comunitatea Europeană,

Regatul Belgiei,

Republica Cehă,

Regatul Danemarcei,

Republica Federală Germania,

Republica Estonia,

Republica Elenă,

Spania,

Republica Franceză,

Irlanda,

Republica Italiană,

Republica Cipru,

Republica Letonia,

Republica Lituania,

Marele Ducat al Luxemburgului,

Republica Ungară,

Republica Malta,

Regatul Țărilor de Jos,

Republica Austria,

Republica Polonă,

Republica Portugheză,

Republica Slovenia,
 Republica Slovacă,
 Republica Finlanda,
 Regatul Suediei,
 Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,
 pe de o parte, și
 Confederația Elvețiană,
 pe de altă parte.”

(b) la articolul 10 din acord se introduc următoarele alineate:

„(1a) „Elveția poate menține, până la 31 mai 2007, limite cantitative privind accesul lucrătorilor salariați care ocupă un loc de muncă în Elveția, precum și al persoanelor care desfășoară o activitate independentă, care sunt resortisanți ai Republicii Cehe, ai Republicii Estonia, ai Republicii Letonia, ai Republicii Lituania, ai Republicii Ungare, ai Republicii Polone, ai Republicii Slovenia și ai Republicii Slovace, pentru următoarele două categorii de ședere: ședere pe o perioadă mai mare de patru luni și mai mică de un an și ședere pe o perioadă mai mare sau egală cu un an. Nu se aplică limite cantitative pentru șederea pe perioade mai scurte de patru luni.

Înainte de sfârșitul perioadei de tranziție menționate anterior, Comitetul mixt examinează funcționarea perioadei de tranziție aplicate resortisanților noilor state membre pe baza unui raport întocmit de Elveția. La finalizarea acestei examinări și cel mai târziu la sfârșitul perioadei menționate anterior, Elveția notifică Comitetului mixt dacă va continua să aplice limite cantitative lucrătorilor angajați în Elveția. Elveția poate continua să aplice astfel de măsuri până la 31 mai 2009. În absența unei astfel de notificări, perioada de tranziție se încheie la 31 mai 2007.

La sfârșitul perioadei de tranziție definite de prezentul alineat, se elimină toate limitele cantitative aplicabile resortisanților Republicii Cehe, ai Republicii Estonia, ai Republicii Letonia, ai Republicii Lituania, ai Republicii Ungare, ai Republicii Polone, ai Republicii Slovenia și ai Republicii Slovace. Aceste state membre sunt autorizate să introducă, pentru aceleași perioade, aceleași limite cantitative în ceea ce privește resortisanții elvețieni.”

„(2a) Elveția și Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, Republica Polonă, Republica Slovenia și Republica Slovacă pot menține, până la 31 mai 2007, în ceea ce privește lucrătorii uneia dintre aceste părți contractante angajați pe teritoriul lor, controalele privind prioritatea acordată lucrătorilor integrați pe piața obișnuită a forței de muncă, precum și condițiile de salarizare și de muncă aplicabile resortisanților părții contractante în cauză. Aceleași controale pot fi menținute pentru persoanele care prestează servicii în următoarele patru sectoare: activități privind serviciile conexe horticulturii; construcții, inclusiv domeniile conexe; activități de securitate; servicii industriale de curățenie [codurile NACE (*) 01.41; 45.1-4; 74.60; și 74.70], prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din acord. În decursul perioadelor de tranziție menționate la alineatele (1a), (2a), (3a) și (4a), Elveția acordă prioritate, în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă, lucrătorilor care sunt resortisanți ai noilor state membre față de lucrătorii care sunt resortisanți ai unor țări din afara UE și din afara AELS. Prestatorii de servicii liberalizate printr-un acord specific privind prestarea de servicii între părțile contractante (inclusiv acordul privind anumite aspecte ale contractelor de achiziții publice, în măsura în care reglementează prestarea de servicii) nu fac obiectul controalelor privind prioritatea lucrătorului integrat pe piața obișnuită a forței de muncă. În aceeași perioadă, pot fi menținute cerințele privind calificarea pentru permise de ședere cu o durată mai scurtă de patru luni (**) și pentru persoanele care prestează servicii în cele patru sectoare indicate mai sus, menționate la articolul 5 alineatul (1) din acord.

Înainte de 31 mai 2007, Comitetul mixt examinează funcționarea măsurilor tranzitorii prevăzute de prezentul alineat pe baza unui raport elaborat de fiecare dintre părțile contractante care le pun în aplicare. La finalizarea acestei examinări și cel mai târziu la 31 mai 2007, partea contractantă care a pus în aplicare măsurile tranzitorii prevăzute de prezentul alineat și care a notificat Comitetului mixt intenția sa de a continua să aplice astfel de măsuri tranzitorii poate continua să aplice măsurile în cauză până la 31 mai 2009. În absența unei astfel de notificări, perioada de tranziție se încheie la 31 mai 2007.

La sfârșitul perioadei de tranziție definite la prezentul alineat, se elimină toate restricțiile menționate anterior în prezentul alineat.

(*) NACE: Regulamentul (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (JO L 293, 24.10.1990, p. 1), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 29/2002 al Comisiei din 19 decembrie 2001 JO L 6, 10.1.2002, p. 3.

(**) Lucrătorii pot solicita un permis de ședere de scurtă durată în cadrul contingentelor menționate la alineatul (3a) chiar și pentru o perioadă mai scurtă de patru luni.”

„(3a) De la intrarea în vigoare a protocolului la prezentul acord privind participarea, în calitate de părți contractante, a noilor state membre menționate în continuare și până la încheierea perioadei prevăzute la alineatul (1a), Elveția rezervă anual (pro rata temporis), în cadrul contingentelor sale globale pentru țări terțe, pentru lucrătorii încadrați în muncă în Elveția și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă, care sunt resortisanți ai Republicii Cehe, ai Republicii Estonia, ai Republicii Letonia, ai Republicii Lituania, ai Republicii Ungare, ai Republicii Polone, ai Republicii Slovenia și ai Republicii Slovace, un număr minim de noi permise de ședere (*), în conformitate cu următorul calendar:

Până la	Numărul de permise pentru o perioadă egală sau mai mare de un an	Numărul de permise pentru o perioadă mai mare de patru luni și mai scurtă de un an
31 mai 2005	900	9 000
31 mai 2006	1 300	12 400
31 mai 2007	1 700	15 800
31 mai 2008	2 200	19 200
31 mai 2009	2 600	22 600

(*) Aceste permise se eliberează în plus față de contingentul menționat la articolul 10 din acord, care sunt rezervate lucrătorilor salariați și persoanelor care desfășoară o activitate independentă care sunt resortisanți ai statelor membre la data semnării acordului (21 iunie 1999) sau resortisanți ai Republicii Cipru sau ai Republicii Malta. Aceste permise se eliberează, de asemenea, în plus față de permisele eliberate în temeiul unor acorduri bilaterale existente privind schimbul de stagiați.”

„(4a) La sfârșitul perioadei prevăzute la alineatul (1a) și la prezentul alineat și până la expirarea unei perioade de 12 ani de la data intrării în vigoare a acordului, se aplică dispozițiile articolului 10 alineatul (4) din acord.

În cazul în care piața forței de muncă din Elveția sau din oricare nou stat membru care a pus în aplicare măsurile tranzitorii este sau riscă să fie grav perturbată, Elveția sau statul membru în cauză notifică această situație Comitetului mixt, până la 31 mai 2009. În acest caz, țara care efectuează notificarea poate continua să aplice lucrătorilor salariați angajați pe teritoriul său măsurile prevăzute la alineatele (1a), (2a) și (3a) până la 30 aprilie 2011. În astfel de cazuri, numărul anual de permise de ședere menționat la alineatul (1a) este de:

Până la	Numărul de permise pentru o perioadă egală sau mai mare de un an	Numărul de permise pentru o perioadă mai mare de patru luni și mai scurtă de un an
31 mai 2010	2 800	26 000
30 aprilie 2011	3 000	29 000

(4b) În cazul în care Malta se confruntă sau preconizează perturbări ale pieței sale a forței de muncă de natură să amenințe în mod semnificativ nivelul de trai sau nivelul de ocupare a forței de muncă într-o anumită regiune sau profesie și decide să invoce dispozițiile cuprinse în secțiunea 2, «Libera circulație a persoanelor», din anexa XI la Actul de aderare, măsurile restrictive adoptate de Malta față de celelalte state membre ale UE ar putea fi aplicate, de asemenea, Elveției. În acest caz, Elveția are dreptul de a adopta măsuri echivalente reciproce față de Malta.

Malta și Elveția pot recurge la această procedură până la 30 aprilie 2011.”

„(5a) Dispozițiile tranzitorii de la alineatele (1a), (2a), (3a), (4a) și (4b), în special cele de la alineatul (2a) privind prioritatea lucrătorilor integrați pe piața obișnuită a forței de muncă și controalele privind condițiile de salarizare și de muncă, nu se aplică lucrătorilor încadrați în muncă și persoanelor care desfășoară o activitate independentă care, la data intrării în vigoare a protocolului la prezentul acord privind participarea, în calitate de părți contractante, a noilor state membre pecizate la alineatele menționate, sunt autorizați să desfășoare o activitate economică pe teritoriul părților contractante. Lucrătorii în cauză beneficiază, în special, de mobilitatea geografică și profesională.

Titularii unor permise de ședere valabile pentru o perioadă mai scurtă de un an au dreptul la reînnoirea permiselor de ședere; epuizarea limitelor cantitative nu le este opozabilă. Titularii unor permise de ședere valabile pentru o perioadă de un an sau mai lungă au, în mod automat, dreptul la prelungirea permiselor de ședere. Prin urmare, acești lucrători salariați și lucrători care desfășoară o activitate independentă beneficiază de dreptul la libera circulație a persoanelor stabilit în dispozițiile de fond din prezentul acord, în special în articolul 7, de la data intrării în vigoare a acordului.”

(c) La articolul 27 alineatul (2) din anexa I la acord, trimiterea la articolul 10 alineatul (2) se înlocuiește cu trimiterea la articolul 10 alineatele (2), (2a), (4a) și (4b).

Articolul 3

Prin derogare de la articolul 25 din anexa I la acord, se aplică perioadele de tranziție din anexa I la prezentul protocol.

Articolul 4

Prezentul protocol este parte integrantă a acordului.

Articolul 5

Anexele I, II și III la acord se modifică în conformitate cu anexele I, II și III la prezentul protocol, care fac parte integrantă din prezentul protocol.

Articolul 6

Prezentul protocol se ratifică sau se aprobă de Consiliul Uniunii Europene, în numele statelor membre și al Comunității Europene, și de Confederația Elvețiană, în conformitate cu propriile proceduri.

Consiliul Uniunii Europene și Confederația Elvețiană își notifică reciproc îndeplinirea acestor proceduri.

Articolul 7

Prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a primei luni după data depunerii ultimului instrument de aprobare.

Articolul 8

Prezentul protocol rămâne în vigoare pentru aceeași durată și în aceleași condiții ca ale acordului.

Articolul 9

Prezentul protocol, precum și declarațiile anexate la acesta, se redactează în două exemplare în limbile cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, olandeză, polonă, portugheză, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind autentice în egală măsură.

Versiunea în limba malteză a prezentului protocol se autentifică de către părțile contractante pe baza unui schimb de scrisori. Aceasta este autentică în condiții identice cu versiunile în limbile menționate la alineatul (1).

Acordul, precum și declarațiile anexate la acesta, redactate în limbile cehă, estonă, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, polonă, slovenă și slovacă, se autentifică de către părțile contractante pe baza unui schimb de scrisori. Aceste versiuni sunt, de asemenea, autentice în egală măsură.

Hecho en Luxemburgo, el veintiséis de octubre de dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendvier.

Kahe tuhande neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luxsemburgā, divi tūkstoši ceturtdā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer-negyedik év október havának huszonhatodik napján.

Magħmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgha.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwa tysiące czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícčtyri.

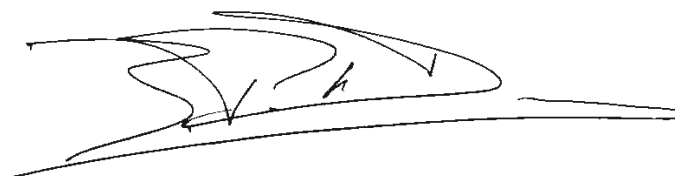
V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Għall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 På medlemsstaternas vägnar

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera

ANEXA I

MĂSURI TRANZITORII PRIVIND DOBÂNDIREA DE TERENURI ȘI REȘEDINȚE SECUNDARE

1. Republica Cehă

- (a) Republica Cehă poate menține în vigoare, timp de cinci ani de la data aderării sale la UE, normele stabilite în Legea nr. 219/1995 Sb. privind schimburile valutare, astfel cum a fost modificată, în ceea ce privește dobândirea de reședințe secundare de către resortisanții elvețieni nerezidenți în Republica Cehă și de către societățile comerciale constituite în conformitate cu legislația elvețiană care nu sunt stabilite și care nu au sucursale sau reprezentanțe pe teritoriul Republicii Cehe.
- (b) Republica Cehă poate menține în vigoare, timp de șapte ani de la data aderării sale la UE, normele stabilite în Legea nr. 219/1995 Sb. privind schimburile valutare, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 229/1991 Sb. privind regimul proprietății asupra terenurilor și altor bunuri imobile agricole și Legea nr. 95/1999 Sb. privind condițiile de transfer al terenurilor agricole și al pădurilor din proprietatea statului în proprietatea altor entități în ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri de către resortisanți elvețieni și de către societățile constituite în conformitate cu legislația elvețiană care nu sunt stabilite, nici înregistrate pe teritoriul Republicii Cehe. Fără a aduce atingere altor dispoziții de la prezentul punct 1, un resortisant elvețian nu poate face în niciun caz obiectul, în ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri, unui tratament mai puțin favorabil decât cel aplicabil la data semnării protocolului sau unui tratament mai restrictiv decât cel aplicabil unui resortisant al unei țări terțe.
- (c) Agricultorii independenți care sunt resortisanți elvețieni și care doresc să se stabilească sau să devină rezidenți în Republica Cehă nu sunt supuși dispozițiilor de la litera (b) și nici altor proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Republicii Cehe.
- (d) Prezentele măsuri tranzitorii fac obiectul unei reexaminări generale în cursul celui de-al treilea an de la data aderării Republicii Cehe la UE. Comitetul mixt poate decide să reducă sau să încheie perioada de tranziție menționată la litera (a).
- (e) În cazul în care, în perioada de tranziție, Republica Cehă introduce condiții privind dobândirea de bunuri imobile în Republica Cehă de către nerezidenți, condițiile în cauză se stabilesc pe baza unor criterii transparente, obiective, stabile și publice. Criteriile respective se aplică în mod nediscriminatoriu și nu fac deosebire între resortisanții cehi și cei elvețieni.
- (f) În cazul în care, la expirarea perioadei de tranziție, există indicii suficiente privind existența sau riscul unor perturbări grave ale pieței terenurilor agricole din Republica Cehă, Comitetul mixt decide, la solicitarea Republicii Cehe, cu privire la prelungirea perioadei de tranziție cu cel mult trei ani.

2. Estonia

- (a) Estonia poate menține în vigoare, timp de șapte ani de la data aderării sale la UE, legislația sa existentă la data semnării prezentului protocol în ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri de către resortisanți elvețieni și de către societăți constituite în conformitate cu legislația elvețiană care nu sunt stabilite și nici înregistrate în Estonia și care nu au sucursale și nici reprezentanțe pe teritoriul acesteia. În ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri, un resortisant elvețian nu poate face în niciun caz obiectul unui tratament mai puțin favorabil decât cel aplicabil la data semnării prezentului protocol sau unui tratament mai restrictiv decât cel aplicabil unui resortisant al unei țări terțe. În conformitate cu legislația în cauză, Estonia adoptă *Legea privind restricțiile la dobândirea de bunuri imobile și Legea de modificare a legii privind reforma agrară*, ambele fiind în vigoare de la 12 februarie 2003.
- (b) Resortisanții elvețieni care doresc să se stabilească ca agricultori independenți și să devină rezidenți în Estonia și care au avut reședința legală și au desfășurat o activitate agricolă timp de cel puțin trei ani fără întrerupere în Estonia nu sunt supuși dispozițiilor de la litera (a) și nici altor proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Estoniei.
- (c) Prezentele măsuri tranzitorii fac obiectul unei reexaminări generale în cursul celui de-al treilea an de la data aderării Estoniei la UE. În acest sens, Comisia Comunităților Europene (denumită în continuare „Comisia”) prezintă un raport Comitetului mixt. Comitetul mixt poate decide să reducă sau să încheie perioada de tranziție menționată la litera (a).

- (d) În cazul în care, la expirarea perioadei de tranziție, există indicii suficiente privind existența sau riscul unor perturbări grave ale pieței terenurilor agricole estoniene, Comitetul mixt decide, la solicitarea Estoniei, cu privire la prelungirea perioadei de tranziție cu cel mult trei ani.

3. Cipru

Cipru poate menține timp de cinci ani de la data aderării sale la UE, legislația sa în vigoare la 31 decembrie 2000 privind dobândirea de reședințe secundare.

În conformitate cu legea Cap 109 privind dobândirea de bunuri imobile (de către străini) și legile de modificare 52/69, 55/72 și 50/90, dobândirea de bunuri imobile în Cipru de către persoane care nu au cetățenia cipriotă face obiectul unei aprobări din partea Consiliului de miniștri. Consiliul de miniștri a autorizat ofițerii de district să acorde aceste aprobări în numele său. În cazul în care bunul imobil în cauză depășește 2 donumuri (1 donum = 1 338 m²), aprobarea poate fi acordată numai în următoarele scopuri:

- (a) reședință principală sau secundară cu o suprafață de cel mult 3 donumuri;
- (b) spații profesionale sau comerciale;
- (c) întreprinderi în sectoare de activitate considerate benefice pentru economia cipriotă.

Legea menționată anterior a fost modificată prin Legea (de modificare) nr. 54(I)/2003 din 2003 privind dobândirea de bunuri imobile (de către străini). Noua lege nu impune restricții resortisanților UE și societăților înregistrate în UE pentru dobândirea unui bun imobil aferent unei reședințe principale și unei investiții străine directe sau pentru dobândirea de bunuri imobile de către agenți și promotori imobiliari din UE. În ceea ce privește dobândirea de reședințe secundare, legea prevede că, în decursul unei perioade de cinci ani de la data aderării Ciprului la UE, resortisanții UE care nu își au reședința permanentă în Cipru și societățile din UE care nu își au sediul social, administrația centrală sau sediul principal în Cipru pot dobândi bunuri imobile în scopul de a le utiliza ca reședințe secundare numai cu autorizația prealabilă a Consiliului de miniștri, care și-a delegat autoritatea ofițerilor de district, după cum s-a menționat anterior.

4. Letonia

- (a) Letonia poate menține în vigoare, timp de șapte ani de la data aderării sale la UE, normele stabilite de legea de modificare a Legii privind privatizarea terenurilor agricole (în vigoare de la 14 aprilie 2003) în ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri de către resortisanți elvețieni și de către societăți constituite în conformitate cu legislația elvețiană care nu sunt stabilite, nici înregistrate în Letonia și care nu au sucursale sau reprezentanțe pe teritoriul acesteia. În ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și păduri, un resortisant elvețian nu poate fi supus, în niciun caz, unui tratament mai puțin favorabil decât cel aplicabil la data semnării prezentului protocol sau unui tratament mai restrictiv decât cel aplicabil unui resortisant al unei țări terțe.
- (b) Prezentele măsuri tranzitorii fac obiectul unei reexaminări generale în cursul celui de-al treilea an de la data aderării Letoniei la UE. În acest sens, Comisia prezintă un raport Comitetului mixt. Comitetul mixt poate decide să reducă sau să încheie perioada de tranziție menționată la litera (a).
- (c) În cazul în care, la expirarea perioadei de tranziție, există indicii suficiente privind existența sau riscul unor perturbări grave ale pieței terenurilor agricole din Letonia, Comitetul mixt decide, la solicitarea Letoniei, cu privire la prelungirea perioadei de tranziție cu cel mult trei ani.

5. Lituania

- (a) Lituania poate menține în vigoare, timp de șapte ani de la data aderării sale la UE, legislația sa în vigoare la data semnării prezentului protocol privind dobândirea de terenuri agricole și de păduri de către resortisanți elvețieni și de către societăți constituite în conformitate cu legislația elvețiană care nu sunt stabilite și nici înregistrate în Lituania și care nu au sucursale sau reprezentanțe pe teritoriul acesteia. În ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri, un resortisant elvețian nu poate face în niciun caz obiectul unui tratament mai puțin favorabil decât cel aplicabil la data semnării prezentului protocol sau unui tratament mai restrictiv decât cel aplicabil unui resortisant al unei țări terțe. În conformitate cu legislația în cauză, resortisanții și persoanele juridice elvețiene, precum și organizațiile elvețiene care nu au personalitate juridică, dar au capacitatea civilă stabilită prin legislația elvețiană, nu pot dobândi terenuri agricole și păduri înainte de sfârșitul perioadei de tranziție de șapte ani prevăzută de Tratatul de aderare a Republicii Lituania la Uniunea Europeană.
- (b) Resortisanții elvețieni care doresc să se stabilească ca agricultori independenți și să devină rezidenți în Lituania și care au avut reședința legală și au desfășurat o activitate agricolă timp de cel puțin trei ani fără întrerupere în Lituania nu sunt supuși dispozițiilor de la litera (a) și nici altor proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Lituaniei.

- (c) Prezentele măsuri tranzitorii fac obiectul unei reexaminări generale înainte de sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării Letoniei la UE. În acest sens, Comisia prezintă un raport Comitetului mixt. Comitetul mixt poate decide să reducă sau să încheie perioada de tranziție menționată la litera (a).
- (d) În cazul în care, la expirarea perioadei de tranziție, există indicii suficiente privind existența sau riscul unor perturbări grave ale pieței terenurilor agricole letone, Comitetul mixt decide, la solicitarea Letoniei, cu privire la prelungirea perioadei de tranziție cu cel mult trei ani.

6. Ungaria

- (a) Ungaria poate menține în vigoare, timp de cinci ani de la data aderării sale la UE, dispozițiile legii LV din 1994 privind terenurile agricole astfel cum a fost modificată în ceea ce privește dobândirea de reședințe secundare.
- (b) Resortisanții elvețieni care au avut reședința legală în Ungaria timp de cel puțin patru ani fără întrerupere nu sunt supuși dispozițiilor de la litera (a) și nici altor norme sau proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Ungariei. În decursul perioadei de tranziție, Ungaria aplică proceduri de autorizare bazate pe criterii transparente, obiective, stabile și publice pentru dobândirea de reședințe secundare. Criteriile respective se aplică în mod nediscriminatoriu și nu fac deosebire între resortisanții maghiari și resortisanții elvețieni rezidenți în Ungaria.
- (c) Ungaria poate menține în vigoare, timp de șapte ani de la data aderării sale la UE, interdicțiile prevăzute de Legea LV din 1994 privind terenurile agricole, astfel cum a fost modificată în ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole de către persoane fizice nerezidente care nu sunt resortisanți maghiari și de către persoane juridice.
- (d) Resortisanții elvețieni care doresc să se stabilească ca agricultori independenți în Ungaria și care au avut reședința legală și au desfășurat o activitate agricolă timp de cel puțin trei ani fără întrerupere în Ungaria nu sunt supuși dispozițiilor de la litera (c) și nici altor norme sau proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Ungariei.
- (e) Prezentele măsuri tranzitorii fac obiectul unei reexaminări generale înainte de sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării Ungariei la UE. În acest sens, Comisia prezintă un raport Comitetului mixt. Comitetul mixt poate decide să reducă sau să încheie perioada de tranziție menționată la litera (c).
- (f) În cazul în care Ungaria aplică proceduri de autorizare în decursul perioadei de tranziție, procedurile în cauză se bazează pe criterii transparente, obiective, stabile și publice pentru dobândirea de reședințe secundare. Criteriile respective se aplică în mod nediscriminatoriu.
- (g) În cazul în care, la expirarea perioadei de tranziție, există indicii suficiente privind existența sau riscul unor perturbări grave ale pieței terenurilor agricole maghiare, Comitetul mixt decide, la solicitarea Ungariei, cu privire la prelungirea perioadei de tranziție cu cel mult trei ani.

7. Malta

Dobândirea de bunuri imobile în insulele malteze este reglementată de Legea privind proprietatea imobiliară (dobândirea de către nerezidenți) (Capitolul 246 din codul maltez). Legea în cauză prevede următoarele:

- (a) (1) Un resortisant elvețian poate dobândi un bun imobil în Malta pentru uz propriu ca reședință (nu neapărat ca reședință principală), cu condiția să nu dețină deja o altă reședință în Malta. Dobândirea nu este condiționată de dreptul de ședere al persoanei respective în Malta, dar este supusă obținerii unei autorizații care (sub rezerva unor excepții prevăzute în lege) nu poate fi refuzată în cazul în care valoarea bunului imobil este mai mare decât o valoare dată indexată anual (în prezent, 30 000 Lm pentru un apartament și 50 000 Lm pentru o casă).
- (2) Resortisanții elvețieni pot, de asemenea, să își stabilească reședința principală în Malta, în orice moment, în conformitate cu normele naționale aplicabile. Încheierea șederii pe teritoriul maltez nu presupune nicio obligație de înstrăinare a bunurilor imobile dobândite ca reședință principală.
- (b) Resortisanții elvețieni care achiziționează bunuri imobile în zone special desemnate prin lege (în general, zone care fac parte din proiecte de regenerare urbană) nu trebuie să obțină autorizații pentru achizițiile respective, care nu sunt supuse niciunor limitări în ceea ce privește numărul, utilizarea și valoarea lor.

8. Polonia

- (a) Polonia poate menține în vigoare, timp de cinci ani de la data aderării sale la UE, legislația sa în vigoare la data semnării prezentului protocol privind dobândirea de reședințe secundare. În conformitate cu legislația în cauză, un resortisant elvețian trebuie să îndeplinească cerințele stabilite de Legea din 24 martie 1920 privind dobândirea de bunuri imobile de către străini, astfel cum a fost modificată (Dz. U. 1996, nr. 54, poz. 245 și modificările ulterioare).
- (b) Resortisanții elvețieni care au avut reședința legală în Polonia timp de patru ani fără întrerupere nu sunt supuși, în ceea ce privește dobândirea de reședințe secundare, dispozițiilor de la litera (c) și nici altor proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Poloniei.
- (c) Polonia poate menține în vigoare, timp de doisprezece ani de la data aderării sale la UE, legislația sa privind dobândirea de terenuri agricole și de păduri. În ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri, un resortisant elvețian sau o persoană juridică constituită în conformitate cu legislația elvețiană nu poate face în niciun caz obiectul unui tratament mai puțin favorabil decât cel aplicabil la data semnării prezentului protocol. În conformitate cu legislația în cauză, un resortisant elvețian trebuie să îndeplinească cerințele stabilite de Legea din 24 martie 1920 privind dobândirea de bunuri imobile de către străini, astfel cum a fost modificată (Dz. U. 1996, nr. 54, poz. 245 și modificările ulterioare).
- (d) Resortisanții elvețieni care doresc să se stabilească ca agricultori independenți și care au avut reședința legală în Polonia ca persoane fizice sau juridice timp de cel puțin trei ani fără întrerupere nu sunt supuși dispozițiilor de la litera (c) și nici altor norme sau proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Poloniei în ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri cu începere de la data aderării la UE. În regiunile Warmińsko-Mazurskie, Pomorskie, Kujawsko-Pomorskie, Zachodniopomorskie, Lubuskie, Dolnośląskie, Opolskie și Wielkopolskie perioada de reședință și de închiriere prevăzută în teza anterioară este de șapte ani. Perioada de închiriere anterioară dobândirii de terenuri se calculează individual pentru fiecare resortisant elvețian care a închiriat terenuri în Polonia cu începere de la data certă a contractului de închiriere inițial. Agricultorii independenți care nu au închiriat terenuri în calitate de persoane fizice, ci în calitate de persoane juridice, pot transfera drepturile ce revin persoanei juridice în temeiul contractului de închiriere către ei înșiși ca persoane fizice. Pentru calcularea perioadei de închiriere anterioare dreptului de dobândire, se ține seama de perioada de închiriere în calitate de persoană juridică. Contractelor de închiriere încheiate de persoane fizice li se poate da o dată certă retroactiv și se ține seama de întreaga perioadă de închiriere a contractelor cu dată certă. Dreptul agricultorilor independenți de a-și transforma contractul de închiriere actual în contract încheiat în calitate de persoană fizică sau în contract scris cu dată certă nu face obiectul unei limite de timp. Procedura de transformare a contractelor de închiriere este transparentă și nu constituie, în niciun caz, un nou obstacol.
- (e) Prezentele măsuri tranzitorii fac obiectul unei reexaminări generale în cursul celui de-al treilea an de la data aderării Republicii Polone la UE. În acest sens, Comisia prezintă un raport Comitetului mixt. Comitetul mixt poate decide să reducă sau să încheie perioada de tranziție menționată la litera (a).
- (f) În decursul perioadei de tranziție, Polonia aplică o procedură de autorizare stabilită prin lege prin care se asigură că acordarea de autorizații pentru dobândirea de bunuri imobile în Polonia se face pe criterii transparente, obiective, stabile și publice. Criteriile respective se aplică în mod nediscriminatoriu.

9. Slovenia

- (a) În cazul în care, până la sfârșitul unei perioade de cel mult șapte ani de la data aderării Sloveniei la UE, intervin dificultăți grave sau care amenință să persiste pe piața imobiliară, sau care ar putea genera o deteriorare semnificativă a pieței imobiliare a unei anumite regiuni, Slovenia poate solicita autorizația de a adopta măsuri de protecție pentru redresarea situației pe piața în cauză.
- (b) La solicitarea Sloveniei, Comitetul mixt stabilește, printr-o procedură de urgență, măsurile de protecție pe care le consideră necesare, precizând condițiile și modalitățile de punere în aplicare a acestora.
- (c) În cazul unor dificultăți grave pe piața imobiliară și la solicitarea expresă a Sloveniei, Comitetul mixt acționează în termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii solicitării însoțite de informațiile necesare. Măsurile astfel stabilite se aplică imediat și țin seama de interesele tuturor părților implicate.
- (d) Măsurile autorizate în temeiul literei (b) pot deroga de la normele prezentului acord în măsura și pentru perioada strict necesare pentru a îndeplini obiectivele enunțate la litera (a).

10. Slovacia

- (a) Slovacia poate menține în vigoare, timp de șapte ani de la data aderării sale la UE, legislația sa privind dobândirea de terenuri agricole și de păduri de către nerezidenți. În conformitate cu legislația în cauză, (un nerezident poate dobândi drepturi de proprietate asupra unor bunuri imobile situate în Republica Slovacă, cu excepția terenurilor agricole și a pădurilor. Nerezidenții pot dobândi drepturi de proprietate asupra unor bunuri imobile a căror dobândire este limitată prin reglementarea specială stabilită prin Legea nr. 202/1995 privind controlul schimburilor valutare, astfel cum a fost modificată).
 - (b) În ceea ce privește dobândirea de terenuri agricole și de păduri, un resortisant elvețian nu poate face în niciun caz obiectul unui tratament mai puțin favorabil decât cel aplicabil la data semnării prezentului protocol sau unui tratament mai restrictiv decât cel aplicabil unui resortisant al unei țări terțe.
 - (c) Resortisanții elvețieni care doresc să se stabilească ca agricultori independenți în Slovacia și care au avut reședința legală și au desfășurat o activitate agricolă timp de cel puțin trei ani fără întrerupere în Slovacia nu sunt supuși dispozițiilor de la litera (b) și nici altor proceduri decât cele cărora sunt supuși resortisanții Slovaciei.
 - (d) Prezentele măsuri tranzitorii fac obiectul unei reexaminări generale înainte de sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării Slovaciei la UE. În acest sens, Comisia prezintă un raport Comitetului mixt. Comitetul mixt poate decide să reducă sau să încheie perioada de tranziție menționată la litera (a).
 - (e) În cazul în care, în perioada de tranziție, Republica Slovacă introduce o procedură de autorizare pentru dobândirea de bunuri imobile în Slovacia de către nerezidenți, procedura în cauză se bazează pe criteriile transparente, obiective, stabile și publice. Criteriile respective se aplică în mod nediscriminatoriu și nu fac distincție între resortisanții slovaci și cei elvețieni.
 - (f) În cazul în care, la expirarea perioadei de tranziție, există indicii suficiente privind existența sau riscul unor perturbări grave ale pieței terenurilor agricole slovace, Comitetul mixt decide, la solicitarea Slovaciei, cu privire la prelungirea perioadei de tranziție cu cel mult trei ani.
-

ANEXA II

Anexa II la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor se modifică după cum urmează.

1. La titlul „Secțiunea A: Acte la care se face trimitere” la punctul 1 „Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, după «301 R 1386: ...» Regulamentul (CE) nr. 1386/2001...” se introduce următorul text:

„12003 TN 02/02/A: Act privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene, din 16 aprilie 2003.”

2. La anexa II la acord secțiunea A punctul 1, partea introductivă „În sensul prezentului acord, regulamentul se adaptează după cum urmează:”, se modifică după cum urmează:

- (a) La litera (i), privind anexa III partea A, după ultima mențiune, „Suedia – Elveția”, se adaugă următorul text:

„Republica Cehă – Elveția

Nicio convenție.

Estonia – Elveția

Nicio convenție.

Cipru – Elveția

Nicio convenție.

Letonia – Elveția

Nicio convenție.

Lituania – Elveția

Nicio convenție.

Ungaria – Elveția

Nicio convenție.

Malta – Elveția

Nicio convenție.

Polonia – Elveția

Nicio convenție.

Slovenia – Elveția

Nicio convenție.

Slovacia – Elveția

Nicio convenție.”

- (b) La litera (j), privind anexa III partea B, după ultima mențiune, „Suedia – Elveția”, se adaugă următorul text:

„Republica Cehă – Elveția

Nicio convenție.

Estonia – Elveția

Nicio convenție.

Cipru – Elveția

Nicio convenție.

Letonia – Elveția

Nicio convenție.

Lituania – Elveția

Nicio convenție.

Ungaria – Elveția

Nicio convenție.

Malta – Elveția

Nicio convenție.

Polonia – Elveția
Nicio convenție.
Slovenia – Elveția
Nicio convenție.
Slovacia – Elveția
Nicio convenție.”

(c) Litera (o), privind anexa VI, se modifică după cum urmează:

(aa) la punctul 3 litera (a) punctul (iv), după cuvântul „Spania” se inserează cuvântul „Ungaria”

(bb) la punctul 4, după cuvântul „Germania” se inserează cuvântul „Ungaria”.

3. La titlul „Secțiunea A: Acte la care se face trimitere” la punctul 2 „Regulamentul (CEE) nr. 574/72” după „302 R 410: Regulamentul (CE) nr. 410/2002 al Consiliului ...” se inserează următorul text:

„12003 TN 02/02/A: Act privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene, din 16 aprilie 2003.”

4. La titlul „Secțiunea B: Acte pe care părțile contractante trebuie să le ia în considerare” la punctele „4.18. 383 D 0117: Decizia nr. 117 ...”, „4.19. 83 D 1112(02): Decizia nr. 118 ...”, „4.27. 388 D 64: Decizia nr. 136 ...” și „4.37. 393 D 825: Decizia nr. 150 ...”, și respectiv după „1 94 N: Legea privind condițiile ...” se inserează următorul text:

„12003 TN 02/02/A: Act privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene, din 16 aprilie 2003.”

5. Pentru lucrătorii care sunt resortisanți ai Republicii Cehe, ai Republicii Estonia, ai Republicii Letonia, ai Republicii Lituania, ai Republicii Ungare, ai Republicii Polone, ai Republicii Slovenia și ai Republicii Slovace, dispozițiile prevăzute la alineatul (1) din secțiunea Asigurări de șomaj din protocolul la anexa II se aplică până la 30 aprilie 2011.

—

ANEXA III

Secțiunea A din anexa III la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederați Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor se modifică după cum urmează:

Acte, astfel cum au fost modificate de Actul de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace (JO L 236, 23.9.2003):

A. SISTEM GENERAL

1. 392 L 0051: Directiva 92/51/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind cel de-al doilea sistem general de recunoaștere a formării profesionale, de completare a Directivei 89/48/CEE (JO L 209, 24.7.1992, p. 25).

B. PROFESII JURIDICE

2. 377 L 0249: Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați (JO L 78, 26.3.1977, p. 17).
3. 398 L 0005: Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea (JO L 77, 14.3.1998, p. 36).

C. ACTIVITĂȚI MEDICALE

Medici

4. 393 L 0016: Directiva 93/16/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind facilitarea liberei circulații a medicilor și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare (JO L 165, 7.7.1993, p. 1).

Asistenți medicali

5. 377 L 0452: Directiva 77/452/CEE a Consiliului din 27 iunie 1977 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare ca asistent medical generalist, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 176, 15.7.1977, p. 1).

Medici stomatologi

6. 378 L 0686: Directiva 78/686/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de calificare oficială ca medic stomatolog, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 233, 24.8.1978, p. 1).
7. 378 L 0687: Directiva 78/687/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind activitățile medicilor stomatologi (JO L 233, 24.8.1978, p. 10).

Medici veterinari

8. 378 L 1026: Directiva 78/1026/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1978 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în medicina veterinară, inclusiv a măsurilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 362, 23.12.1978, p. 1).

Moașe

9. 380 L 0154: Directiva 80/154/CEE a Consiliului din 21 ianuarie 1980 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare ca moașă, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 33, 11.2.1980, p. 1).

Farmaciști

10. 385 L 0433: Directiva 85/433/CEE a Consiliului din 16 septembrie 1985 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul farmaciei, inclusiv a măsurilor de facilitare a exercitării efective a dreptului de stabilire cu privire la anumite activități din domeniul farmaciei (JO L 253, 24.9.1985, p. 37).

D. ARHITECTURĂ

11. 385 L 0384: Directiva 85/384/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul arhitecturii, inclusiv a măsurilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 223, 21.8.1985, p. 15).

E. COMERȚUL ȘI DISTRIBUȚIA PRODUSELOR TOXICE

12. 374 L 0557: Directiva 74/557/CEE a Consiliului din 4 iunie 1974 privind realizarea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii pentru activitățile independente și activitățile intermediarilor din comerțul și distribuția produselor toxice (JO L 307, 18.11.1974, p. 5).

DECLARAȚIA ELVEȚIEI PRIVIND RECUNOAȘTEREA DIPLOMELOR DE MOAȘĂ ȘI DE ASISTENT MEDICAL GENERALIST

Elveția își rezervă dreptul de a recunoaște titularii unor diplome de moașă și de asistent medical generalist, care intră sub incidența articolului 4 literele (b) și (c) din Directiva 77/452/CEE și a articolului 5 literele (a) și (b) din Directiva 80/154/CEE în ceea ce privește drepturile dobândite numai după examinarea conformității calificărilor acestora cu Directivele 77/453/CEE și 80/155/CEE. În acest sens, Elveția poate solicita susținerea unui test de aptitudini sau efectuarea unei perioade de probă.

DECLARAȚIA ELVEȚIEI PRIVIND MĂSURILE AUTONOME LA DATA SEMNĂRII

Elveția asigură, cu titlu provizoriu, accesul pe piața forței de muncă al cetățenilor noilor state membre, în conformitate cu legislația sa națională, înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor tranzitorii prevăzute de protocol. În acest sens, Elveția va deschide contingente specifice pentru permise de muncă pe termen scurt, precum și pe termen lung, în sensul articolului 10 alineatul (1) din acord, pentru cetățenii noilor state membre, cu începere de la data semnării protocolului. Contingentele în cauză sunt de 700 de permise pe termen lung și de 2 500 de permise pe termen scurt, pe an. În plus, sunt admiși 5 000 de lucrători pe termen scurt pe an, pentru o ședere mai scurtă de 4 luni.

DECLARAȚIA POLONIEI PRIVIND RECUNOAȘTEREA DIPLOMELOR DE ASISTENT MEDICAL GENERALIST ȘI DE MOAȘĂ

Polonia a luat la cunoștință de declarația Elveției privind recunoașterea diplomelor de asistent medical generalist și de moașă, dar se așteaptă, cu fermitate, ca Elveția să adere complet la articolul 4 litera (b) din Directiva 77/452/CEE și la articolul 5 litera (b) din Directiva 80/154/CEE în conformitate cu formularea în vigoare la data intrării în vigoare a protocolului la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, încheiat în urma extinderii Uniunii Europene.
